

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **24** Ljubljana, četrtek **18. 2. 2021**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXI**

VLADA

503. Odlok o ustanovitvi Komisije za standardizacijo zemljepisnih imen

Na podlagi četrtega odstavka 10. člena Zakona o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list RS, št. 25/08) Vlada Republike Slovenije izdaja

ODLOK

o ustanovitvi Komisije za standardizacijo zemljepisnih imen

1. člen

S tem odlokom se za izvedbo nalog usmerjanja in usklajevanja dela na področju standardizacije zemljepisnih imen v Republiki Sloveniji ustanovi Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen (v nadaljnjem besedilu: komisija).

2. člen

Komisija opravlja naslednje naloge:

- podaja mnenja o ustreznosti predlaganega imena novega naselja oziroma novega imena naselja in o predlogu uradnega kratkega imena naselja ter sodeluje pri pripravi predpisa o določitvi pogojev in načinu določitve uradnega kratkega imena naselja v skladu z zakonom, ki ureja določanje območij ter imenovanje in označevanje naselij, ulic in stavb,
- v imenu Republike Slovenije izvaja mednarodne obveznosti Republike Slovenije na področju zemljepisnih imen (zastopanje na zasedanjih Organizacije združenih narodov (v nadaljnjem besedilu: OZN) in ekspertnih skupin za standardizacijo zemljepisnih imen (v nadaljnjem besedilu: UNGEGN)),
- druge naloge, povezane z resolucijami OZN in UNGEGN, pripravo standardizacijskih dokumentov ter standardizacijo zemljepisnih imen v Republiki Sloveniji, in
- druge naloge, določene z zakoni ali drugimi predpisi.

3. člen

(1) Komisijo sestavljajo:

- trije predstavniki Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Geografskega inštituta Antona Melika (predsednik komisije in dva člana),
- dva predstavnika Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša (člana),
- en predstavnik Ministrstva za kulturo, Službe za slovenski jezik (član),
- en predstavnik Ministrstva za zunanje zadeve, Sektorja za mednarodne organizacije (član),
- en predstavnik Ministrstva za okolje in prostor, Geodetske uprave Republike Slovenije (član),

- en predstavnik Filozofske fakultete v Ljubljani, Oddelka za geografijo (član),
 - en predstavnik Filozofske fakultete v Ljubljani, Oddelka za slavistiko (član),
 - en predstavnik Geodetskega inštituta Slovenije (član).
- (2) Člane ter predsednika komisije imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije.

(3) Komisija povabi k sodelovanju tudi predstavnike italijanske narodne skupnosti in madžarske narodne skupnosti, ko je njihovo sodelovanje v komisiji potrebno zaradi določitve imena naselij ali imena ulic na območjih občin, kjer živijo pripadniki italijanske narodne skupnosti ali madžarske narodne skupnosti.

4. člen

Sedež komisije je na Geodetski upravi Republike Slovenije, na naslovu Zemljemerska ulica 12, 1000 Ljubljana.

5. člen

- (1) Delo komisije poteka na rednih in dopisnih sejah.
- (2) Seje komisije sklicuje in vodi predsednik komisije.
- (3) Podrobnejši način dela komisije in način odločanja komisije se določita s poslovnikom o delu komisije.
- (4) Poslovnik o delu komisije sprejme komisija in se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

6. člen

- (1) Strokovna dela za komisijo opravlja Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Geografski inštitut Antona Melika.
- (2) Administrativno – tehnične naloge za komisijo opravlja Geodetska uprava Republike Slovenije, ki imenuje tajnika komisije. Tajnik komisije opravlja naloge, določene v poslovniku o delu komisije iz prejšnjega člena.

7. člen

Predsednik in člani komisije opravljajo naloge iz 2. člena tega odloka v okviru svojih rednih delovnih obveznosti.

8. člen

(1) Komisija izvaja naloge iz 2. člena tega odloka v skladu s programom dela komisije, ki je sestavni del letnega programa državne geodetske službe. V njem se opredelita predvideni obseg nalog komisije in predvidena višina sredstev za izvajanje teh nalog v tekočem letu.

(2) Finančna sredstva za delo komisije se zagotavljajo v okviru proračunskih postavk Ministrstva za okolje in prostor – Geodetske uprave Republike Slovenije. Znanstvenoraziskovalnemu centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Geografskemu inštitutu Antona Melika, se za strokovna dela, ki jih opravlja za komisijo, zagotovijo sredstva v višini, določeni za ta dela v sprejetem letnem programu državne geodetske službe.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Ministrstvo za okolje in prostor v sedmih dneh od uveljavitve tega odloka pozove pravne osebe iz 2. člena tega odloka, da v 15 dneh od prejema poziva predlagajo svoje predstavnike v komisiji ter sporočijo njihove kontaktne podatke.

(2) Člani in predsednik komisije se imenujejo v 30 dneh od uveljavitve tega odloka.

10. člen

Komisija, imenovana na podlagi sklepov Vlade Republike Slovenije št. 02401-25/2012/5 z dne 7. marca 2013 in št. 02401-15/2017/4 z dne 21. decembra 2017, nadaljuje svoje delo v skladu z dosedanjima sklepoma vlade do imenovanja komisije v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

11. člen

Komisija sprejme poslovnik o delu komisije iz 5. člena tega odloka na prvi redni seji, ki se skliče v treh mesecih od uveljavitve tega odloka.

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-4/2021

Ljubljana, dne 11. februarja 2021

EVA 2020-2550-0104

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša

predsednik

504. Odlok o ustanovitvi komisije za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo

Na podlagi prvega odstavka 9. člena Zakona o nadzoru izvoza blaga z dvojno rabo (Uradni list RS, št. 37/04 in 8/10) Vlada Republike Slovenije izdaja

O D L O K**o ustanovitvi komisije za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo**

1. člen

S tem odlokom se za usklajevanje in spremljanje področja nadzora izvoza, prenosa v Evropski uniji, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo ter zagotavljanja tehnične pomoči ustanovi komisija za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo (v nadaljnjem besedilu: komisija).

2. člen

(1) Komisija ima naslednje naloge:

– daje mnenje pred izdajo individualnih izvoznih dovoljenj in globalnih izvoznih dovoljenj za blago z dvojno rabo, upoštevajoč dejavnike iz 12. člena Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo (UL L št. 134 z dne 29. 5. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2020/2171 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o spremembi Priloge IIa k Uredbi Sveta (ES) št. 428/2009 glede izdaje splošnega izvoznega dovoljenja Unije za izvoz nekaterega blaga z dvojno rabo iz Unije v Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (UL L št. 432 z dne 21. 12. 2020, str. 4), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 428/2009/ES);

– daje mnenje o podaljšanju dovoljenj in mnenje pred izdajo mednarodnih uvoznih potrdil;

– daje mnenje glede prepovedi tranzita blaga z dvojno rabo in glede prepovedi uporabe posameznega ali vseh splošnih izvoznih dovoljenj Evropske unije;

– daje mnenje pred izdajo dovoljenj za blago z dvojno rabo zaradi omejevalnih ukrepov, ki jih je sprejela Evropska unija.

(2) Člani komisije si izmenjujejo podatke in predloge, ki so pomembni za področje nadzora izvoza, prenosa na carinskem ozemlju Evropske unije, posredovanja in tranzita ter za zagotavljanje tehnične pomoči za blago z dvojno rabo.

3. člen

(1) Komisijo sestavljajo:

1. predstavnik ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, ki je tudi predsednik, in njegov namestnik;

2. predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve in njegov namestnik;

3. predstavnik ministrstva, pristojnega za obrambo in njegov namestnik;

4. predstavnik ministrstva, pristojnega za notranje zadeve in njegov namestnik;

5. predstavnik Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost in njegov namestnik;

6. predstavnik ministrstva, pristojnega za zdravje in njegov namestnik;

7. predstavnik Finančne uprave Republike Slovenije in njegov namestnik;

8. predstavnik Slovenske obveščevalno-varnostne agencije in njegov namestnik.

(2) Člane komisije imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za gospodarstvo.

4. člen

(1) Komisija dela na rednih in dopisnih sejah. Seja komisije se lahko izjemoma, ob poslabšanju zdravstvenih, varnostnih ali drugih razmer, na predlog predsednika ali člana komisije in po predhodnem dogovoru v komisiji izvede kot videokonferenčna seja.

(2) Komisija o organizaciji in načinu svojega dela sprejme poslovnik.

5. člen

Za izdajo pozitivnega predhodnega mnenja iz prve do tretje alineje 2. člena tega odloka je potrebna soglasna odločitev vseh članov komisije. Sprejeto predhodno mnenje predsednik komisije sporoči ministru, pristojnemu za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministru), takoj po končani seji.

6. člen

Strokovne podlage za delo komisije pripravlja ministru skupaj z drugimi člani komisije.

7. člen

Administrativno-tehnično podporo za delo komisije zagotavlja ministru.

8. člen

Člani komisije opravljajo naloge iz 2. člena tega odloka v okviru svojih rednih delovnih obveznosti.

9. člen

Komisija o svojem delu letno poroča Vladi Republike Slovenije.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

10. člen

Ministrstvo v sedmih dneh po uveljavitvi tega odloka pozove subjekte iz 3. člena tega odloka, da predlagajo svoje

predstavnike za člane in njihove namestnike v komisiji ter jih sporočijo ministrstvu.

11. člen

Dosedanji člani in namestniki komisije, ki so bili imenovani na podlagi Sklepa o ustanovitvi Komisije za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo št. 01203-5/2009/16 z dne 10. 6. 2010, spremenjen s sklepi št. 01203-5/2009/31 z dne 7. 2. 2012, št. 01203-19/2012/4 z dne 11. 10. 2012, št. 01203-19/2012/9 z dne 28. 11. 2012, št. 01203-15/2013/4 z dne 17. 10. 2013, št. 01203-5/2015-5 z dne 12. 2. 2015, št. 01203-5/2015/49 z dne 9. 11. 2017, št. 01203-5/2015/10 z dne 10. 12. 2015, št. 0123-5/2015/17 z dne 12. 5. 2016, št. 01203-5/2015/22 z dne 22. 9. 2016, št. 01203-5/2015/28 z dne 8. 3. 2017, št. 01203-5/2015/38 z dne 13. 7. 2017, št. 01203-5/2015/43 z dne 31. 8. 2017, št. 01203-5/2015/49 z dne 9. 11. 2017 in 01203-10/2019/5 z dne 19. 12. 2019, prenehajo z delovanjem v komisiji z dnem imenovanja članov in namestnikov v skladu s tem odlokom.

12. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00726-39/2020
Ljubljana, dne 11. februarja 2021
EVA 2020-2130-0041

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

MINISTRSTVA**505. Pravilnik o gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029)**

Na podlagi sedmega odstavka 14. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1, 115/06 – ORZG40, 110/07, 106/10, 63/13, 101/13 – ZDavNepr, 17/14, 22/14 – odl. US, 24/15, 9/16 – ZGGLRS in 77/16) minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izdaja

P R A V I L N I K
o gozdnogospodarskem načrtu
gozdnogospodarske enote Radovljica –
desni breg Save (2020–2029)

1. člen

S tem pravilnikom se sprejme gozdnogospodarski načrt gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029) št. 02 – 09/20 z dne 11. 12. 2020, ki ga je za obdobje od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2029 izdelal Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Bled.

2. člen

Gozdnogospodarska enota Radovljica – desni breg Save, ki meri 7 941,88 ha, se nahaja v gozdnogospodarskem območju Bled, v občinah Bled, Bohinj in Radovljica oziroma v katastrskih občinah Ribno, Selo pri Bledu, Zaloše, Dobrava pri Kropi, Kamna gorica, Lancovo, Kropa in Češnjica pri Kropi.

3. člen

V gozdnogospodarski enoti Radovljica – desni breg Save je 1. januarja 2020 ugotovljeno naslednje stanje gozdov:

1. lastništvo: 92,9% zasebnih gozdov in lasti fizičnih ali pravnih oseb, 5,1% državnih gozdov in 2% gozdov lokalnih skupnosti;

2. površina: 5 750,44 ha, od katere je 5 328,31 ha večnamenskih gozdov, in 422,13 ha varovalnih gozdov;

3. lesna zaloga: 324,1 m³/ha, od tega 186,0 m³/ha iglavcev in 138,1 m³/ha listavcev;

4. tekoči letni prirastek: 7,47 m³/ha, od tega 4,21 m³/ha iglavcev in 3,26 m³/ha listavcev.

4. člen

(1) V gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029) je ob upoštevanju usmeritev iz gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarskega območja Bled, izdelanega za obdobje od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2020, ugotovljenega stanja gozdov, analize preteklega gospodarjenja, zakonitosti razvoja gozdov in pridobljenih spoznanj pri spremljanju razvoja gozdov v gozdnogospodarski enoti Radovljica – desni breg Save določeno, da so najbolj poudarjene funkcije gozdov, ki določajo način gospodarjenja z gozdom:

- proizvodne funkcije na površini 5 328,31 ha,
- ekološke funkcije na površini 2 557,36 ha ter
- socialne funkcije na površini 383,87 ha.

(2) Na podlagi funkcij gozdov in njihovega ovrednotenja so v gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029) določeni cilji gospodarjenja z gozdom in gozdnim prostorom ter usmeritve za njihovo doseganje.

5. člen

(1) Na podlagi ciljev in usmeritev iz drugega odstavka prejšnjega člena so v gozdnogospodarski enoti Radovljica – desni breg Save za obdobje od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2029 določeni naslednji ukrepi:

1. najvišji možni posek v višini 326 008 m³, od tega 206 643 m³ iglavcev in 119 365 m³ listavcev;

2. gojitvena dela, potrebna za ohranitev in razvoj gozdov, na dejanski površini 206,58 ha;

3. nega drogovnjaka na dejanski površini 140,16 ha;

4. zaščita s premazovanjem vršičkov na 5,4 ha;

5. zaščita z 19 800 količki ali tulci;

6. zaščita s 400 m ograje;

7. 90 dni dela na zaščiti pred erozijo;

8. vzdrževanje 1,2 ha grmišč;

9. vzdrževanje 3,5 ha travinja;

10. 4,5 dni vzdrževanja vodnih površin ter

11. 110 dni varstvenih del pred žuželkami.

(2) V gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029) so določeni ukrepi in načini njihove izvedbe tudi na ravnih rastiščnogi-tvenih razredov in odsekov.

6. člen

Pri izdelavi gozdnogojitvenih načrtov za posamezne ekosisteme in njihove dele v gozdnogospodarski enoti Radovljica – desni breg Save je v obdobju od uveljavitve tega pravilnika do 31. decembra 2029 treba upoštevati cilje, usmeritve in ukrepe, določene v gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029).

7. člen

Po en izvod gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029) je na vpogled na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Območna enota Bled, Ljubljanska cesta 19, 4260 Bled, na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevna enota Radovljica, Šercerjeva ulica 37, 4240 Radovljica, in na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Dunajska 22, 1000 Ljubljana, kjer se hrani tudi dokumentacija v zvezi s postopkom sprejemanja gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029).

KONČNA DOLOČBA**8. člen**

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-541/2020

Ljubljana, dne 17. februarja 2021

EVA 2020-2330-0005

Dr. Jože Podgoršek

minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

506. Pravilnik o gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029)

Na podlagi sedmega odstavka 14. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1, 115/06 – ORZG40, 110/07, 106/10, 63/13, 101/13 – ZDavNepr, 17/14, 22/14 – odl. US, 24/15, 9/16 – ZGGLRS in 77/16) minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izdaja

P R A V I L N I K

o gozdnogospodarskem načrtu
gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029)

1. člen

S tem pravilnikom se sprejme gozdnogospodarski načrt gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029) št. 14 – 08/20

z dne 11. 12. 2020, ki ga je za obdobje od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2029 izdelal Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Sežana.

2. člen

Gozdnogospodarska enota Čičarija, ki meri 17 616,15 ha, se nahaja v kraškem gozdnogospodarskem območju, v občinah Hrpelje-Kozina in Koper oziroma v katastrskih občinah Draga, Golac, Gradišče, Gročana, Hrpelje, Markovščina, Materija, Obrov, Oczila, Podgorje, Poljane, Prešnica, Rakitovec, Ritomeče ter Zazid.

3. člen

V gozdnogospodarski enoti Čičarija je 1. januarja 2020 ugotovljeno naslednje stanje gozdov:

1. lastništvo: 91,48% zasebnih gozdov v lasti fizičnih ali pravnih oseb, 3,84% državnih gozdov in 4,68% gozdov lokalnih skupnosti;

2. površina: 11 273,71 ha, od katere je 11 022,75 ha večnamenskih gozdov, 108 ha gozdov s posebnim namenom, v katerih so ukrepi dovoljeni, 71,38 ha gozdov s posebnim namenom, v katerih ukrepi niso dovoljeni, ter 71,58 ha varovalnih gozdov;

3. lesna zaloga: 139 m³/ha, od tega 50 m³/ha iglavcev in 89 m³/ha listavcev;

4. tekoči letni prirastek: 4,01 m³/ha, od tega 1,34 m³/ha iglavcev in 2,67 m³/ha listavcev.

4. člen

(1) V gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029) je ob upoštevanju usmeritev iz gozdnogospodarskega načrta kraškega gozdnogospodarskega območja, izdelanega za obdobje od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2020, ugotovljenega stanja gozdov, analize preteklega gospodarjenja, zakonitosti razvoja gozdov in pridobljenih spoznanj pri spremljanju razvoja gozdov in gozdnogospodarski enoti Čičarija določeno, da so najbolj poudarjene funkcije gozdov, ki določajo način gospodarjenja z gozdom:

- proizvodne funkcije na površini 3 166,22 ha,
- ekološke funkcije na površini 2 476,83 ha ter
- socialne funkcije na površini 334,82 ha.

(2) Na podlagi funkcij gozdov in njihovega ovrednotenja so v gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029) določeni cilji gospodarjenja z gozdom in gozdnim prostorom ter usmeritve za njihovo doseganje.

5. člen

(1) Na podlagi ciljev in usmeritev iz drugega odstavka prejšnjega člena so v gozdnogospodarski enoti Čičarija za obdobje od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2029 določeni naslednji ukrepi:

1. najvišji možni posek v višini 344 005 m³, od tega 147 564 m³ iglavcev in 196 441 m³ listavcev;
2. gojitvena dela, potrebna za ohranitev in razvoj gozdov, na dejanski površini 231,31 ha;
3. nega drogovnjaka na dejanski površini 50,14 ha;
4. gradnja 9,58 km in vzdrževanje 130,93 km protipožarnih objektov;
5. 22,68 dni drugega varstva pred požari;
6. vzdrževanje 2,71 ha travinja;
7. zaščita z 6 600 količki ali tulci ter
8. 147,50 dni vzdrževanja vodnih površin.

(2) V gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029) so določeni ukrepi in načini njihove izvedbe tudi na ravneh rastiščnogojitvenih razredov in odsekov.

6. člen

Pri izdelavi gozdnogojitvenih načrtov za posamezne ekosisteme in njihove dele v gozdnogospodarski enoti Čičarija je v obdobju od uveljavitve tega pravilnika do 31. decembra 2029 treba upoštevati cilje, usmeritve in ukrepe, določene v goz-

dnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029).

7. člen

Po en izvod gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029) je na vpogled na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Območna enota Sežana, Partizanska cesta 49, 6210 Sežana, na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevna enota Kozina, Reška 14, 6240 Kozina, in na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Dunajska 22, 1000 Ljubljana, kjer se hrani tudi dokumentacija v zvezi s postopkom sprejemanja gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029).

KONČNA DOLOČBA

8. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-561/2020

Ljubljana, dne 17. februarja 2021

EVA 2020-2330-0025

Dr. Jože Podgoršek

minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

507. Odredba o sprejetju izobraževalnih programov srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja

Na podlagi 15. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr. in 25/17 – ZVaj) minister za izobraževanje, znanost in šport izdaja

ODREDBO

o sprejetju izobraževalnih programov srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja

1. člen

Na podlagi sklepov Strokovnega sveta Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje, sprejetih na 182. seji, dne 18. 12. 2020, ministrca, pristojna za izobraževanje, sprejme naslednje izobraževalne programe, ki nadomeščajo istimenske izobraževalne programe, veljavne ob uveljavitvi te odredbe:

1. izobraževalni programi srednjega poklicnega izobraževanja:

- Avtokaroserist,
- Avtoserviser,
- Avtoserviser (SI),
- Dimnikar,
- Frizer,
- Frizer (SI) in
- Upravljalac težke mehanizacije ter

2. izobraževalni program srednjega strokovnega izobraževanja

- Tehnik steklarstva.

2. člen

(1) Izobraževalne programe iz prejšnjega člena Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport objavi na svoji spletni strani.

(2) Izobraževalni programi iz prejšnjega člena se začnejo izvajati s šolskim letom 2021/2022.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-74/2020

Ljubljana, dne 20. januarja 2021

EVA 2020-3330-0063

Prof. dr. Simona Kustec
ministrica
za izobraževanje, znanost in šport

508. Odredba o uskladitvi najnižje bruto urne postavke za opravljeno uro začasnih in občasnih del

Na podlagi 130.c člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1, 33/19 – ZMVN-1A, 72/19 in 174/20 – ZIPRS2122) minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti izdaja

ODREDBO

o uskladitvi najnižje bruto urne postavke za opravljeno uro začasnih in občasnih del

1. člen

Bruto urna postavka osebe iz drugega odstavka 6.b člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 59/07 – ZŠtip, 51/10 – odl. US, 80/10 – ZUTD in 95/14 – ZUJF-C) za opravljeno uro začasnih in občasnih del ne sme biti nižja od 5,89 eura.

2. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0071-1/2021

Ljubljana, dne 29. januarja 2021

EVA 2021-2611-0007

Janez Cigler Kralj
minister
za delo, družino, socialne zadeve
in enake možnosti

509. Odredba o določitvi standarda povprečne plače ter stroškov in odhodkov storitev oskrbe institucionalnega varstva za osebe, starejše od 65 let ter za odrasle osebe s posebnimi potrebami v posebnih socialno varstvenih zavodih in enotah domov za starejše, ki ga je možno upoštevati v cenah storitev

Na podlagi 101. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18

– ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19 in 189/20 – ZFRO) in v zvezi z 29. členom Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06, 8/07, 51/08, 5/09 in 6/12) minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti izdaja

ODREDBO

o določitvi standarda povprečne plače ter stroškov in odhodkov storitev oskrbe institucionalnega varstva za osebe, starejše od 65 let ter za odrasle osebe s posebnimi potrebami v posebnih socialno varstvenih zavodih in enotah domov za starejše, ki ga je možno upoštevati v cenah storitev

1. člen

Ta odredba določa standard stroškov iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka 25. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06, 8/07, 51/08, 5/09 in 6/12), in sicer za standardno storitev oskrbe v skladu s predpisanimi normativi in standardi.

2. člen

Standard stroškov dela znaša:

1. za osebe, starejše od 65 let za storitve kategorij oskrbe I in IV:

- standard povprečne plače zaposlenih 1.133,76 eura za oskrbo I in 1.190,47 eura za oskrbo IV;
- premija kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja 39,06 eura na zaposlenega;
- drugi stroški dela 237,27 eurov mesečno na zaposlenega;

- stroški vodenja institucije v dejanskem obsegu na podlagi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, uredbe, ki ureja plače direktorjev v javnem sektorju, in pravilnika, ki ureja uvrstitev delovnih mest direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev v plačne razrede;

2. za odrasle osebe s posebnimi potrebami za storitve kategorij oskrbe I do VI:

- standard povprečne plače zaposlenih 1.256,81 eura;
- premija kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja 39,06 eura na zaposlenega;
- drugi stroški dela 237,27 eurov mesečno na zaposlenega;

- stroški vodenja institucije v dejanskem obsegu na podlagi zakona, uredbe, ki ureja plače direktorjev v javnem sektorju in pravilnika, ki ureja uvrstitev delovnih mest direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev v plačne razrede.

3. člen

Standard stroškov in odhodkov oskrbe znaša:

1. za osebe, starejše od 65 let za storitve kategorij oskrbe I in IV:

- 182,76 eura mesečno na posteljo;
- 2. za odrasle osebe s posebnimi potrebami za storitve kategorij oskrbe I do VI:

- 305,02 eura mesečno na posteljo.

KONČNI DOLOČBI

4. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati Odredba o določitvi standarda povprečne plače ter stroškov in odhodkov storitev oskrbe institucionalnega varstva za osebe, starejše od 65 let ter za odrasle osebe s posebnimi potrebami v posebnih socialno varstvenih zavodih in enotah domov za starejše, ki ga je možno upoštevati v cenah storitev (Uradni list RS, št. 9/20).

5. člen

Ta odredba začne veljati 1. marca 2021.

Št. 0071-3/2021
Ljubljana, dne 3. februarja 2021
EVA 2021-2611-0012

Janez Cigler Kralj
minister
za delo, družino, socialne zadeve
in enake možnosti

510. Rasti elementov cen socialno varstvenih storitev za leto 2021

Na podlagi drugega odstavka 40. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06, 8/07, 51/08, 5/09 in 6/12) minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti objavlja

R A S T I

elementov cen socialno varstvenih storitev za leto 2021

I

Rasti posameznih elementov cen socialno varstvenih storitev za obdobje februar 2020 do februar 2021 znašajo:

- rast povprečne plače na zaposlenega 3,5 %,
- rast drugih stroškov dela 6,4 %,
- rast premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja 4,4 %,
- zmanjšanje stroškov materiala in storitev 1,1 %.

II

Rasti elementov cen iz prejšnje točke začnejo veljati 1. marca 2021.

Št. 12220-2/2021
Ljubljana, dne 3. februarja 2021
EVA 2021-2611-0013

Janez Cigler Kralj
minister
za delo, družino, socialne zadeve
in enake možnosti

USTAVNO SODIŠČE

511. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, sodbe Višjega sodišča v Ljubljani in sklepa Okrajnega sodišča v Ljubljani

Številka: Up-511/17-20
Datum: 7. 1. 2021

OD LO Č BA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. B., C., ki jo zastopa dr. Blaž Kovačič Mlinar, odvetnik v Ljubljani, na seji 7. januarja 2021

o d l o č i l o:

Sodba Vrhovnega sodišča št. I Ips 14942/2012 z dne 9. 3. 2017, sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. VII Kp 14942/2012 z

dne 16. 3. 2016 in sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani št. IV K 14942/2012 z dne 8. 9. 2015 se razveljavijo in zadeva se vrne Okrajnemu sodišču v Ljubljani v ponovno odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pritožnici je bil s pravnomočnim sklepom sodišča izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti po prvem odstavku 70.b člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20 in 91/20 – v nadaljevanju KZ-1) zaradi storitve protipravnega dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari po prvem odstavku 220. člena v zvezi z drugim odstavkom 29. člena KZ-1. Višje sodišče je pritožbi pritožničnih zagovornikov zoper izpodbijani sklep zavrnilo, Vrhovno sodišče pa je zavrnilo njuni zahtevi za varstvo zakonitosti.

2. Pritožnica med drugim navaja, da naj bi ji bila kršena pravica do obrambe, ker je sodišče prve stopnje kot nepotrebnega zavrnilo dokazni predlog obrambe, naj klinični psiholog predloži osebni vprašalnik MMPI-201¹ in Rorschachov projekcijski preizkus.² Pri tem naj bi očitno napačno upoštevalo stališče kliničnega psihologa, da so psihodiagnostični instrumenti dostopni samo usposobljenim strokovnjakom in da naj bi se s tem ohranila veljavnost teh testov. Procesna jamstva v kazenskem postopku naj bi imela prednost pred tovrstnimi pomisleki. Uporaba medicinskih ukrepov v kazenskem pravu naj bi pomenila poseganje v najintimnejšo sfero obdolženčeve osebnosti. Uporaba medicine na prisilen način naj bi bila, razen v izjemnih primerih, v nasprotju s pravili etike, zato naj bi bilo treba te varnostne ukrepe uporabljati restriktivno. Obramba naj bi imela pravico preizkusiti rezultate testiranja pri drugem strokovnjaku in s tem pravico do podajanja strokovnih pripomb na izvedensko mnenje. Ker naj bi bila javnost v kazenskem postopku zoper pritožnico izključena, naj ne bi obstajala nevarnost javnega razkritja ali zlorabe psiholoških testov. Pri podaji tega predloga naj bi pritožnica poudarila, da želi na ta način preveriti verodostojnost in pravilnost mnenja kliničnega psihologa; samo s tem naj bi ji bilo to dejansko omogočeno. Zato naj ne bi držalo stališče Vrhovnega sodišča, da naj obramba ne bi pojasnila, kaj želi s tem predlogom dokazovati.

3. Vrhovno sodišče je v celoti sprejelo stališča sodišča prve stopnje in Višjega sodišča, 1) da naj bi bil klinični psiholog neposredno zaslišan, obramba pa naj bi imela možnost preizkusiti njegove ugotovitve in metode dela, 2) da naj bi bilo izvedensko mnenje rezultat celotnega strokovnega angažmaja izvedenca, način oprave dela in priprave mnenja pa naj bi bil v njegovi pristojnosti ter 3) da naj bi bili psihodiagnostični instrumenti dostopni samo usposobljenim strokovnjakom in da naj jih izvedenec ne bi smel posredovati niti v okviru sodnoizvedenskega dela, namen varovanja pa naj bi bilo ohranjanje veljavnosti testov. Vrhovno sodišče je poudarilo, da naj bi bila obrambi dana možnost grajanja izbranih metod dela izvedenke in kliničnega psihologa, to naj bi tudi storila, izvedenka in klinični psiholog pa naj bi na vse njene očitke odgovorila. Sodišče naj bi se pri ugotavljanju odločilnih dejstev seznanilo tudi s tremi mnenji psihiatrov, ki jih je v spis vložila obramba, dva od njih naj bi zaslišalo. Sodišče naj bi zaključilo, da niti mnenja niti izpovedbi psihiatrov ne izpodbijajo izvedenskega mnenja. Tudi sicer naj obramba ne bi navedla, kaj konkretno naj bi se z izvedbo

¹ Minnesotski multifazični osebni vprašalnik (MMPI 201) je skrajšana in za srbsko populacijo prilagojena različica ameriškega osebneznega vprašalnika MMPI-2. Gre za objektivni, standardizirani test.

² Rorschachov diagnostični preizkus je projekcijska tehnika za diagnostično in prognostično oceno normalne in motene osebnosti

(<https://www.centerpds.si/Katalogtestov/Klini%C4%8Dnitesi/Rorschachovdiagnosti%C4%8Dnpreizkus-RO-P.aspx>). Gre za nestandardizirani projekcijski test.

predlaganega dokaza dokazovalo oziroma kako naj bi izvedba tega dokaza lahko ovrgla ugotovitve izvedenke in kliničnega psihologa. Obramba naj bi zgoj na pavšalni in posplošeni ravni zatrjevala, da bi se z izvedbo tega dokaza preizkusilo delo izvedencev in da bi lahko obrazloženo zahtevala postavitev drugega izvedenca.

4. Ustavno sodišče je na seji senata ustavno pritožbo zoper izpodbijane akte s sklepom št. Up-511/17 z dne 24. 4. 2019 sprejelo v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12 in 23/20 – v nadaljevanju ZUstS) je o tem obvestilo Vrhovno sodišče.

5. Ustavno sodišče je vpogledalo v spis Okrajnega sodišča v Ljubljani št. IV K 14942/2012.

B. – I.

6. Izrek ukrepa obveznega zdravljenja v kazenskem postopku, četudi poteka na prostosti, je hud poseg v pravico obdolženca do svobodnega odločanja o samem sebi in v pravico do nedotakljivosti duševne integritete (35. člen Ustave).³ Pri tem je treba upoštevati tudi, da lahko sodišče, če storilec odklanja psihiatrično zdravljenje na prostosti ali če zdravljenje ni uspešno, v skladu s četrtem odstavkom 70.b člena in ob pogojih iz prvega odstavka 70.a člena KZ-1 odredi zdravljenje v zavodu. Pri varnostnem ukrepu zdravljenja na prostosti je tako v kasnejši fazi izvrševanja lahko poseženo tudi v storilčevo pravico do osebne svobode (19. člen Ustave). Hkrati pomeni izrek varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti poseg v pravico do prostovoljnega zdravljenja (tretji odstavek 51. člena Ustave), ki zagotavlja tako pravico do zdravljenja kot tudi pravico do odklonitve zdravljenja.⁴ Gre za izraz človekovega dostojanstva ter pravico do svobodnega razvoja osebnosti, v okviru katere ima vsakdo pravico sam odločati o sebi in svojem zdravju. Ustavna prepoved prisilnega zdravljenja je določena kot obrambna pravica posameznika in je poseben vidik splošne svobode ravnanja posameznika, varovane v 35. členu Ustave.⁵ Brez učinkovitega uresničevanja procesnih pravic obrambe iz 29. člena Ustave ni mogoče učinkovito varovati navedenih obdolženčevih materialnih človekovih pravic, v katere se z izrekom varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja intenzivno posega.

7. Prva alineja 29. člena Ustave določa, da mora biti vsakomur, kdor je obdolžen kaznivega dejanja, ob popolni enakopravnosti zagotovljena pravica, da ima primeren čas in možnosti za pripravo svoje obrambe. Gre za eno izmed ustavnoprocenjskih jamstev iz 29. člena Ustave, ki pomembno okrepijo jamstva, izhajajoča iz 22., 23. in 25. člena Ustave, ki sestavljajo temeljni okvir vsakega poštenega sodnega postopka.⁶ Vidik pravice do obrambe iz prve alineje 29. člena Ustave je bistvenega pomena za učinkovito obrambo obdolženca.⁷ Če obdolžencu v kazenskem postopku, v katerem se ugotavlja njegova odgovornost za očitano kaznivo dejanje, nista zagotovljeni možnost izjavljanja o celotnem procesnem gradivu in možnost primerne sodelovanja v dokaznem postopku, je nedopustno poseženo v njegovo pravico do obrambe. Ali je bila obdolžencu zagotovljena primerna možnost za pripravo in za izvajanje obrambe, se presoja glede na konkretne okoliščine posameznega primera.⁸

³ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-1178/18 z dne 12. 12. 2019 (OdlUS XXIV, 37), 11. točka obrazložitve, v kateri je Ustavno sodišče sprejelo enako stališče za osebe v postopku odvzema poslovne sposobnosti.

⁴ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-60/03 z dne 4. 12. 2003 (Uradni list RS, št. 131/03, in OdlUS XII, 93), 7. točka obrazložitve.

⁵ Odločba št. Up-2595/08 z dne 23. 9. 2010 (Uradni list RS, št. 86/10).

⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-113/17 z dne 30. 9. 2020 (Uradni list RS, št. 145/20), 33. točka obrazložitve.

⁷ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-309/05 z dne 15. 5. 2008 (Uradni list RS, št. 59/08, in OdlUS XVII, 33).

⁸ Gl. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-234/13 z dne 27. 11. 2014 (Uradni list RS, št. 89/14, in OdlUS XX, 40).

8. Ustavno sodišče se še ni opredelilo do procesne obravnave psiholoških testov niti v kazenskih niti v drugih sodnih postopkih, v več odločitvah pa je že presojo ustavnopravni pomen izvedenskih mnenj. Poudarilo je, da izvedenstvo ni le dokaz, to je izvor spoznavanja relevantnih dejstev, ampak gre za pomoč sodišču pri izvrševanju njegove funkcije v smislu posredovanja strokovnega znanja in izkušenj za razjasnitev spornih dejanskih vprašanj.⁹ Sodišču in strankam mora biti omogočeno, da mnenje kritično analizirajo, ocenijo, uveljavljajo ugovore, pripombe, očitke, z mnenjem polemizirajo ter se tako izjavijo o tem dokaznem gradivu in se do njega opredelijo.¹⁰ Za učinkovito uveljavljanje pravice do izjavljanja o celotnem procesnem gradivu, ki lahko vpliva na odločitev sodišča, mora stranka imeti možnost kritike izbire in uporabe metod, ki jih je sodni izvedenec uporabil pri svojem delu.¹¹ Ustavno sodišče je že ugotovilo kršitev človekovih pravic, ker je izvedensko mnenje nastalo na podlagi dokumentacije, s katero se ustavni pritožnik ni imel možnosti seznaniti. Hkrati je poudarilo, da je v določenih primerih dopustno stranki odreči seznanitev z gradivom, ki ga je uporabljal izvedenec, tudi zaradi spoštovanja pomembnejše ustavne dobrine. Vendar morata biti v takih primerih izvedensko mnenje in izvid toliko bolj jasna, nedvoumna, izčrpna in natančna.¹²

9. Bolj kot je zahtevno in zapleteno izvedenčevo strokovno področje, manjše so možnosti stranke, da se sama spusti v vsebinsko tehtno obravnavo izvedenskega mnenja.¹³ Zato kadar gre za strokovno zapletena vprašanja in sodišče v kazenskem postopku odredi izvedenstvo, mora imeti obdolženec možnost izvajanja aktivne obrambe tudi na ta način, da s pomočjo strokovnjaka po lastni izbiri vpliva na dokazno gradivo. Obdolžencu mora biti torej omogočeno, da v takih primerih s pomočjo strokovnjaka po svoji izbiri izpodbija dokazno vrednost izvedenskega mnenja, najsibo to v metodološkem ali vsebinskem pogledu ali celo glede napačnosti izvida.¹⁴

10. Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) presoja uporabo izvedenskih mnenj v kazenskih postopkih z vidika pravice do poštenega sojenja, adversarnega postopka in enakosti orožij. V svoji praksi poudarja, da prvi odstavek 6. člena in točka d tretjega odstavka 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP) obrambi ne zagotavljata absolutne pravice do izvedbe določenega dokaza s strokovnjakom, vendar pa mora imeti obramba možnost izvajati aktivno obrambo (angl. *active defence*). Pravila obravnave dokazov v postopku zato obrambi ne smejo pretirano otežiti oziroma onemogočiti uveljavljanje pravic iz 6. člena EKČP. V določenih okoliščinah stranka težko izpodbija izvedensko mnenje brez pomoči drugega strokovnjaka na zadevnem področju. V takšnem primeru ne zadostuje, da ima obramba pravico zahtevati od sodišča postavitev drugega izvedenca, temveč mora za učinkovito uresničitev te pravice imeti možnost, da sodišču predloži svoj strokovni dokaz (angl. *own expert evidence*). Navedena pravica ni absolutna, saj se dopustni načini, na katere obramba išče pomoč strokovnjaka, lahko razlikujejo.¹⁵

⁹ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-132/95 z dne 8. 1. 1998 (Uradni list RS, št. 11/98, in OdlUS VII, 1).

¹⁰ Gl. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-234/13, 9. točka obrazložitve.

¹¹ Prav tam, 13. točka obrazložitve.

¹² Gl. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-271/07 z dne 3. 7. 2008 (Uradni list RS, št. 79/08, in OdlUS XVII, 76), 9. točka obrazložitve.

¹³ Gl. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-234/13, 13. točka obrazložitve.

¹⁴ Prav tam, 14. točka obrazložitve.

¹⁵ Sodbe ESČP v zadevah *Hodžič proti Hrvaški* z dne 4. 4. 2019, 62. točka obrazložitve; *Matytsina proti Rusiji* z dne 27. 3. 2014, 187. točka obrazložitve; *Khodorkovskiy in Lebedev proti Rusiji* z dne 25. 7. 2013, 731. in 732. točka obrazložitve.

B. – II.

11. V skladu s prvim odstavkom 265. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 66/17 in 22/19 – v nadaljevanju ZKP) se psihiatrični pregled obdolženca sme odrediti, če: – nastane sum, da ob storitvi kaznivega dejanja ni bil prišteven zaradi duševne motnje ali duševne manjrazvitosti ali je bila zaradi takšnega stanja ali zaradi kakšne druge trajne in hude duševne motenosti njegova prištevnost zmanjšana, ali – obstaja resen dvom, da se zaradi svojega duševnega stanja ne more udeleževati kazenskega postopka. Ker pomeni psihiatrični pregled poseg v obdolženčevo osebnost, mora sodišče pretehtati, ali je tak poseg nujno potreben za kazenski postopek.¹⁶ Za zagotovitev temeljnih človekovih in ustavnih pravic obdolženca je nujno, da ima v času psihiatričnega pregleda ob sebi zagovornika. V literaturi pa se zastopa stališče, da je prav tako – če ne še bolj – pomemben neodvisen psihiater, ki bi celoten proces spremljal na željo pacienta.¹⁷

12. ZKP niti ne ureja izrecno vprašanja, ali lahko izvedenec psihiatru pri njegovem delu pomaga tudi klinični psiholog, niti ne določa postopka obravnave psiholoških testov v kazenskem postopku. V slovenski pravni literaturi se zastopa stališče, da individualno odrejeni izvedenec ne more sam pritegniti novega strokovnjaka, temveč mora o potrebi po njem obvestiti sodišče, ki lahko odredi še izvedenca za to področje.¹⁸ V nemški pravni literaturi pa se zastopa stališče, da lahko izvedenec psihiater angažira pomoč psihologa, če to področje tudi sam obvlada in če kljub pritegnitvi drugega strokovnjaka psihiatrova odgovornost za vsebino izvedenskega mnenja ni vprašljiva.¹⁹

13. Ustavno sodišče je na podlagi vpogleda v kazenski spis zadeve št. IV K 14942/2012 ugotovilo, da je sodišče prve stopnje z odredbo z dne 10. 6. 2013 sodni izvedenki psihiatrične stroke prof. dr. Č. D. (v nadaljevanju sodna izvedenka) zaupalo pregled pritožnice. Sodna izvedenka je sodišče prosila, ali lahko k izdelavi izvedenskega mnenja pritegne specialista klinične psihologije. Sodišče prve stopnje je sodni izvedenki z odredbo z dne 14. 6. 2013 to tudi dovolilo, sodna izvedenka pa je k delu pritegnila kliničnega psihologa doc. dr. E. F. (v nadaljevanju klinični psiholog).

14. Sodna izvedenka je v izvedenskem mnenju z dne 18. 1. 2014 ugotovila, da pritožnica boleha za hudo duševno motnjo iz kroga shizofrenij, to naj bi potrjevala klinični psihiatrični pregled in klinični psihološki izvid. Pri pritožnici naj sicer ne bi bilo mogoče ugotoviti niti zaznavnih motenj (halucinacij) niti jasnega blodnjavega mišljenja. Vendar pa naj bi bilo njeno celotno mišljenje povsem izkrivljeno. V svojih ravnanjih naj ne bi videla ničesar spornega, njeno čustvovanje naj bi bilo plitko in nepristno. Do svojega stanja naj bi bila popolnoma nekritična, prepričana naj bi bila o svojem popolnem duševnem zdravju, ki naj bi ga tudi želela dokazati. Sodna izvedenka je izvedenskemu mnenju priložila tudi poročilo o psihološkem pregledu pritožnice. V njem je klinični psiholog predstavil rezultate, ki jih je pridobil z intervjujem s pritožnico, s kliničnim osebnostnim vprašalnikom MMPI-201 in z Rorschachovim projekcijskim preizkusom. Z intervjujem naj bi opazil, da pritožnica zelo obširno razlaga ozadje dogodkov. Zelo naj bi bila senzibilna za krivice živalim in ljudem, močno naj bi bila čustveno angažirana pri problemih nasilja v družini. Profil na osebnostnem vprašalniku MMPI-201 naj bi bil tipičen za osebnostno motnjo disocialnega tipa. Vrednosti na lestvici psihopatije naj bi bile

¹⁶ Š. Horvat, Zakon o kazenskem postopku s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 590.

¹⁷ B. M. Zupančič, Ustavno kazensko procesno pravo, 3. izdaja, Pasadena, Ljubljana 2001, str. 1333 in 1334.

¹⁸ Š. Horvat, nav. delo, str. 569.

¹⁹ Izvedenec, ki ga je postavilo sodišče, pa ne more sam imenovati nadaljnjih izvedencev, temveč so ti zgolj njegovi pomočniki; gl. D. Krause v: E. Loewe, W. Rosenberg, Die Strafprozessordnung und das Gerichtsverfassungsgesetz - Grosskommentar, 2. zvezek, 26. izdaja, De Gruyter Recht, Berlin 2008, str. 375 in 376.

nadpovprečne in patološko izražane. Čeprav naj bi bili ostali indikatorji psihopatologije na vprašalniku nizki, naj bi kontrolne lestvice kazale tendenco zanikanja lastnosti z morebitnim negativnim pomenom. Zato je klinični psiholog nizko izražene lestvice psihopatije interpretiral kot neveljavne. Odzivanje na Rorschachovem preizkusu naj bi kazalo na visoko mentalno produktivnost in originalnost. Testni indikatorji pa naj bi indicirali nerealistično dojemanje stvarnosti, blodnjavo mišljenje, paranoidno naravnost, čustveno plitvost in oslabel socialni stik. Klinični psiholog je sklenil, da lahko izkazane motnje oceni kot patološke in značilne za shizofrensko motnjo.

15. Po seznanitvi z mnenjem sodne izvedenke je obramba predložila psihiatrični mnenj dr. med. G. H. z dne 29. 1. 2014 in I. J. K., dr. med., z dne 3. 2. 2014. Oba psihiatra pri pritožnici nista zaznala bistvenih odklonev od običajnega funkcioniranja. I. J. K., dr. med., je bila pritožničina dolgoletna psihiatrinja in jo je tako poznala ter preučevala v daljšem obdobju kot ostali udeleženi psihiatri. V sodnem spisu je tudi mnenje sodne izvedenke dr. L. M. N. z dne 31. 10. 2012, ki je bilo izdelano v postopku sprejema pritožnice na zdravljenje v psihiatrično bolnišnico brez privolitve v zadevi št. Pr 23/2012. Ta izvedenka pri pritožnici ni ugotovila hude motnje presoje realnosti. Zapisala je, da je pritožnica sposobna obvladovati svoje ravnanje, razen v odnosu do golobov, ter da pogoji za njen sprejem na zdravljenje v psihiatrično bolnišnico niso izpolnjeni.

16. Sodišče prve stopnje je v postopku zaslišalo sodno izvedenko, kliničnega psihologa, dr. med. G. H. in I. J. K., dr. med. Sodna izvedenka je pojasnila, da je v postopku izdelave mnenja ocenila, da bi bil samo psihiatrični pregled premalo oziroma da ne bi mogel v celoti zajeti morebitne patologije. Zato naj bi v izdelavo mnenja pritegnila še kliničnega psihologa. Pojasnila je, da bi se tudi sama, če ne bi imela na voljo izvida psihološkega testiranja, strinjala, da pritožnica ni shizofrena. Dr. med. G. H. je izpovedal, da je pritožnica zagotovo sposobna razumeti svoja dejanja, da pa sam kot zdravnik psihiater pozna samo izsek. Če bi ga angažirali kot izvedenca, bi verjetno moral narediti dodatne preiskave. Na podlagi enega ali dveh pregledov, ki trajajo kakšno uro, naj ne bi bilo mogoče v celoti diagnosticirati potencialnih motenj, ki bi jih pacient lahko imel. I. J. K., dr. med., je pojasnila, da so sicer opažanja nje in sodne izvedenke različna, da sama psihološkega mnenja ne bi pridobivala, vendar naj bi imela sodna izvedenka na razpolago tudi spis, pričanja in druge podatke. Sodišče prve stopnje je na tej podlagi zaključilo, da je izvedensko mnenje prepričljivo in da ga tudi izpovedbi drugih zaslišanih psihiatrov ne izpodbija.²⁰ Vrhovno sodišče je utemeljilo, da sta psihiatra, katerih mnenje je predložila obramba, v bistvu potrdila, da bi bil samo psihiatrični pregled obdolženke premalo oziroma samo ta ne bi mogel zajeti morebitne patologije, zato naj bi bil psihološki pregled nujen.²¹

17. Iz sodnega spisa in obrazložitve izpodbijanih sodnih odločb je razvidno, da je bil klinični psihološki izvid ključen za ugotovitev sodne izvedenke, da pritožnica boleha za hudo duševno motnjo iz kroga shizofrenij in da je bila ta motnja prisotna tudi v času storitve kaznivega dejanja. Sodišče prve stopnje je ugotovitve sodne izvedenke sprejelo in na tej podlagi zaključilo, da je bila pritožnica v času storitve protipravnega dejanja neprištevna. Klinični psiholog je svoj izvid utemeljil tudi na interpretaciji rezultatov osebnostnega vprašalnika MMPI-201 in Rorschachovega projekcijskega preizkusa. Čeprav testi fizično niso bili v kazenskem spisu, je bila v okoliščinah konkretnega primera psihologova interpretacija testov bistvena za ugotovitev sodišča o pritožničini neprištevnosti. To je še posebej razvidno iz izjave sodne izvedenke, da bi sama, brez pomoči kliničnega psihologa, tako kot trije drugi psihiatri (pri čemer sta bili med njimi tudi sodna izvedenka, postavljena v nepravdnem postopku prisilne hospitalizacije, ter zdravnica, ki je pritožnico spremljala daljše obdobje) menila, da pritožnica ni shizofrena.

²⁰ Točka 33 obrazložitve sklepa sodišča prve stopnje.

²¹ Točka 11 obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

18. Obramba je v postopku predlagala sodišču prve stopnje, naj kliničnega psihologa pozove na predložitev rezultatov preizkusov osebnostnega vprašalnika MMPI-201 in Rorschachovega preizkusa, da jih bo lahko ocenila tudi kakšna druga strokovno usposobljena oseba. Sodišče je zavrnitev tega predloga obrambe utemeljilo na odgovoru kliničnega psihologa, da naj bi bili psihodiagnostični instrumenti dostopni samo usposobljenim strokovnjakom in da naj jih psiholog izvedenec ne bi smel posredovati niti v okviru svojega sodnoizvedenskega dela. Pojasnilo je, da je namen varovanja psihodiagnostičnih sredstev ohranjanje njihove veljavnosti, saj naj bi testi, ki postanejo javni in znani, izgubili svoje psihometrične karakteristike. Takšni testi naj ne bi več merili specifičnih osebnostnih ali umskih lastnosti, ampak naj bi se po razkritju v njih lahko odražali naučeni, tendenciozni in pristranski odgovori. Sodišče je sklenilo, da je bilo pritožnični pravici do obrambe zadoščeno s tem, ko naj bi ji bilo omogočeno zaslišanje kliničnega psihologa, obramba pa naj bi imela možnost preizkusiti njegove ugotovitve in metode dela.²²

19. Ohranitev veljavnosti²³ testov kot sredstev za psihološko ocenjevanje je pomembna za zagotavljanje učinkovitega in poštenega sodnega postopka, kadar sodišče za razjasnitev dejstev potrebuje pomoč izvedenca te stroke. V tuji strokovni literaturi se navaja, da razkritje psiholoških testov in testnih rezultatov v sodnem postopku, kadar je izvedeno brez kakršnikoli omejitev, vpliva na zanesljivost in s tem na veljavnost testov, saj lahko zato testi postanejo javno dostopni.²⁴ V slovenski strokovni literaturi se prav tako poudarja, da se lahko v primeru javne dostopnosti standardiziranih testov oseba vnaprej pripravi na testiranje in odgovarja tako, da doseže zanjo ugodne rezultate testiranja ali pa da popači prave testne vrednosti. V takem primeru so zaključki ocenjevalca vprašljivi.²⁵ Po smernicah slovenskega in tujih psiholoških združenj morajo zato uporabniki testov varovati zaupnost testnega gradiva.²⁶

20. Zahtevo po ohranitvi veljavnosti testov je treba v kazenskem postopku uskladiti s temeljnimi ustavnoprocenimi jamstvi, ki zagotavljajo pošten postopek. Šele s predložitvijo dokumentacije izvedenca lahko namreč udeleženci postopka razumejo in kritično preučijo izvedensko mnenje ter metode,

ki jih je izvedenec uporabil pri njegovi izdelavi.²⁷ Iz pravice do obrambe (prva alineja 29. člena Ustave) izhaja tudi zahteva, da morajo izvedenci svoja znanja predstaviti na tak način, da lahko po možnosti vsi udeleženci postopka razumejo miselne procese, ki so služili za odgovor na posamezno vprašanje. Rezultate, do katerih je prišel izvedenec, je mogoče priznati, če so metode, ki so vodile do takšnih rezultatov, preverljive, in sicer bodisi s strani obrambe same ali vsaj s strani druge za to strokovno usposobljene osebe, ki je pomočnik obrambe.²⁸ Samo na ta način je obdolžencu tudi omogočeno, da v celoti uresničuje pravico do izjave, ki jo v kazenskem postopku zagotavlja 22. člen Ustave.

21. Napačno je stališče sodišča prve stopnje, ki ga je v celoti sprejelo tudi Vrhovno sodišče,²⁹ da je bilo v konkretnem primeru pravici do obrambe zadoščeno že z zaslišanjem kliničnega psihologa in da je imela obramba zadostne možnosti preizkusiti njegove ugotovitve in metode dela. Iz prepisa zvočnega posnetka glavne obravnave z dne 14. 5. 2015 je sicer razvidno, da je klinični psiholog pritožnici in njenemu zagovorniku dal rezultate testov na vpogled, slednja pa sta te rezultate tudi komentirala. Vendar obramba – kot laik na področju klinične psihologije – brez pomoči za to usposobljenega strokovnjaka rezultatov testov ni mogla učinkovito preizkusiti. Z zahtevo za predložitev dokumentov³⁰ je obramba hotela doseči ravno to – da bi gradivo, na katerem je temeljilo za pritožnico neugodno poročilo kliničnega psihologa, ocenil drug klinični psiholog.

22. Po presoji Ustavnega sodišča zahteva za ohranitev veljavnosti testov ne utemeljuje popolne in nepogojne zavrnitve predloga obrambe za predložitev dokumentacije kliničnega psihologa. Sodišče bi namreč lahko v okviru procesnega vodstva sprejelo določene ukrepe, s katerimi bi zavarovalo vsebino testnega gradiva tako, da bi bilo onemogočeno njegovo razkritje javnosti. Kliničnemu psihologu, ki je sodeloval pri izvedenskem mnenju sodne izvedenke psihiatrične stroke, bi lahko na primer naložilo, naj posreduje gradivo zgolj kliničnemu psihologu po izbiri obrambe. S tem bi lahko sodišče zagotovilo, da gradivo ne bi bilo dostopno niti zagovorniku niti pritožnici, temveč zgolj osebi, ki jo vežejo enaki standardi zaupnosti kot tistega, ki je teste izvedel. Tudi iz domače in tuje strokovne literature izhajajo, da je navedena rešitev splošno sprejeta v primerjanih pravnih ureditvah in da s tem veljavnost sredstev za psihološko ocenje-

²² Točka 5 obrazložitve sklepa sodišča prve stopnje.

²³ Veljavnost (tudi zanesljivost) testov pomeni, da testi res merijo tisto, čemur so namenjeni, in da to merijo z dovolj visoko stopnjo točnosti; <http://www.dps.si/za-javnost/psiholosko-testiranje>

²⁴ P. M. Kaufmann, Protecting Raw Data and Psychological Tests from Wrongful Disclosure: A Primer on the Law and Other Persuasive Strategies, *The Clinical Neuropsychologist*, let. 23, št. 7 (2009), str. 1130–1159.

²⁵ I. Areh, Poročilo o kakovosti psiholoških izvedenskih mnenj in priporočil za izboljšave ter presojo sprejemljivosti izvedenskih mnenj, 2019, str. 31, in I. Areh, Izvedenci brez standardov so kot sodišča brez zakonov (1.), revija *Odvetnik*, jesen 2020, str. 21. Pri tem Areh opozarja, da je večina standardiziranih testov nenadomestljivih, saj so redki.

²⁶ Prim. navodila Britanskega združenja psihologov (*Psychologists as Expert Witnesses: Guidelines and Procedure*, 4th edition), dostopno na

<https://www.bps.org.uk/sites/www.bps.org.uk/files/Policy/Policy%20Files/Psychologists%20As%20Expert%20Witnesses%20Guidelines%20and%20Procedures%20for%20England%20Wales%20and%20Northern%20Ireland.PDF>, in točko 4.3 Splošnih smernic za opravljanje sodnoizvedenskega dela na področju psihologije (Ljubljana 2019), dostopno na http://klinikna-psihologija.si/wp-content/uploads/2019/08/zkpsi_smernice_2019_izvedenstvo_splosne.pdf. Prim. tudi točko 3.9 Kodeksa poklicne etike psihologov Društva psihologov Slovenije: Psiholog je dolžan zagotoviti, da se s sredstvi za psihološko ocenjevanje ravna tako kot z gradivi zaupne narave po predpisih o hrambi zaupnih gradiv in da so ta sredstva shranjena v varovanem psihološkem arhivu; dostopno na: http://www.dps.si/wp-content/uploads/2018/06/KPE_2018.pdf.

²⁷ D. Krause, v: E. Löwe, W. Rosenberg, nav. delo, str. 388.

Prim. tudi J. P. Graf, *Strafprozessordnung mit Gerichtsverfassungsgesetz und Nebengesetzen*, Kommentar, 3. izdaja, C. H. Beck, München 2018, str. 1310, robna št. 108. Enako H. Schneider (ur.), *Münchener Kommentar zur Strafprozessordnung*, 1. izdaja, C. H. Beck, München 2016, str. 1179, robna št. 361, ki poudarja, da bodo dvomi o izvedenskem mnenju praviloma podani, kadar izvedenec ne želi razkriti uporabljene metode, na primer iz razlogov konkurenčnosti, zaradi česar metode ni mogoče preveriti. Z vidika vsebinskih zahtev za izvedensko mnenje pa je pomembna odločba BGH št. 1 StR 618/98 z dne 30. 7. 1999. V njej je BGH pojasnilo, da morajo biti izvedenska mnenja preverljiva in pregledna tako, da so sodišču in strankam razumljivo in preverljivo prikazane podlage izvedenskega mnenja in pravila za oblikovanje zaključkov v njem. Samo tako lahko udeleženci, vsaj s pomočjo drugih strokovnjakov z istega področja, preizkusijo, na kakšen način je izvedenec prišel do svojih ugotovitev. G. Tondorf in B. Tondorf, *Psychologische und psychiatrische Sachverständige im Strafverfahren: Verteidigung bei Schuldfähigkeits- und Prognosebegutachtung (Praxis der Strafverteidigung, Band 30)*, 3. izdaja, C. F. Mueller, Heidelberg 2011, str. 55 in 56.

²⁸ Glej sklep nemškega Zveznega sodišča BGH št. 3 StR 113/75 z dne 14. 5. 1975, dostopno na <https://research.wolterskluwer-online.de/document/6fe54ff9-f742-4851-9b62-d13191a4637a>, na katerega se sklicujejo avtorji komentarjev iz prejšnje sprotne opombe. Prim. tudi L. Neumann-Zielke in drugi, Leitlinie »Neuropsychologische Begutachtung«, *Zeitschrift für Neuropsychologie*, let. 26, št. 4 (2015), str. 301.

²⁹ Glej 3. točko obrazložitve te odločbe.

³⁰ Tj. rezultatov preizkusov osebnostnega vprašalnika MMPI-201 in Rorschachovega preizkusa.

vanje ni ogrožena.³¹ Upiranje kliničnega psihologa, da razkrije svoje metode, pa bi bil v konkretnem primeru lahko tudi razlog za preizkus ugotovitev sodne izvedenke s postavitvijo novega izvedenca, kar je bil predlog obrambe.³²

23. Sodišče prve stopnje je s tem, ko je pritožnici onemogočilo, da bi gradivo, ki je bilo podlaga poročilu o psihološkem pregledu, ocenil drug za to usposobljen klinični psiholog po izbiri obrambe, kršilo njeno pravico do obrambe iz prve alineje 29. člena Ustave. Navedene kršitve pa nista odpravili niti Višje niti Vrhovno sodišče. Glede na ugotovljeno kršitev prve alineje 29. člena Ustave je Ustavno sodišče izpodbijane sodbo Vrhovnega sodišča, sklep Višjega sodišča v Ljubljani in sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani razveljavilo in zadevo vrnilo Okrajnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje. Pri novem odločanju bo moralo sodišče obrambi omogočiti, da na način, opisan v 22. točki obrazložitve te odločbe, ali na drug primerljiv način preizkusi to gradivo po za to usposobljenem kliničnem psihologu po njeni izbiri. Pri tem pa bo sodišče moralo upoštevati tudi zahteve po ohranitvi zaupnosti, veljavnosti in integritete orodij za psihološko diagnosticiranje.

24. Ker je bilo treba izpodbijane odločitve sodišč razveljaviti že iz navedenega razloga, Ustavnemu sodišču drugih zatrjevanih kršitev ni bilo treba preizkusiti.

C.

25. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnici in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Rok Čeferin, dr. Dunja Jadek Pensa, Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasovala sodnica Mežnar, ki je glas odklonilno ločeno mnenje. Sodnik Šorli je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Dr. Rajko Knez
predsednik

³¹ Glej P. M. Kaufmann, nav. delo, str. 1134 in 1135, kjer je poudarjeno, da je treba poiskati ravnovesje med zahtevo po tajnosti testov in pravico do razkritja za sodni postopek pomembnega gradiva ter da se z izmenjavo gradiva neposredno med izvedenci zavaruje tajnost in s tem integriteta testov. Glej tudi M. J. Ackerman, *Essentials of Forensic Psychological Assessment*, druga izdaja, Wiley, Hoboken 2010, str. 14, in S. Young, M. Kopelman, G. Goudjonson (ur.), *Forensic Neuropsychology in Practice: A guide to assessment and legal processes*, Oxford University Press, Oxford 2009, str. 316. Areh ob sklicevanju na stališča ameriškega in britanskega združenja psihologov navaja, da večina sodišč razume potrebo po ohranitvi integritete testov in da vpogled omeji na majhno skupino ljudi, pri čemer je javnost izključena. Psiholog je pri tem dolžan natančno odgovarjati na vsa zastavljena vprašanja. Če pa sodišče odloči, da izvedenec razkrije testno gradivo ob prisotnosti javnosti, se mora psiholog vzdržati natančnega pojasnjevanja v zvezi s testnim gradivom ali vrednotenjem rezultatov testiranja (I. Areh, nav. delo (2020), str. 22). V angleškem in ameriškem pravnem sistemu lahko sodišče tudi z odredbo omeji uporabo in razkritje testnega gradiva zgolj za namen postopka ali pa naloži zagovorniku, naj poda zavezujočo izjavo o nerazkritju podatkov. Sodišče lahko testni material, ki je v spisu, zapečati oziroma zaščiti z geslom in tako prepreči strankam razmnoževanje gradiva. Nekateri avtorji se celo zavzemajo za popoln dostop do testov v sodnih postopkih. Pri tem opozarjajo, da je ravnanje psihologov, ki kljub zakonskim zahtevam za razkritje in kljub temeljnim postopkovnim pravicam strank teh podatkov ne želijo razkriti, škodljivo za stranke ter za znanstveno in strokovno kredibilnost psihologov. Potreba po varovanju testov v sodnih postopkih naj bi bila pretirana, saj naj bi se testi, kot so Rorschachove predloge in vprašalnik MMPI-2, prodajali tudi na spletu. Veljavnost testov naj bi se ohranjala s tehničnimi izboljšavami testov, ne pa s skrivanjem pred javnostjo (R. E. Erard, *Release of Test Data Under the 2002 Ethics Code and the HIPAA Privacy Rule: A Raw Deal or Just a Half-Baked Idea?*, *Journal of Personality Assessment*, let. 82, št. 1 (2004), str. 28–29; P. R. Haley in J. C. Courtney, *Disclosure of tests and raw test data to the courts: A need for reform*, *Neuropsychology Review*, let. 10, št. 3 (2000), str. 169–174).

³² Tako tudi sklep BGH št. 3 StR 113/75 in D. Krause, v: E. Löwe, W. Rosenberg, nav. delo, str. 388.

512. Odločba o delni razveljavitvi drugega in tretjega odstavka 3. člena Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« Občine Trebnje

Številka: U-I-12/16-30
Datum: 4. 2. 2021

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Računskega sodišča, na seji 4. februarja 2021

o d l o č i l o :

1. V drugem odstavku 3. člena Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 99/13 – uradno prečiščeno besedilo) se razveljavijo besede »Politične stranke in«.

2. Prva poved tretjega odstavka 3. člena Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« Občine Trebnje se, kolikor se nanaša na politične stranke, razveljavi.

3. Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti sedme alineje druge točke 28. člena Odloka o oddajanju poslovnih prostorov, garaž in garažnih boksov v najem Mestne občine Maribor (Medobčinski uradni vestnik, št. 10/09), tretjega odstavka 11. člena Odredbe o načinu oddajanja poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 14/99 in 16/99), tretjega odstavka 12. člena Odloka o ustanovitvi in izdajanju občinskega glasila Občine Pivka (Uradni list RS, št. 107/11, 101/13 in 30/16) in 18. člena Odloka o izdajanju javnega glasila Občine Moravske Toplice (Uradni list RS, št. 97/10, 105/15 in 19/16) se zavrže.

Obrazložitev

A.

1. Predlagatelj je na podlagi prvega odstavka 24.b člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 103/07, 99/13 in 46/14 – v nadaljevanju ZPolS) vodil postopke revizije pravilnosti poslovanja dvanajstih političnih strank v letu 2014. Pri izvajanju postopka revizije sedmih političnih strank (Državljanska lista, Slovenska ljudska stranka, Stranka za ekološki razvoj in trajnostni razvoj Slovenije – TRS, Slovenska demokratska stranka, Nova Slovenija – Krščanski demokrati, Demokratična stranka dela in Socialni demokrati) je podvomil o ustavnosti in zakonitosti občinskih aktov, ki so urejali njihovo financiranje, ter vložil zahtevo za oceno njihove ustavnosti in zakonitosti.

2. Predlagatelj sedmi alineji druge točke 28. člena Odloka o oddajanju poslovnih prostorov, garaž in garažnih boksov v najem Mestne občine Maribor (v nadaljevanju Odlok MOM), tretjemu odstavku 11. člena Odredbe o načinu oddajanja poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju Odredba MOL) in drugemu odstavku 3. člena Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« Občine Trebnje (v nadaljevanju Odlok Občine Trebnje) očita neskladje s prvim odstavkom 25. člena ZPolS. Določbi Odloka MOM in Odredbe MOL naj bi političnim strankam omogočali najem poslovnih prostorov v občinski lasti po znižani najemnini ter naj bi jih tako postavljale v ugodnejši položaj v primerjavi z drugimi najemniki. Drugi odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje pa naj bi političnim strankam in listam, ki so zastopane v občinskem svetu, omogočal brezplačno objavo člankov v občinskem glasilu. Predlagatelj navaja, da izpodbijana določba političnim strankam omogoča, da brez plačila objavljajo svoje promocijske vsebine oziroma oglase in so postavljene v ugodnejši položaj v primerjavi z ostalimi naročniki

storitev. Zato meni, da imata obe ugodnosti, nižja najemnina in brezplačno oglaševanje, pravno naravo drugega nedenarnega prispevka iz drugega odstavka 22. člena ZPolS in je takšna pravna ureditev v nasprotju s prepovedjo financiranja političnih strank iz prvega odstavka 25. člena ZPolS.

3. Predlagatelj izpodbija tudi tretji odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje, tretji odstavek 12. člena Odloka o ustanovitvi in izdajanju občinskega glasila Občine Pivka (v nadaljevanju Odlok Občine Pivka) in 18. člen Odloka o izdajanju javnega glasila Občine Moravske Toplice (v nadaljevanju Odlok Občine Moravske Toplice),¹ ki naj bi bili v neskladju s petim odstavkom 14. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 11/11 in 98/13 – v nadaljevanju ZVRK). Izpodbijane določbe naj bi organizatorjem kampanj omogočale brezplačno objavo političnopropropagandnih vsebin med volilnimi in referendumskimi kampanjami. Predlagatelj navaja, da med prispevke za volilno kampanjo iz drugega odstavka 14. člena ZVRK uvrščamo tudi brezplačno uporabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov in kandidatnih list ali za volilnopropropagandna sporočila. Zatrjuje, da ne ZVRK in ne Zakon o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 47/12, 22/16 in 39/16 – v nadaljevanju ZMed) ne določata, da bi bilo dovoljeno v tiskanih medijih brezplačno objavljati oglaševalske vsebine za izvajanje volilnih kampanj, niti ne določata, da bi se to lahko drugače uredilo v podzakonskih predpisih. Predlagatelj meni, da ima možnost brezplačne objave v lokalnem časopisu pravno naravo brezplačne storitve, ki politične stranke postavlja v ugodnejši položaj kot druge naročnike storitev iz prvega odstavka 14. člena ZVRK, ter da je takšna pravna ureditev v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 14. člena ZVRK.

4. Zahteva je bila posredovana v odgovor občinam. Odgovor so posredovale vse občine, razen MOM. MOL navaja, da je mestni svet sprejel odredbo o prenehanju veljavnosti izpodbijane odredbe v celoti in je s tem prenehala veljati tudi izpodbijana določba. Občina Pivka in Občina Moravske Toplice pojasnjujeta, da sta začeli postopka za spremembo izpodbijanih določb oziroma da sta postopka končana.

5. Občina Trebnje odgovarja, da drugi odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje ni v neskladju z ZPolS. Meni, da je predlagatelj pri pravni kvalifikaciji prepovedanih nedenarnih prispevkov iz drugega odstavka 22. člena ZPolS spregledal pogoj, da mora ta prispevek politično stranko postavljati v ugodnejši položaj kot druge naročnike storitev oziroma kupce blaga. Meni, da politične stranke niso postavljene v ugodnejši položaj, ker je večina vsebine glasila objavljena brezplačno, izjema so zgolj oglasna sporočila. To naj bi izhajalo iz četrtega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje, ki naj bi določal, da se oglasi lahko objavljajo do največ 40 odstotkov obsega glasila in da se v glasilu brezplačno objavijo obvestila javnih zavodov občin, občinskih krajevnih skupnosti, društev in drugih podobnih organizacij ter osmrtnice in zahvale ob smrti občana občine. Občina Trebnje zatrjuje, da objav političnih strank ni mogoče šteti za oglasna sporočila, saj so po vsebini primerljive z objavami javnih zavodov, krajevnih skupnosti, društev in drugih organizacij, katerih glavni namen ni oglaševanje, ampak obveščanje občanov o družbenem življenju. Zaradi teh razlogov in ker naj bi bila velikost objav političnih strank po četrtem odstavku 3. člena Odloka Občine Trebnje omejena, meni, da politične stranke niso postavljene v ugodnejši položaj kot ostali subjekti, ki objavljajo v občinskem glasilu, ampak so z njimi v enakovrednem položaju.

6. Občina Trebnje zavrača tudi očitek, da je tretji odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje v nasprotju s petim odstavkom 14. člena ZVRK. Navaja, da predlagatelj tudi v tem primeru ne upošteva pogoja, da mora brezplačna storitev organizatorja volilne kampanje postavljati v ugodnejši položaj kot druge na-

ročnike storitev v skladu z drugim odstavkom 14. člena ZVRK. Meni, da so politične stranke tudi v tem primeru postavljane v enak položaj. Pri tem predlagatelj opozarja še na 6. člen ZVRK, ki določa rok, v katerem morajo izdajatelji medijev objaviti pravila glede izrabe časopisnega prostora za politične stranke, ter ne ureja vprašanja, ali je takšna objava plačljiva ali brezplačna.

7. Odgovori občin so bili posredovani predlagatelju. Ta zavrača navedbe Občine Trebnje. Glede neskladja s prvim odstavkom 25. člena ZPolS opozarja na 46. člen ZMed. Ta naj bi določal, da so oglaševalske vsebine plačljive ter da mednje sodijo tudi oglasi ali druge vrste plačanih obvestil, ki so naročeni za ustvarjanje ugleda in dobrega imena v javnosti. Prav tako naj bi določal, da se za oglase ne štejejo neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditvev in dobrodelnih akcij ter akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije. Predlagatelj meni, da gre pri objavah političnih strank za oglase, ki jih morajo stranke plačati, ter da te objav ni mogoče enačiti z objavami javnih zavodov ali drugih podobnih organizacij. Glede neskladja s petim odstavkom 14. člena ZVRK navaja, da občina ni izkazala, kako so politične stranke postavljene v enak položaj kot drugi koristniki storitev. Pri tem opozarja, da se liste kandidatov in kandidati na volitvah obvezno objavijo v medijih najpozneje 15 dni pred dnevom glasovanja na podlagi 61. člena Zakona o volitvah v Državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo in 23/17 – ZVDZ) v zvezi s 74. členom Zakona o lokalnih volitvah (94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 83/12 in 68/17 – ZLV).

8. Glede Odredbe MOL, Odloka Občine Pivka in Odloka Občine Moravske Toplice predlagatelj ugotavlja, da so občine izpodbijane predpise v celoti odpravile ali pa so jih spremenile na način, da so odpravile očitane nezakonitosti. Kljub temu vztraja pri njihovi presoji na podlagi drugega odstavka 47. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12 in 23/20 – v nadaljevanju ZUstS), saj meni, da niso bile odpravljene pravne posledice teh odredb in odlokov. Meni, da gre za rešitev pomembnega pravnega vprašanja, ki bi pomenila pomembno usmeritev za prihodnje primere. Konkretno pa glede posameznih občinskih aktov navaja, da občine niso izkazale, da so odpravile pretekle pravne posledice, in da bi ravnanje političnih strank, ki so sledile predpisom, lahko izpolnjevalo zakonske znake prekrškov po ZPolS in ZVRK.

B. – I.

Procesne predpostavke in obseg presoje

9. V postopku presoje ustavnosti in zakonitosti predpisov je Ustavno sodišče pristojno za odločanje o ustavnosti zakonov oziroma ustavnosti in zakonitosti podzakonskih predpisov, predpisov lokalnih skupnosti in splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil (prva do peta alineja 160. člena Ustave in prva do peta alineja 21. člena ZUstS). Pri presoji ustavnosti in zakonitosti predpisov, ki niso zakoni, je Ustavno sodišče pristojno zgolj za presojo tistih pravnih aktov, ki imajo pravno naravo predpisa v materialnem pomenu.² Akt mora vsebovati splošne in abstraktne pravne norme, s katerimi se urejajo pravice in obveznosti pravnih subjektov, oziroma morajo te norme navzven povzročati pravne učinke (t. i. eksterno učinkovanje).³

² Glej npr. sklepe Ustavnega sodišča št. U-I-409/18, U-I-412/18, U-I-413/18, U-I-414/18, U-I-417/18, U-I-419/18 z dne 24. 7. 2018, št. U-I-243/12 z dne 18. 10. 2012, št. U-I-95/01 z dne 21. 6. 2001 (OdlUS X, 127), št. U-I-110/95 z dne 26. 11. 1998 (OdlUS VII, 210) ter odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-129/19 z dne 1. 7. 2020 (Uradni list RS, št. 108/20, 56. točka obrazložitve), št. U-I-126/05 z dne 19. 10. 2006 (Uradni list RS, št. 112/06, in OdlUS XV, 73, 4. točka), št. U-I-87/96 z dne 16. 7. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98, in OdlUS VII, 145, 3. točka obrazložitve) in št. U-I-40/96 z dne 3. 4. 1997 (Uradni list RS, št. 24/97, in OdlUS VI, 46, 3. točka obrazložitve).

³ Glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-129/19 (56. točka obrazložitve) in sklep št. U-I-243/12 (2. točka obrazložitve).

¹ S prvo vlogo je predlagatelj izpodbijal zgolj drugi in tretji odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje. Z vlogo z dne 1. 2. 2016 pa je svojo zahtevo razširil tudi na izpodbijane določbe Odloka Občine Pivka in Odloka Občine Moravske Toplice.

Pravno naravo predpisa ima lahko tudi le posamezna določba znotraj izpodbijanega akta.⁴

10. Izpodbijana Odredba MOL in Odlok MOL sta predpisa, saj na splošen in abstrakten način urejata pravna razmerja med občino in nedoločnim številom pravnih subjektov glede najema nepremičnin, ki so v lasti občine. Drugače je pri odlokih Občine Trebnje, Občine Pivka in Občine Moravske Toplice, pri katerih se postavlja vprašanje, ali imajo vse določbe odlokov pravno naravo predpisa.⁵ Vendar se Ustavnemu sodišču v obravnavni zadevi ni treba opredeliti do pravne narave vseh določb. Bistvena je pravna narava izpodbijanih določb. Te urejajo pravila oziroma pogoje, pod katerimi lahko politične stranke, liste in drugi organizatorji volilnih ali referendumskih kampanj objavljajo prispevke v lokalnih javnih medijih ter vplivajo na njihovo politično delovanje. Gre za splošna in abstraktna pravila, ki urejajo pravice in obveznosti večjega števila pravnih subjektov in imajo zunanji učinek. Zato imajo pravno naravo predpisa in je Ustavno sodišče pristojno za oceno njihove ustavnosti in zakonitosti.⁶

11. Predlagatelj lahko z zahtevo začne postopek za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, če nastane vprašanje ustavnosti ali zakonitosti v zvezi s postopki, ki jih vodi (sedma alineja prvega odstavka 23.a člena ZUstS). Po ustaljeni ustavnosodni presoji to pomeni, da lahko predlagatelj vložiti zahtevo za oceno ustavnosti ali zakonitosti predpisov le v zvezi s postopkom, ki ga vodi in še ni končan (sklepi Ustavnega sodišča št. U-I-28/08 z dne 20. 3. 2008 (Uradni list RS, št. 36/08, in OdlUS XVII, 15); št. U-I-88/08 z dne 12. 2. 2009; št. U-I-138/09 z dne 8. 4. 2010; št. U-I-17/10 z dne 29. 3. 2012 in št. U-I-201/10 z dne 5. 4. 2012).

12. Predlagatelj je v času vložitve zahteve vodil postopke revizije poslovanja sedmih političnih strank v letu 2014. Pri šestih je revizijske postopke končal z izdajo revizijskih poročil z dne 17. 5. 2016.⁷ Pri eni politični stranki pa je postopek končal z izdajo porevizijskega poročila z dne 6. 7. 2016.⁸ Glede na ustaljeno ustavnosodno presojo bi moralo Ustavno sodišče zahtevo predlagatelja zavreči, saj je vse revizijske postopke, v zvezi s katerimi je vložil zahtevo, končal pred odločitvijo Ustavnega sodišča. Vendar je po presoji Ustavnega sodišča treba to stališče ponovno pretehtati. Pri tem je treba večji poudarek nameniti pomenu in vlogi predlagatelja v ustavnem redu.

13. Računsko sodišče je najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe. Pri svojem delu je neodvisno in vezano na Ustavo in zakon (prvi in tretji odstavek 150. člena Ustave). Njegovo ureditev in pristojnosti določa, na podlagi tretjega odstavka 150. člena Ustave, Zakon o Računskem sodišču (Uradni list RS, št. 11/01 in 109/12 – v nadaljevanju ZRacS-1). Gre za organ *sui generis*, ki ga ni mogoče uvrstiti v nobeno od treh vej oblasti, hkrati pa je v razmerju do njih neodvisen in v veliki meri samostojen.⁹ Ustava Računskemu sodišču namenja pomembno nad-

⁴ Glej npr. sklep Ustavnega sodišča št. U-I-20/17 z dne 9. 3. 2017 (6. točka obrazložitve) in odločbo št. U-I-40/96 (3. točka obrazložitve).

⁵ Zlasti določbe, ki urejajo ustanovitev in notranjo organizacijo glasil (glej npr. sklepe Ustavnega sodišča št. U-I-54/16 z dne 17. 11. 2016, št. U-I-42/11 z dne 17. 3. 2011, št. U-I-237/03 z dne 23. 9. 2004 in št. U-I-125/01 z dne 1. 4. 2004).

⁶ Ustavno sodišče bo v nadaljevanju te odločbe za odredbo in odloke uporabljajo splošni pojem podzakonski predpis, ne da bi se pri tem opredelilo do pravne narave vseh njihovih določb.

⁷ Državljanska lista, poročilo št. 325-12/2015/32; Slovenska ljudska stranka, poročilo št. 325-11/2015/21; Stranka za ekososocializem in trajnostni razvoj Slovenije – TRS, poročilo št. 325-9/2015/30; Slovenska demokratska stranka, poročilo št. 325-7/2015/43; Nova Slovenija – Krščanski demokrati, poročilo št. 325-5/2015/28; in Demokratična stranka dela, poročilo št. 325-13/2015/22.

⁸ Socialni demokrati, poročilo št. 325-6/2015/34.

⁹ Odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-158/94 z dne 9. 3. 1995 (Uradni list RS, št. 18/95, in OdlUS IV, 20, 21.–24. točka obrazložitve), št. U-I-57/06 z dne 29. 3. 2007 (Uradni list RS, št. 33/07, in OdlUS XVI, 22, 31. točka obrazložitve) in št. U-I-474/18 z dne 10. 12. 2020 (Uradni list RS, št. 195/20, 22. točka obrazložitve).

zorno funkcijo nad porabo javnih financ ter mu pri izvajanju te funkcije zagotavlja neodvisnost.¹⁰ Njegova ključna pristojnost je izvajanje strokovnega finančnega nadzora nad pravilno in smotno porabo javnih sredstev.^{11, 12} Nadzor izvaja s postopki revizije, v katerih nadzoruje poslovanje državnih organov vseh treh vej oblasti, drugih pravnih oseb javnega prava ter oseb zasebnega prava, ki prejemajo javna sredstva (peti odstavek 20. člena ZRacS-1).¹³ Računsko sodišče se, v okviru zakona, samostojno odloča, katere revizije bo izvedlo v določenem časovnem obdobju (prvi odstavek 25. člena ZRacS-1). Vsako leto pa mora izvesti t. i. obvezne revizije: 1) pravilnosti izvršitve državnega proračuna (pravilnosti poslovanja države); 2) pravilnosti poslovanja javnega zavoda za zdravstveno zavarovanje; 3) pravilnosti poslovanja javnega zavoda za pokojninsko zavarovanje; 4) pravilnosti poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin; 5) poslovanja ustreznega števila izvajalcev gospodarskih javnih služb; 6) poslovanja ustreznega števila izvajalcev negospodarskih javnih služb (četrti odstavek 25. člena ZRacS-1).¹⁴ Ustavno zagotovljena samostojnost in neodvisnost Računskemu sodišču omogoča pridobitev strokovnih, objektivnih in neodvisnih informacij o porabi javnih sredstev. Računsko sodišče tako nadzoruje državne organe vseh treh vej oblasti,¹⁵ hkrati pa jim zagotavlja neodvisne in objektivne podatke o javni porabi. Državnim organom tako pomaga pri izvajanju pristojnosti in v okviru sistema zavor in ravnovesij ter jim olajšuje uveljavljanje pravne ali politične odgovornosti subjektov, ki

¹⁰ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-474/18 (18., 22. in 25. točka obrazložitve).

¹¹ Prim. prvi odstavek 20. člena ZRacS-1, ki določa: »Računsko sodišče revidira poslovanje uporabnikov javnih sredstev: 1. revidira lahko pravilnost in smotnost poslovanja; 2. revidira lahko akt o preteklem kakor tudi akt o načrtovanem poslovanju uporabnika javnih sredstev.«

¹² Ob pristojnosti revidiranja pravilnosti in smotnosti javne porabe, ki je tipična za vrhovne revizijske institucije, pa je zakonodajalec Računskemu sodišču v dveh postopkih podelil tudi pristojnost tipičnega oblastnega odločanja. Prvi je postopek preverjanja ustrezne sestave letnega poročila politične stranke na podlagi 24.a člena ZPolS. Drugi pa je postopek nadzora nad zakonitostjo porabe sredstev organizatorjev volilne ali referendumske kampanje (29.–31. člen ZVRK). V obeh postopkih Računsko sodišče izda oblastne akte – sklepe, s katerimi odloča o pravicah financiranja iz proračuna oziroma o pravici do povračila stroškov za vodenje kampanje iz proračuna. Zoper obe odločitvi je mogoče sprožiti upravni spor. Stališča, sprejeta v nadaljevanju te odločbe glede izpolnenosti procesne predpostavke na podlagi sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS, se zato nanašajo zgolj na tipične revizijske postopke, ne vključujejo pa obeh predhodno navedenih postopkov.

¹³ Peti odstavek 20. člena ZRacS-1 določa: »Uporabnik javnih sredstev po tem zakonu je:

1) pravna oseba javnega prava ali njena enota;

2) pravna oseba zasebnega prava, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega: da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti; da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije; da je gospodarska družba, banka ali zavarovalnica, v kateri imata država in lokalna skupnost večinski delež;

3) fizična oseba, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega: da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti; da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije.«

¹⁴ Računsko sodišče mora še vsako leto izvesti revizijo pravilnosti poslovanja pri najmanj eni tretjini političnih strank, tako da v obdobju 4 let izvede revizijo vseh političnih strank, ki so v preteklem letu prejele ali so bile upravičene do prejema več kot 10.000 EUR javnih sredstev iz državnega ali lokalnega proračuna (prvi odstavek 24.b člena ZPolS).

¹⁵ Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-158/94 v 24. točki obrazložitve sprejelo stališče, da je: »Računsko sodišče [...] institucija [...], za katero je spričo njene kontrolne funkcije nad javno porabo bistveno prav to, da lahko nadzoruje finančni aspekt vseh treh vej oblasti.«

nezakonito porabljajo javna sredstva.¹⁶ Zato Računsko sodišče kljub temu, da ni neposredno udeleženo v sistemu zavor in ravnovesij, pomembno prispeva k njegovemu delovanju ter ima pomembno vlogo pri spoštovanju ustavnega načela delitve oblasti.¹⁷ Hkrati pa je v ustavnem redu ključni organ za varovanje javnega interesa na področju javnih financ.

14. Svoje odločitve sprejema v obliki revizijskih poročil, ki nimajo pravne narave posamičnega oblastnega akta, s katerimi bi se odločalo o pravicah in obveznostih revidirancev in posegalo v njihov pravni položaj.¹⁸ Računsko sodišče pri svojem odločanju splošnih in abstraktnih pravnih pravil ne oblikuje v posamične in konkretne, ampak zgolj poda mnenje o pravilni in smotni porabi javnih sredstev.¹⁹ Prav to ga razlikuje od drugih predlagateljev, ki presojo ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa potrebujejo za odločanje v konkretnem postopku. Sodišča, Informacijski pooblaščenec in Banka Slovenije, ki imajo pristojnost vlaganja zahtev v zvezi s postopki, ki jih vodijo (23. člen ter šesta in sedma alineja prvega odstavka 23.a člena ZUstS), vodijo postopke, v katerih oblastno odločajo in izdajajo oblastne akte.²⁰ Če je njihova odločitev sprejeta na podlagi protiuustavnega ali nezakonitega predpisa, je tudi sama odločitev protiuustavna. Zato imajo ti predlagatelji možnost, da od Ustavnega sodišča zahtevajo presojo ustavnosti oziroma zakonitosti po njihovem mnenju protiuustavnega predpisa, še preden odločijo v postopku. Ravno nasprotno pa lahko Računsko sodišče zaradi posebne pravne narave odločanja sprejme revizijsko poročilo tudi, če v postopku uporablja predpis, za katerega meni, da je protiuustaven ali nezakonit, in takšno poročilo ni protiuustavno.

15. Iz vsega navedenega izhaja, da zakonodajalec Računskemu sodišču pristojnosti za vlaganje zahtev ni podelil zgolj z namenom, da bi lažje podal mnenje o pravilnosti in smotnosti poslovanja posameznega revidiranca. Pristojnost mu je podelil zato, da lahko kot varuh javnega interesa na področju javnih financ zahteva presojo skladnosti predpisov s tega področja z Ustavo in zakonom (varuje ustavno skladnost pravnega reda na tem področju). Računskemu sodišču je tako treba omogočiti, da lahko čim hitreje zaključi postopke revizije ter z ugotovitvami seznanji pristojne državne organe in javnost ter hkrati zahteva oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov, ki jih je v postopku revizije obravnavalo in za katere meni, da so protiuustavni oziroma nezakoniti. Ker Računsko sodišče nima pristojnosti za presojo takšnih predpisov, lahko zgolj s postopkom pred Ustavnim sodiščem doseže njihovo izločitev iz pravnega reda. Zato ustavni položaj Računskega sodišča od Ustavnega sodišča zahteva širšo razlago postopkovnega pogoja »v zvezi s postopki, ki jih vodi«.

16. Pri tem pa je treba upoštevati tudi omejitve zakonodajalca, da lahko Računsko sodišče vlaga zgolj zahteve v zvezi s postopki, ki jih vodi. Zakonodajalec Računskemu sodišču ni podelil splošne pristojnosti vlaganja zahtev za predpise, ki urejajo področje javnih financ, ampak je vložitev zahteve vezal na posamezni revizijski postopek. Zato Ustavno sodišče Računskemu sodišču priznava pravovarstveni interes za vložitev zahteve, če Računsko sodišče izkaže, da je moralno sporni predpis uporabiti v okviru postopka revizije, za izvedbo katerega je bilo pristojno, in če je zahtevo vložilo v času, ko revizijski postopek

še ni bil zaključen. Poznejši zaključek revizijskega postopka pa ne vpliva več na izpolnjenost navedenega procesnega pogoja.

17. Predlagatelj je v obravnavni zadevi izkazal, da je moral izpodbijane podzakonske predpise uporabiti v okviru revizijskih postopkov, ki jih je pristojen izvajati, ter da je zahtevo vložil v času, ko ti še niso bili zaključeni. Zato je za oceno njihove ustavnosti oziroma zakonitosti izkazal obstoj procesnega pogoja iz sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS.

B. – II.

18. Ustavno sodišče ugotavlja, da so MOL, Občina Pivka in Občina Moravske Toplice po prejetju zahteve v odgovor sprejele nove podzakonske predpise, s katerimi so izpodbijane v celoti razveljavile,²¹ ali pa so zgolj spremenile vsebino izpodbijanih določb na način, da političnim strankam več ne omogočajo brezplačnih objav v lokalnih glasilih.^{22, 23} Kljub temu da MOM na zahtevo ni odgovorila, je tudi ta občina sprejela predpis, s katerim je v celoti razveljavila izpodbijani odlok.²⁴ Posledično so med postopkom pred Ustavnim sodiščem prenehale veljati izpodbijane določbe sedme alineje druge točke 28. člena Odloka MOM, tretjega odstavka 11. člena Odredbe MOL, tretjega odstavka 12. člena Odloka Občine Pivka in 18. člena Odloka Občine Moravske Toplice.

19. Ustavno sodišče praviloma presoja veljavne predpise. V skladu z drugim odstavkom 47. člena ZUstS o neveljavnem predpisu odloči zgolj, če predlagatelj izkaže, da niso bile odpravljene posledice njegove protiuustavnosti in nezakonitosti. Predlagatelj je že v odzivu na odgovore občin navedel razloge, zakaj naj ne bi bile odpravljene posledice razveljavljenih predpisov občin, zato ga Ustavno sodišče k temu ni dodatno pozivalo. Ker so občine že same razveljavile predpise, za katere je predlagatelj menil, da so protiuustavni in nezakoniti, je predlagatelj namen, ki ga zasleduje z vložitvijo te zahteve, že dosegel (glej 15. točko obrazložitve te odločbe). Zato predlagatelj ne more izkazati obstoja pravovarstvene potrebe za njihovo presojo ter je Ustavno sodišče zahtevo v tem delu zavrglo (3. točka izreka).

20. Predmet presoje ostajata drugi in tretji odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje, ki se glasita:

»[...] (2) Politične stranke in liste, ki so zastopane v občinskem svetu, imajo možnost brezplačne objave člankov v glasilu, največ do velikosti 1/8 strani oziroma 750 znakov, razen v času volilne kampanje za lokalne volitve in referendum, ko veljajo pravila, določena v 4.a členu tega odloka.

(3) Med volilno kampanjo ob razpisu lokalnih volitev ter volitev v Državni zbor in Državni svet, kolikor je to vsebinsko povezano z lokalnimi razmerami, mora glasilo del prostora brezplačno nameniti predstavitvi kandidatov in kandidatnih list. Proti plačilu se del prostora nameniti tudi strankam in skupinam, ki želijo dati podporo posameznim kandidatom.«

21. Ustavno sodišča je citirani določbi podzakonskega predpisa presojalo v okviru očitkov predlagatelja. Predlagatelj drugi in tretji odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje

¹⁶ MOL je s sprejetjem Odredbe o prenehanju veljavnosti Odredbe o načinu oddajanja poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin (Uradni list RS, št. 25/16) v celoti razveljavila Odredbo MOL.

²² Občina Pivka je s sprejetjem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi in izdajanju občinskega glasila Občine Pivka (Uradni list RS, št. 30/16) spremenila zadnji stavek tretjega odstavka 12. člena Odloka Občine Pivka na način, da župan s sklepom ne more več določiti, da se lahko del prostora v občinskem glasilu nameni objavam političnih strank brezplačno.

²³ Občina Moravske Toplice je s sprejetjem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o izdajanju javnega glasila Občine Moravske Toplice (Uradni list RS, 19/16) spremenila izpodbijani 18. člen Odloka Moravske Toplice na način, da morajo stranke v času volilne kampanje za svoje objave v javnem glasilu plačati po veljavnem ceniku.

²⁴ MOM je s sprejetjem Odloka o prenehanju veljavnosti Odloka o oddajanju poslovnih prostorov, garaž in garažnih boksov (Medobčinski vestnik, št. 20/16) v celoti razveljavila Odlok MOM.

¹⁶ Prim. B. Habjan, Položaj in vloga Računskega sodišča Republike Slovenije, magistrsko delo, Ljubljana 2001, str. 80.

¹⁷ Prim. odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-474/18 (18. točka obrazložitve) in št. U-I-57/06 (31. točka obrazložitve).

¹⁸ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-272/97 z dne 23. 11. 2000 (Uradni list RS, št. 115/2000, in OdlUS IX, 276, 12. točka obrazložitve).

¹⁹ Prim. E. Korpič – Horvat, Pravna sredstva zoper akte, ki jih izda Računsko sodišče, Pravniki, let. 52, št. 4–5 (1997), str. 251.

²⁰ Banki Slovenije Ustavno sodišče sicer priznava pravovarstveni interes, na podlagi sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS tudi za zahteve, ki niso neposredno vezane na konkretne postopke, ki jih vodi, se pa nanašajo na njen ustavni položaj (npr. sklep Ustavnega sodišča št. U-I-4/20 z dne 5. 3. 2020, Uradni list RS, št. 19/20, 20.–21. točka obrazložitve).

izpodbija zgolj z vidika položaja političnih strank. Zato Ustavno sodišče ni presojalo pravnega položaja list, ki so zastopane v občinskem svetu (drugi odstavek), in pravnega položaja drugih organizatorjev volilne kampanje, ki niso politične stranke (tretji odstavek). Ustavno sodišče tudi ni odločalo o ustavnosti in zakonitosti druge povedi tretjega odstavka citirane določbe, ker predlagatelj vanjo ni usmeril nobenega očitka.

B. – III.

Presoja skladnosti drugega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje z ZPoIS in s tretjim odstavkom 153. člena Ustave

22. Občina ima v okviru prvega odstavka 140. člena Ustave pravico izdajati predpise, s katerimi normativno ureja pravna razmerja (pravice in obveznosti pravnih subjektov), vendar pri tem ne sme preseči ustavnega okvira in s svojim normativnim urejanjem poseči v državne pristojnosti. Prvi odstavek 140. člena Ustave občini podeljuje pooblastilo, da lokalne javne zadeve normativno ureja neposredno na njegovi podlagi in za to ne potrebuje posebnega zakonskega pooblastila.²⁵ Ustavno sodišče očitke o neskladnosti občinskih predpisov z zakoni presoja z vidika tretjega odstavka 153. člena Ustave. Načelo zakonitosti delovanja občine na področju normativnega delovanja pomeni, da občinski predpisi, čeprav urejajo zadeve iz izvirne pristojnosti občine, ne smejo biti v neskladju z zakoni. Če zakon ne določa izvirnih pristojnosti občin na določenem področju, je treba ugotoviti, ali je bil namen zakonodajalca izključno (izčrpno) urediti to področje ali pa je dopustil možnost, da občina dopolnilno (*praeter legem*) uredi to področje.²⁶

23. ZPoIS sistematično ureja delovanje političnih strank, med drugim tudi njihovo financiranje pri rednem poslovanju.²⁷ Med temeljnimi načeli poudarja pomen javnega finančnega in materialnega poslovanja (prvi in drugi odstavek 2. člena ZPoIS). Zakon prepoveduje, da bi državni organi, organi lokalnih skupnosti, pravne osebe javnega in zasebnega prava ter samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, financirali stranke, razen če zakon določa drugače (prvi odstavek 25. člena ZPoIS). Zakon določa vire, iz katerih se politične stranke lahko financirajo; to so: 1) članarine, 2) prispevki fizičnih oseb, 3) prihodki od premoženja in 4) proračun (prvi odstavek 21. člena ZPoIS). Ob navedenih sredstvih so parlamentarne stranke upravičene tudi do dela sredstev iz državnega proračuna, ki so v finančnem načrtu Državnega zbora določena za dodatno strokovno pomoč pri delu poslanskih skupin (drugi odstavek 21. člena ZPoIS). Mladinske organizacije in ženske organizacije, ki imajo status organizacije v javnem interesu, so upravičene tudi do javnih sredstev za sofinanciranje projektov in programov v mladinskem sektorju oziroma na področju enakosti spolov (peti in šesti odstavek 21. člena ZPoIS). Strankam je dovoljen tudi najem kreditov pri bankah, posojilnicah in fizičnih osebah, vendar zakon posojil ne uvršča med sredstva za financiranje političnih strank (peti odstavek 22. člena ZPoIS). Pri dovoljenih sredstvih ta zakon zelo podrobno ureja pogoje, omejitve in prepovedi za njihovo pridobivanje.²⁸ Za nespoštovanje omejitev ZPoIS predvideva

²⁵ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-348/96 z dne 27. 2. 1997 (Uradni list RS, št. 17/97, in OdlUS VI, 25, 7. in 8. točka obrazložitve).

²⁶ Prav tam (9. točka obrazložitve).

²⁷ Zakon ureja še ustanovitev in registracijo stranke, akte in notranjo ureditev stranke, nadzor nad njegovim izvajanjem in kazenske določbe.

²⁸ Zakon tako med drugimi določa najvišjo dovoljeno višino prispevka v gotovini; najvišjo višino drugih prispevkov in način podelitve prispevka (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 22. člena ZPoIS); prepoveduje pridobivanje sredstev iz prispevkov tujih subjektov, razen članarin in prispevkov, ki jih stranka pridobiva od svojih članov (sedmi in osmi odstavek 21. člena ZPoIS), in določa najvišjo dovoljeno višino pridobivanja sredstev iz prihodkov iz lastnega premoženja stranke (tretji odstavek 21. člena ZPoIS).

nakazilo nedovoljenih sredstev humanitarnim organizacijam,²⁹ in če stranka temu ne sledi, denarne kazni.³⁰

24. Pomemben vir financiranja političnih strank so sredstva, ki jih stranke pridobijo neposredno iz državnega oziroma lokalnega proračuna. Financiranje iz prvega je odvisno od volilnega uspeha stranke na državnoborskih volitvah in od števila donacij dela dohodnine davčnih zavezancev. Politične stranke, ki so na zadnjih volitvah v Državni zbor kandidirale svoje kandidatke ali kandidate in so pridobile vsaj 1 odstotek glasov, so upravičene do izplačila dela sredstev, ki so za to namenjena v proračunu Republike Slovenije (23. člen ZPoIS). Vse politične stranke pa iz državnega proračuna prejmejo izplačilo donacij dela dohodnine, s katerim lahko razpolagajo davčni zavezanci v korist različnih upravičencev, med njimi tudi strank (142. člen Zakona o dohodnini, Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 24/12, 30/12, 75/12, 94/12, 96/13, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19 – ZDoh-2). Financiranje iz proračuna lokalnih skupnosti pa je odvisno zgolj od volilnega uspeha stranke na lokalnih volitvah. Politična stranka je upravičena do prejema sredstev, če je kandidirala kandidatke oziroma kandidate na zadnjih volitvah v občinski svet ter če je dobila najmanj polovico števila glasov, potrebnih za izvolitev člana občinskega sveta (drugi in tretji odstavek 26. člena ZPoIS). Zakon pri tem še določa, da lahko lokalne skupnosti stranke financirajo le v skladu s tem zakonom (prvi odstavek 26. člena ZPoIS).

25. Področje financiranja političnih strank je celostno uredil zakonodajalec oziroma država. Občina Trebnje temu ne nasprotuje. Zato se Ustavno sodišče v obravnavni zadevi ni ukvarjalo z vprašanjem, ali je takšna ureditev skladna s funkcionalno avtonomijo lokalne samouprave, varovano v prvem odstavku 140. člena Ustave. Moralo pa je presoditi, ali je bil namen zakonodajalca, da je izključno uredil področje financiranja političnih strank, oziroma ali je imel namen dopustiti možnost dopolnilnega normativnega urejanja s strani občine.

26. Iz vsebine in načina zakonodajnega urejanja izhaja, da je imel zakonodajalec namen to področje urediti celostno in izključno, ne da bi občinam dovolil dopolnilno urejanje (*praeter legem*). ZPoIS določa sistem zaprtega kroga sredstev, iz katerih se lahko financirajo politične stranke (t. i. *numerus clausus*). Za financiranje njihovega rednega poslovanja jim je dovoljeno uporabiti zgolj tista sredstva, ki so izrecno dovoljena. To jasno izhaja iz splošne prepovedi financiranja iz virov, ki niso dovoljeni (prvi odstavek 25. člena ZPoIS), in taksativnega naštevanja dovoljenih finančnih virov (prvi odstavek 21. člena ZPoIS). Namen ustvarjanja zaključne pravne celote, ki ne dopušča dodatnega občinskega normiranja, izhaja tudi iz zelo podrobnega in izčrpnega urejanja področja. Prav tako zakonodajalec lokalnim skupnostim ne podeli zakonskega pooblastila za nadaljnje normativno urejanje področja, ampak ravno nasprotno, izrecno jim zapove, da lahko financirajo politične stranke le v skladu s tem zakonom (prvi odstavek 26. člena ZPoIS). Zato občinam ni dovoljeno dopolnilno oziroma drugačno urejanje pravnih razmerij na tem področju.

27. Občina Trebnje z izpodbijanem drugim odstavkom 3. člena Odloka Občine Trebnje političnim strankam in listam, ki so zastopane v občinskem svetu, omogoča brezplačno objavlanje člankov v občinskem glasilu »Glasilo občanov« (v nadaljevanju Glasilo). Občina Glasilo izdaja na podlagi Odloka Občine Trebnje, ki določa programske vsebine, programsko zasnovano Glasilo, izdajatelja in sedež Glasila, sestavo uredniškega sveta, njegovo imenovanje, obveznosti in odgovornosti uredniškega sveta, vire financiranja ter splošne etične norme uredniškega sveta (1. člen Odloka Občine Trebnje). Izdajatelj Glasila je Občina Trebnje (7. člen Odloka Občine Trebnje). Občina s proračunom zagotovi materialne pogoje za redno izdajanje Glasila (prvi odstavek 15. člena Odloka Občine

²⁹ Glej npr. četrti odstavek 21. člena in deveti odstavek 22. člena ZPoIS.

³⁰ Glej 2., 3. in 5. točko tretjega odstavka 28. člena ZPoIS.

Trebnje). Glasilo se financira iz proračunskih sredstev občine, prihodka od oglasnih in drugih sporočil ter drugih prihodkov (drugi odstavek 15. člena Odloka Občine Trebnje). Temeljni cilj in naloga Glasila je skrb za obveščanje, predvsem občanov o vseh pomembnih procesih in dogodkih v občini. Programska vsebina so informacije vseh vrst (vesti, mnenja, obvestila, sporočila in druge informacije), ki se razširjajo z namenom obveščanja občanov o lokalnih predpisih, sklepih, javnih razpisih, sklepih občinskega sveta, delovanju občinske uprave, delovanju krajevnih skupnosti, obvestilih Upravne enote Trebnje ter kulturnih, izobraževalnih in drugih potrebah društev, institucij in podjetij (2. člen Odloka Občine Trebnje).³¹ Glede oglaševanja Odlok Občine Trebnje določa, da se proti plačilu lahko objavijo oglasna sporočila do največ 40 odstotkov obsega Glasila (četrti odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje). Določenim objavam odreka pravno naravo oglaševalskih vsebin. Ob že navedenih objavah političnih strank in list, ki so zastopane v občinskem svetu (izpodbijani drugi odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje), so brezplačne tudi objave obvestil javnih zavodov, katerih ustanovitelj je Občina Trebnje, krajevnih skupnosti Občine Trebnje, društev s sedežem v Občini Trebnje ter organizacij, v katere so vključeni občani Občine Trebnje in ki delujejo v javnem interesu. Brezplačno se objavijo tudi osmrtnice ali zahvale ob smrti pokojnega občana občine (četrti odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje).

28. ZMed določa, da so mediji časopisi in revije, radijski in televizijski programi, elektronske publikacije, teletekst ter druge oblike dnevnega ali periodičnega objavljanja uredniško oblikovanih programskih vsebin s prenosom zapisa, glasu, zvoka ali slike na način, ki je dostopen javnosti (prvi odstavek 2. člena ZMed). Programske vsebine so informacije vseh vrst (vesti, mnenja, obvestila, sporočila in druge informacije) in avtorska dela, ki se razširjajo prek medijev z namenom obveščanja, zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb javnosti ter množičnega komuniciranja (drugi odstavek 2. člena ZMed). Mediji niso bilteni, katalogi ali drugi nosilci objavljanja informacij, ki so namenjeni izključno oglaševanju, poslovnemu komuniciranju, izobraževalnemu procesu ali notranjemu delu gospodarskih družb, zavodov in ustanov, društev, političnih strank, cerkvenih in drugih organizacij, šolska glasila, Uradni list Republike Slovenije, uradna glasila lokalnih skupnosti in druge uradne objave, plakati, letaki, prospekti in transparenti ter video strani brez žive slike (neplačana obvestila), razen če je s tem zakonom določeno drugače (tretji odstavek 2. člena ZMed). Iz navedenega izhaja, da je Glasilo medij, ker periodično objavlja uredniško oblikovane programske vsebine v tiskani obliki, ki je dostopna javnosti, hkrati pa ne spada med druge nosilce informacij, ki jih našteva tretji odstavek 2. člena ZMed. Izdajatelj Glasila je Občina Trebnje, ki je sprejela obveznost zagotavljanja materialnih pogojev za njegovo izdajanje in mu zagotavlja financiranje iz proračuna. Glasilo je zato posebna oblika javnega medija, ki mora izhajati v skladu z določbami ZMed.

29. Ta glede oglaševalskih vsebin določa, da so to oglasi in druge vrste plačanih obvestil, katerih objavo naroči pravna ali fizična oseba z namenom, da bi s tem pospeševala pravni promet proizvodov, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivala poslovne partnerje ali si v javnosti ustvarjala ugled in dobro ime. Oglasi se objavljajo za plačilo ali drugo podobno

³¹ V skladu s prvim odstavkom 3. člena Odloka Občine Trebnje programska zasnova vsebuje: kotichek župana; prispevke občinske uprave (obvestila, razpisi, pozivi, informacije); prispevke o delu občinskega sveta in delovnih teles občinskega sveta; prispevke političnih strank, neodvisnih svetniških skupin in samostojnih svetnikov; prispevke javnosti (društva, zavodi, občani ...) o življenju in delu v občini; prispevke krajevnih skupnosti; prispevke s področja kmetijstva, gospodarstva, turizma; prispevke s področja sociale, kulture, športa, mladinske dejavnosti; prispevke in obvestila upravne enote in državnih organov; oglasna sporočila; komentarje, reportaže, mnenja, pobude, literarne prispevke; spomine na pokojne (zahvale, osmrtnice) in napovednik pomembnih dogodkov.

nadomestilo ali z namenom samooglaševanja (prvi odstavek 46. člena ZMed). Zakon določa, da se za oglase ne štejejo programske vsebine: 1) obveščanje izdajatelja v zvezi s programskimi vsebinami njegovega medija (npr. napovedi lastnih izdaj oziroma oddaj); 2) stranski programski izdelki, ki neposredno izhajajo iz programskih vsebin tega medija; 3) neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev in dobrodelnih akcij ter akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije; 4) neodplačno predstavljanje umetniških del in 5) neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij (drugi odstavek 46. člena ZMed).³²

30. Občina Trebnje zagovarja stališče, da objav političnih strank v Glasilu ni mogoče šteti za oglaševalske vsebine, ker naj bi bile po vsebini primerljive z objavami javnih zavodov, krajevnih skupnosti, društev in drugih organizacij, katerih glavni namen ni oglaševanje, ampak obveščanje občanov o družbenem življenju, in so zato z Odlokom Občine Trebnje oproščene plačila.

31. Stališče občine je neutemeljeno. Pravne narave objav v lokalnem glasilu ni mogoče določiti na podlagi opredelitev Odloka Občine Trebnje. Njihovo pravno naravo je mogoče določiti le na podlagi meril ZMed, pri čemer pa je treba izhajati tudi iz temeljne značilnosti političnih strank. Gre za združenja državljanov in državljanov z istim političnim prepričanjem, ki se v demokratičnem procesu borijo za osvojitve in obdržanje oblasti, da bi na ta način uresničila svoje politične cilje.³³ Za uresničitev teh ciljev morajo stranke pridobiti čim večjo podporo volivcev oziroma državljanov, saj lahko zgolj z njihovo pomočjo osvojijo oblast na volitvah.³⁴ Objave v medijih so eden od pomembnejših načinov delovanja političnih strank, ki služijo pridobivanju te podpore in posledično cilju osvojitve oblasti ter uresničevanju političnega programa stranke. Namen objav v medijih je zato izključno političnopropropaganden, saj skuša vplivati na mnenje oziroma podporo volivcev v korist stranke, ki se v mediju oglašuje.³⁵ Zato te objave sledijo želji po ustvarjanju čim boljšega ugleda in dobrega imena politične stranke v javnosti in imajo pravno naravo oglaševalskih vsebin s politično vsebino (prvi odstavek 46. člena ZMed). Iz navedenih razlogov objav tudi ni mogoče uvrstiti med programske vsebine, ki nimajo pravne narave oglasov (drugi odstavek 46. člena ZMed).

32. Oglaševalske vsebine so plačljive oziroma se storitev, v primeru drugega podobnega nadomestila, odraža v denarni vrednosti (prvi odstavek 46. člena ZMed). Če politična stranka objavi propagandno sporočilo v drugih medijih, mora za to storitev izdajatelju medija plačati. Občina Trebnje pa je s sprejetjem izpodbijane določbe odloka političnim strankam omogočila brezplačno storitev – politično oglaševanje v lokalnem javnem mediju brez plačila. Občina sicer iz svojega proračuna

³² Člen 46 ZMed je prenehal veljati za ponudnike oziroma za avdiovizualne medijske storitve v skladu z drugim odstavkom 50. člena Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11 in 84/15 – ZAVMS) z dnem njegove uveljavitve.

³³ Prim. F. Grad in drugi, Ustavno pravo, druga dopolnjena in spremenjena izdaja, Pravna fakulteta v Ljubljani, Ljubljana 2018, str. 455. Prim. še s 1. členom ZPolS: »Politična stranka [...] je združenje državljanov in državljanov, ki uresničujejo svoje politične cilje, sprejete v programu stranke, z demokratičnim oblikovanjem politične volje državljanov in državljanov in s predlaganjem kandidatov oziroma kandidatov na volitvah v državni zbor, za predsednico oziroma predsednika republike, v organe samoupravnih lokalnih skupnosti [...] in v Evropski parlament.«

³⁴ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-372/98 z dne 17. 5. 2001 (Uradni list RS, št. 52/01, in OdlUS X, 93, 9. točka obrazložitve).

³⁵ Prim. še z drugim odstavkom 1. člena ZVRK, ki določa: »Volilna kampanja po tem zakonu so vse politične oglaševalske vsebine in druge oblike politične propagande, katerih namen je vplivati na odločanje volivk in volivcev [...] pri glasovanju na volitvah.«

političnim strankam neposredno ne izplačuje denarnih sredstev. Z izdajanjem in financiranjem lokalnega javnega medija, v katerem se lahko brezplačno oglašujejo, pa jim omogoča, da lahko opravljajo politično oglaševalsko dejavnost, ne da bi zato utrpele zmanjšanje lastnega premoženja. Zato izpodbijana določba omogoča posredno prelihanje premoženja iz občinskega proračuna v premoženje političnih strank in gre za t. i. posredno financiranje političnih strank iz javnih sredstev.³⁶

33. Splošno prepoved financiranja političnih strank s strani državnih organov oziroma organov lokalnih skupnosti (prvi odstavek 25. člena ZPoIS) je treba razumeti v širšem pomenu besede. Financiranje političnih strank iz javnih sredstev ne zajema zgolj neposrednih izplačil iz državnega in občinskega proračuna na transakcijski račun politične stranke, t. i. neposrednega financiranja političnih strank iz javnih sredstev. Vključuje tudi posredne bremenitve javnih sredstev, ki se odražajo v premoženjski ali drugi koristi politične stranke, t. i. posredno financiranje političnih strank iz javnih sredstev. Zato mora biti tudi takšno finančno sredstvo dovoljeno, v nasprotnem primeru je prepovedano. ZPoIS brezplačnega oglaševanja v lokalnih javnih medijih ne predvideva. Na ravni lokalne samouprave dovoljuje le financiranje iz lokalnega proračuna glede na uspeh političnih strank na lokalnih volitvah (26. člen ZPoIS).

34. Iz namena zakonodajalca izhaja, da občina pravnih razmerij na področju financiranja političnih strank ne sme niti dopolnilno urejati. Občina Trebnje pa je s sprejetjem drugega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje področje dodatno uredila na izviren način. V zakonsko oblikovan sistem dovoljenih sredstev je dodala novo sredstvo za financiranje političnih strank. Zato je preseгла svojo normativno pristojnost, izpodbijana določba pa je v neskladju s prvim odstavkom 25. člena ZPoIS.

35. Ustavno sodišče je zato odločilo, da je drugi odstavek 3. člena Odloka Občine Trebnje, v kolikor se nanaša na politične stranke, v neskladju s prvim odstavkom 25. člena ZPoIS in je posledično v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave. Ustavno sodišče lahko takšne podzakonske predpise odpravi ali razveljavi. Ker predlagatelj ni predlagal, naj se izpodbijana določba odpravi, je Ustavno sodišče razveljavilo besede »Politične stranke in« (1. točka izreka).

B. – IV.

Presoja skladnosti tretjega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje z ZVRK in s tretjim odstavkom 153. člena Ustave

36. ZVRK sistematično ureja vprašanja volilnih kampanj za vse volitve v Republiki Sloveniji³⁷ in vprašanja, ki se nanašajo na referendumsko kampanjo. Med drugim ureja tudi financiranje političnih strank in drugih organizatorjev volilne ali referendumske kampanje (v nadaljevanju se za obe uporablja izraz volilna kampanja) v času vodenja kampanje.³⁸ Zakon uvodoma določa prepoved financiranja volilne kampanje s proračunskimi sredstvi, razen s sredstvi, ki jih v skladu z zako-

nom, ki ureja politične stranke, iz proračuna dobijo stranke (prvi odstavek 4. člena ZVRK).³⁹ Prepovedano je tudi financiranje volilne kampanje s strani državnih organov, organov lokalnih skupnosti, pravnih oseb javnega in zasebnega prava ter samostojnih podjetnikov posameznikov in posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, razen če zakon določa drugače (peti odstavek 14. člena ZVRK). Zakon organizatorjem volilne kampanje dovoljuje financiranje: 1) s pridobivanjem denarnih ali drugih prispevkov s strani fizičnih oseb (prvi in drugi odstavek 14. člena ZVRK), 2) prispevkov pravnih oseb zasebnega prava, katerih namen ustanovitve ni pridobivanje dobička (peti odstavek 14. člena ZVRK), in 3) iz lastnih sredstev, ki jih organizator volilne kampanje nakaže iz svojega transakcijskega računa na poseben transakcijski račun, predviden za kampanjo (sedmi odstavek 14. člena ZVRK). Organizatorjem volilne kampanje je dovoljen najem posojil pri bankah, posojilnicah in fizičnih oseb, vendar ZVRK posojil ne uvršča med sredstva za financiranje kampanj (četrti odstavek 14. člena ZVRK). Pri dovoljenih sredstvih ZVRK zelo podrobno ureja pogoje, omejitve in prepovedi za njihovo pridobivanje.⁴⁰ Za nespoštovanje omejitev ZVRK predvideva nakazilo nedovoljenih sredstev humanitarnim organizacijam⁴¹ oziroma denarne kazni za prekrške.⁴²

37. ZVRK pa dovoljuje tudi nekatere oblike posrednega financiranja organizatorjev kampanje iz javnih sredstev. Radiotelevizija Slovenija je dolžna organizatorjem v času volilne kampanje brezplačno zagotoviti programski čas za predstavitve kandidatov in kandidatov, političnih strank oziroma mnenj o referendumskem vprašanju (drugi odstavek 6. člena ZVRK v zvezi s prvim odstavkom 12. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija, Uradni list RS, št. 96/05 in 9/14 – v nadaljevanju ZRTVS-1). Lokalna skupnost mora brezplačno, tudi brez plačila komunalne takse, zagotoviti vsem organizatorjem volilne kampanje enakopravnost pri lepljenju in nameščanju plakatov na vnaprej določenih mestih, katerih število in skupna površina morata posameznemu organizatorju omogočati vsaj osnovno informiranje volivcev v lokalni skupnosti o listi kandidatov ali kandidatu oziroma o referendumskem vprašanju (prvi odstavek 8. člena ZVRK).

38. Tudi področje financiranja političnih strank v času volilne kampanje (kot enega od mogočih organizatorjev) je celovito uredil zakonodajalec. Občina Trebnje temu ne nasprotuje. Zato se Ustavno sodišče v obravnavni zadevi ni ukvarjalo z vprašanjem, ali je takšna ureditev skladna s funkcionalno avtonomijo lokalne samouprave, varovano v prvem odstavku 140. člena Ustave. Tudi v tem primeru pa je treba presoditi, kakšen je bil namen zakonodajalca – da uredi področje izključno, ali dopustiti možnost, da občine področje dopolnilno uredijo.

39. Iz vsebine in načina zakonodajnega urejanja izhaja, da je imel zakonodajalec tudi to področje namen urediti celostno in izključno, ne da bi občinam dovolil dopolnilno urejanje (*praeter legem*). ZVRK določa sistem zaprtega kroga finančnih sredstev, iz katerih lahko organizatorji financirajo volilno kampanjo (t. i. *numerus clausus*). Organizatorji lahko za iz-

³⁶ Strokovna literatura med oblike posrednega financiranja iz javnih sredstev med drugimi uvršča tudi možnost brezplačnega dostopa do javnih sredstev obveščanja (zlasti državne televizije med volilnimi kampanjami), možnost brezplačne uporabe javnih prostorov za predvolilne shode, olajšave za poštne storitve v času volilnih kampanj in možnost brezplačnega plakatiranja na javnih površinah (S. Krajnc, Financiranje političnih strank, v: I. Lukšič (ur.), Stranke in strankarstvo, zbornik referatov, Slovensko politološko društvo, Ljubljana 1994, str. 87, ter A. Krašovec, Moč v političnih strankah, odnosi med parlamentarnimi in centralnimi deli političnih strank, Fakulteta za družbene vede, Ljubljana 2000, str. 139–140).

³⁷ Volitve poslancev v Državni zbor, poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, predsednika republike, članov v predstavniških organih lokalnih skupnosti in članov individualno voljenih organov lokalnih skupnosti (prvi odstavek 1. člena ZVRK).

³⁸ Pri čemer je mišljeno financiranje v ožjem pomenu besede, kot pridobivanje sredstev za izvedbo kampanje brez naknadnega delnega povračila stroškov.

³⁹ Pri tem je v sedmem odstavku 4. člena ZVRK določena izjema za primer, ko je organizator volilne kampanje lokalna skupnost: »Kadar je organizator referendumske kampanje lokalna skupnost, lahko nameni sredstva za referendumsko kampanjo največ v višini 25 % dopustne višine stroškov iz šestega odstavka 23. člena tega zakona.«

⁴⁰ Zakon tako med drugim določa najvišjo dovoljeno višino prispevka v gotovini; najvišjo višino drugih prispevkov in način podelitve prispevka (prvi, drugi in tretji odstavek 14. člena ZVRK); prepoveduje pridobivanje sredstev iz prispevkov tujih subjektov, razen pri organiziranju volilne kampanje za volitve v Evropski parlament, kjer lahko pridobiva sredstva iz prispevkov državljanov držav članic Evropske unije (šesti odstavek 14. člena ZVRK), in določa najvišjo višino sredstev, ki jih organizator volilne kampanje lahko prenese s svojega transakcijskega računa na poseben račun za kampanjo (sedmi odstavek 14. člena ZVRK).

⁴¹ Glej npr. deseti odstavek 14. člena ZVRK.

⁴² Točke 1–6 prvega odstavka 38.a člena ZVRK.

vedbo kampanje uporabijo zgolj tista sredstva, ki so izrecno dovoljena. To jasno izhaja iz splošne prepovedi financiranja iz sredstev, ki niso izrecno dovoljena (peti odstavek 14. člena ZVRK), ter iz konkretnega in določnega opredeljevanja dovoljenih virov financiranja (prvi, drugi, peti in sedmi odstavek 14. člena ZVRK). Namen ustvarjanja zaključne pravne celote, ki ne dopušča dodatnega občinskega normiranja, izhaja tudi iz zelo podrobnega in izčrpnega urejanja področja. Zakonodajalec tudi v ZVRK ni predvidel zakonskega pooblastila za nadaljnjo normativno urejanje področja s strani lokalnih skupnosti. Iz navedenega izhaja, da občinam tudi na tem področju ni dovoljeno dopolnilno oziroma kakršnokoli drugačno urejanje pravnih razmerij.⁴³

40. Prva poved tretjega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje omogoča organizatorjem volilne kampanje, da ob razpisu lokalnih volitev ter volitev v Državni zbor in Državni svet, kolikor je to vsebinsko povezano z lokalnimi razmerami, na brezplačen način predstavijo svoje kandidate oziroma kandidatke. Pri tem je bistveno, da odlok uporabi pojem »predstaviti«, iz katerega izhaja, da se v Glasilu ne objavljajo zgolj goli sezname kandidatur, ampak objave vsebujejo tudi predstavitev političnih ciljev, za katere se zavzemajo. Namen objav tako ni zgolj seznanitev s kandidati, ampak tudi prepričati volivce in volivke, naj na volitvah glasujejo za točno določene kandidate. Zato gre za tipično politično oglaševalsko vsebino, katere namen je vplivati na odločanje volivk in volivcev pri glasovanju na volitvah (primerjaj z 31. točko obrazložitve te odločbe in z drugim odstavkom 1. člena ZVRK). Pri tem že ZVRK kot eno izmed tipičnih sredstev za izvajanje volilne kampanje predvideva propagando v medijih (peti odstavek 1. člena ZVRK). Enako kot pri rednem financiranju političnih strank izpodbijana določba tudi organizatorjem volilne kampanje omogoča, da pridobijo brezplačno storitev političnega oglaševanja s strani javnega medija, ki ga izdaja in financira občina. Zato gre tudi v tem primeru za obliko posrednega financiranja iz javnih sredstev (primerjaj z 32. točko obrazložitve te odločbe).

41. Tudi splošno prepoved financiranja volilne kampanje s strani državnih organov oziroma organov lokalnih skupnosti (peti odstavek 14. člena ZVRK) je treba razumeti v širšem pomenu besede. Tudi ta vsebuje prepoved tako neposrednega kot tudi posrednega financiranja iz javnih sredstev. Če posamezno sredstvo za financiranje volilne kampanje ni izrecno dovoljeno, je prepovedano. ZVRK dovoljuje dve obliki posrednega financiranja iz javnih sredstev: predstavitev kandidatov na Radioteleviziji Slovenije (drugi odstavek 6. člena ZVRK v zvezi s prvim odstavkom 12. člena ZRTVS-1) in izobešanje plakatov v lokalni skupnosti (prvi odstavek 8. člena ZVRK). Brezplačnega oglaševanja političnih strank v času volilne kampanje v lokalnih javnih medijih pa ZVRK ne predvideva.

42. Iz namena zakonodajalca izhaja, da občina pravnih razmerij financiranja volilne kampanje ne sme niti dopolnilno urejati. Občina pa je s sprejetjem tretjega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje pravna razmerja dodatno uredila na izviren način – v zakonsko oblikovan sistem dovoljenih sredstev je dodala novo sredstvo za financiranje volilne kampanje. Zato je presegla svojo normativno pristojnost, izpodbijana določba pa je v neskladju s petim odstavkom 14. člena ZVRK.

43. Ustavno sodišče je odločilo, da je prva poved tretjega odstavka 3. člena Odloka Občine Trebnje, v kolikor se nanaša na politične stranke, v neskladju s petim odstavkom 14. člena ZVRK in je posledično v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave. Ustavno sodišče lahko takšne podzakonske predpise odpravi ali razveljavi. Ker predlagatelj ni predlagal, naj se izpodbijana določba odpravi, jo je Ustavno sodišče v delu, ki se nanaša na politične stranke, razveljavilo (2. točka izreka).

⁴³ Ravno nasprotno pa je zakonodajalec lokalnim skupnostim podelil zakonsko pooblastilo za dodatno normativno urejanje delnega povračila stroškov za organiziranje in financiranje volilne kampanje v okviru zakonsko določenih omejitev (prvi in drugi odstavek 28. člena ZVRK).

C.

44. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena in prvega odstavka 25. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnici in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Rok Čeferin, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Odločbo je sprejelo soglasno.

Dr. Rajko Knez
predsednik

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

513. **Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote za geografsko območje Mestne občine Ptuj**

Na podlagi 297. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), Akta o obvezni vsebini sistemskih obratovalnih navodil za distribucijski sistem toplote (Uradni list RS, št. 47/15 in 9/16) in soglasja Agencije za energijo št. 73-34/2016-18/262 z dne 28. 9. 2020 družba Javne službe Ptuj, podjetje za izvajanje gospodarskih javnih služb in drugih dejavnosti, d. o. o., izdaja

SISTEMSKA OBRATOVALNA NAVODILA za distribucijski sistem toplote za geografsko območje Mestne občine Ptuj

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina akta)

(1) Ta akt ureja obratovanje in vodenje distribucijskega sistema za oskrbo s toploto (v nadaljnjem besedilu: distribucijski sistem), za geografsko območje Mestne občine Ptuj, na katerem izvaja gospodarsko javno službo distribucije toplote družba Javne službe Ptuj, podjetje za izvajanje gospodarskih javnih služb in drugih dejavnosti, d. o. o. (v nadaljnjem besedilu: distributer toplote).

(2) Ta akt se uporablja za distributerja toplote, odjemalce toplote (v nadaljnjem besedilu: odjemalec) in uporabnike sistema, ter tudi tiste pravne in fizične osebe, ki načrtujejo, projektirajo, gradijo ter izvajajo vzdrževalna dela na distribucijskem sistemu ali na drugih soodvisnih objektih.

(3) Ta akt določa predvsem:

- opredelitev distribucijskega sistema;
- tehnične in druge pogoje za varno obratovanje distribucijskega sistema z namenom zanesljive in kakovostne oskrbe s toploto;
- pogoje in način izvajanja priključitev na distribucijski sistem;
- splošne pogoje za dobavo in odjem toplote;
- tarifni sistem in tarifne elemente za dobavo toplote.

(4) Ta akt se uporablja za distribucijski sistem na geografskem območju, navedenem v prvem odstavku tega člena, za katero je bila distributerju toplote podeljena koncesija.

2. člen

(uporaba podatkov in informacij)

(1) Distributer toplote mora predhodno ustrezno seznaniti uporabnike in odjemalce z namenom obdelave pridobljenih osebnih podatkov.

(2) Distributer toplote je dolžan varovati zaupnost podatkov in informacij, ki jih pridobi od odjemalcev, razen če predpisi zahtevajo, da se podatki objavijo ali posredujejo državnim ali drugim organom.

(3) Pridobljene osebne podatke odjemalcev je dolžan distributer toplote uporabljati skladno s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in je ob pridobitvi osebnih podatkov dolžan odjemalca seznaniti z namenom pridobivanja in obdelave podatkov, ki jih zahteva.

(4) Osebne podatke odjemalca distributer toplote shranjuje, dokler je to potrebno za doseg namena, zaradi katerega so se zbirali ali nadalje obdelovali.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem aktu, pomenijo:

1. celotni stroški za oskrbo s toploto so stroški za toploto, dobavljeno iz distribucijskega sistema, ki so izkazani z računi oziroma s specifikacijo stroškov za dobavljeno toploto za odjemno mesto. Stroški zajemajo fiksne in variabilne stroške ter stroške meritev;

2. črpališča so objekti in naprave, ki omogočajo transport ogrevnega medija po distribucijskem sistemu;

3. daljinsko ogrevanje je distribucija toplote iz centralnih in decentraliziranih proizvodnih virov toplote po vročevodnem omrežju do odjemalcev toplote;

4. delilnik stroškov toplote (v nadaljnjem besedilu: delilnik) je naprava za indikacijo ali merjenje porabe toplote, ki omogoča določitev deležev stroškov za ogrevanje in deležev stroškov za pripravo sanitarne tople vode posameznih delov stavbe. Delilniki po tem aktu so delilniki, ki so nameščeni na grelnih telesih, ter merilniki toplote in vodomeri za toplo vodo v posameznih delih stavbe;

5. distribucija toplote je prenos toplote po distribucijskem sistemu in vključuje tudi dobavo toplote odjemalcem;

6. distribucijski sistem je sistem naprav in napeljav, ki ni povezan z drugimi distribucijskimi ali prenosnimi sistemi in ki omogoča prenos toplote po omrežju od enega ali več virov do odjemalcev.

7. distributer toplote je izvajalec dejavnosti izbirne gospodarske javne službe distribucije toplote na geografskem območju Mestne občine Ptuj;

8. distribucijski vod je glavni distribucijski cevovod, po katerem se prenaša ogrevni medij (npr. vročevod, toplovod) do priključnih mest priključkov uporabnikov;

9. gospodinjski odjemalec je odjemalec, ki kupuje toploto za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo toplote za opravljanje trgovskih, gospodarskih ali poklicnih dejavnosti;

10. hišna toplotna postaja je del toplotne postaje, ki je namenjen prenosu toplote od priključne toplotne postaje na interne toplotne naprave odjemalca toplote;

11. industrijski odjemalec je odjemalec, ki kontinuirano v svojem delovnem procesu proizvaja dobrine;

12. interne toplotne naprave so naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija in zagotavljajo ustrezne bivalne in delovne razmere v stavbi. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne načine ogrevanja (npr. radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode) ter tehnološke in druge namene;

13. investicijsko vzdrževanje so dela, ki po pravilih, ki urejajo računovodenje, predstavljajo povečanje koristnosti ali podaljšanje dobe koristnosti opredmetenih osnovnih sredstev. Za investicijsko vzdrževanje se štejejo tista dela, ki se po računovodskih predpisih lahko izkazujejo kot vlaganja v povečanje vrednosti opredmetenih osnovnih sredstev energetske infrastrukture;

14. intervencijsko vzdrževanje je nujna izvedba del, s katerimi se nujno sanirajo stanja netesnosti, nepredvidenih okvar ali stanja prenehanja delovanja posameznih naprav, posameznega dela ali celotnega sistema daljinskega ogrevanja;

15. investitor je vsaka pravna ali fizična oseba, ki naroči graditev ali sam izvaja graditev naprav in napeljav distribucijskega sistema, toplotne postaje ali stavbe, ki bo oskrbovana s toploto iz distribucijskega sistema;

16. merilna naprava je merilnik toplote na odjemnem oziroma prevzemnem mestu, ki meri dobavljeno toploto neposredno in na katerem se odčita količina predane oziroma prevzete toplote, ki je osnova za obračunavanje dobavljene toplote;

17. merilno mesto je mesto v priključni toplotni postaji, kjer je nameščena merilna naprava. Izjemoma so merilne naprave v obstoječih toplotnih postajah lahko nameščene tudi v hišni postaji;

18. nadzor je kvalitativni in kvantitativni nadzor pooblaščenih oseb distributerja toplote nad izvajanjem del in odjemom toplote na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah;

19. nesorazmerni stroški priključitve na distribucijski sistem pomenijo stroške gradnje distribucijskega voda do točke v sistemu, kjer je priključitev možna, ali stroške, ki so potrebni za ojačitev obstoječega sistema, ali kombinacijo obojega, pričemer ni pričakovati, da bi v razumnem času prišlo do povečanja odjema iz sistema na novem distribucijskem vodu oziroma obstoječem distribucijskem sistemu v tolikšnem obsegu, ki bi omogočal normalno amortizacijo naložbe;

20. obračunska moč je zakupljena in nastavljena moč na odjemnem mestu ali neposredno za merilno regulacijsko opremo, ki omogoča meritev količin prevzema toplotne moči in omejitev toplotne moči na nastavljeno obračunsko moč, ki je lahko enaka ali manjša od priključne moči. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščenih oseb distributerja toplote;

21. obračunsko obdobje je obdobje, za katerega se izvaja obračun stroškov za toploto in traja za vse odjemalce en mesec;

22. obdobje odčitavanja je obdobje, v katerem se izvaja odčitavanje merilnih naprav in je za vse odjemalce mesečno;

23. odjemalec je vsaka fizična ali pravna oseba, ki odjema toploto za lastno rabo in je lastnik nepremičnine, na katero ali za katero je nameščeno odjemno mesto. Odjemalec je lahko tudi skupina fizičnih ali pravnih oseb, ki so priključene na skupno odjemno mesto;

24. odjemno mesto je točka v toplotni postaji, v kateri se izvajajo meritve ali na drug način ugotavlja odjemalcu predane količine toplote;

25. ogrevni medij je medij v distribucijskem sistemu, s katerim se prenaša toplota;

26. ostali odjemalec je odjemalec, ki ni gospodinjski ali industrijski odjemalec;

27. prevzemno mesto je mesto, na katerem distributer toplote prevzema toploto od proizvajalca toplote;

28. priključek je vod, ki povezuje distribucijski vod in odjemno ali-prevzemno mesto. Priključek se začne na priključnem mestu na distribucijskem vodu in konča s priključnim mestom uporabnika;

29. priključitev je izvedba fizične povezave priključka na obstoječi distribucijski sistem;

30. priključna moč je nazivna moč internih toplotnih naprav odjemalca, določena s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav, v skladu s tem aktom in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote o priključitvi stavb na distribucijski sistem;

31. priključna toplotna postaja je del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzema pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj;

32. priključno mesto na distribucijskem vodu je točka na distribucijskem vodu, kjer je oziroma bo priključen priključek uporabnika;

33. priključno mesto uporabnika je točka na koncu priključka neposredno za glavnimi zapornimi armaturami, kjer je oziroma bo priključena toplotna postaja uporabnika;

34. primerljivo obračunsko obdobje je obdobje, v katerem so pogoji odjema toplote podobni pogojem v obdobju, za katerega z meritvami ni bilo možno ugotoviti dejanske porabe;

35. proizvajalec toplote je pravna ali fizična oseba, ki proizvaja toploto;

36. proizvodni viri so naprave, ki pretvarjajo primarno energijo goriv v toploto;

37. razdelilnik stroškov dobavljene toplote je preglednica deležev celotnih stroškov za toploto, ki omogoča porazdelitev stroškov toplote, ki je bila dobavljena preko skupne merilne naprave v skupni priključni postaji za več odjemalcev (lastnikov posameznih delov stavbe) v obračunskem obdobju;

38. redno vzdrževanje so vzdrževalna dela, ki se pojavljajo pri lastniku, distributerju in odjemalcu občasno, če taka dela po računovodskih predpisih ne predstavljajo povečanja koristnosti ali podaljšanja dobe koristnosti opredmetenih osnovnih sredstev. Za redno vzdrževanje se štejejo vsa tista redna dela, ki se po računovodskih predpisih lahko izkazujejo kot strošek in ne kot vlaganje v povečanje vrednosti opredmetenih osnovnih sredstev energetske infrastrukture;

39. sanitarna topla voda je hladna voda iz vodovodnega omrežja, ki je prevzela toploto od ogrevnega medija v prenosniku toplote;

40. skupno odjemno mesto je točka v toplotni postaji, v kateri se izvaja meritve ali drug način ugotavljanja predane količine toplote več odjemalcem oziroma stavbam;

41. soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja je soglasje, ki ga izdaja distributer toplote skladno z zakonom, ki ureja graditev objektov;

42. soglasje za priključitev je soglasje za priključitev na distribucijski sistem, ki ga izdaja distributer toplote skladno z Energetskim zakonom (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE; v nadaljnjem besedilu: EZ-1);

43. sprememba odjemalčevih toplotnih naprav je kate-rakoli sprememba na teh napravah, ki povzroči spremembe delovanja toplotnih naprav ali obračuna toplote;

44. tarifna skupina je skupina odjemalcev, za katere veljajo enake tarifne postavke toplote;

45. tehnične zahteve so zahteve distributerja toplote, ki so pretežno tehnične narave in jih je potrebno upoštevati pri načrtovanju, gradnji, vzdrževanju in drugih delih na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah. Tehnične zahteve pripravi distributer toplote in jih javno objavi na spletni strani;

46. temperaturni primanjkljaj je vsota dnevni razlik med temperaturo zraka v ogrevanem prostoru (na temperaturo 20 °C) in povprečno dnevno zunanjo temperaturo zraka. Pri tem se upoštevajo le dnevi v času ogrevalne sezone, ko je bila povprečna dnevna zunanja temperatura zraka nižja ali enaka 12 °C, po podatkih organa, ki je zadolžen za izvajanje meteoroloških meritev;

47. toplota je izraz za toplotno energijo ne glede na vrsto ogrevnega medija (npr. vroča voda, para, kondenzat), ki jo prenaša;

48. toplotna postaja je vezni člen med distribucijskim sistemom (vključno s priključkom) in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je lahko iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave odjemalcev. Toplotne postaje so lahko glede na ogrewni medij vročevodne ali toplovodne postaje;

49. uporabnik sistema je proizvajalec toplote, ki dobavlja toploto v distribucijski sistem, ali odjemalec, ki odjema toploto iz distribucijskega sistema;

50. usposobljen izvajalec je izvajalec gradnje, vzdrževalnih del in obratovanja naprav distribucijskega sistema in toplotnih postaj, ki ima ustrezno registrirano dejavnost in je ustrezno strokovno usposobljen ter predhodno potrjen s strani distributerja toplote. Distributer toplote vodi seznam usposobljenih izvajalcev;

51. zapisnik o nastavljeni obračunski moči je zapis, ki ga sestavi pooblaščen oseba distributerja toplote ob nastavitvi obračunske toplotne moči v toplotni postaji.

(2) Drugi izrazi, ki v tem aktu niso opredeljeni, imajo enak pomen, kot ga določa EZ-1.

II. DISTRIBUCIJSKI SISTEM

4. člen

(opredelitev distribucijskega sistema)

(1) Distribucijski sistem je sistem objektov in naprav za prenos toplote po distribucijskem omrežju od prevzemnih mest iz proizvodnih virov toplote do odjemnih mest v toplotnih postajah. Sestavni del distribucijskega sistema so tudi distribucijski vodi in priključki, vključno z glavnima zapornima armaturama A1 (dovodna armatura), A2 (povratna armatura) in OA-1 (obtočna armatura-kratka vez) na priključnem mestu uporabnika.

(2) Zaradi zagotavljanja varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema se določbe tega akta, v primerih, ko bi interne naprave lahko ogrožale učinkovito delovanje distribucijskega sistema, nanašajo tudi na toplotne postaje, ki so vezni člen med distribucijskim sistemom in internimi toplotnimi napravami, in na interne toplotne naprave uporabnika, ki niso sestavni del distribucijskega sistema.

(3) Sestavni del distribucijskega sistema so tudi stvarne in druge pravice na nepremičninah, potrebne za gradnjo, rekonstrukcijo, razvoj, obratovanje, nadzor in vzdrževanje objektov, naprav in omrežij iz prejšnjega odstavka.

(4) Distribucijski sistem toplote za geografsko območje Mestne občine Ptuj sestavljajo:

- proizvodni viri toplotne energije;
- vročevodno omrežje daljninskega ogrevanja z ogrewnim medijem vročo vodo, ki prevzema toploto iz proizvodnih virov. Nazivni tlak omrežja je 6 bar in nazivna temperatura 120 °C;
- črpališča, ki omogočajo transport ogrevnega medija po distribucijskem sistemu;
- sistem za nadzor in upravljanje distribucijskega sistema.

5. člen

(razvoj distribucijskega sistema)

(1) Distributer toplote ima izključno pravico, da izdeluje oziroma potrjuje tehnične in tehnološke rešitve za nadaljnji razvoj distribucijskega sistema v Mestni občini Ptuj.

(2) Pri načrtovanju vlaganj in investicij v distribucijski sistem in pri izdajanju soglasij za priključitev in ostalih soglasij mora distributer toplote ekonomsko-tehnično optimizirati proces načrtovanja naložb ob upoštevanju energetske učinkovitosti, stroškov kapitala, stroškov vzdrževanja in stroškov obratovanja.

6. člen

(spremembe na distribucijskem sistemu)

Distributer toplote ima zaradi zagotovitve varnega, zanesljivega in učinkovitega delovanja distribucijskega sistema pravico in dolžnost predlagati potrebne spremembe na proizvodnih virih toplote, distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah ter podati tehnične zahteve, katere se morajo upoštevati pri načrtovanju, gradnji, obratovanju in vzdrževanju distribucijskega sistema in naprav odjemalca toplote.

7. člen

(pogoji za graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema)

Pri načrtovanju, graditvi, preskušanju, obratovanju, začetku in prenehanju obratovanja, vzdrževanju, obnavljanju ter drugih delih na distribucijskem sistemu in toplotnih postajah se morajo upoštevati določbe veljavnih predpisov, ki urejajo graditev, obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema in toplotnih postaj. Pri tem se zaradi poenotenja opreme, dimenzij cevi ter zapornih elementov, materialov, načinov izvedbe, geodetskih posnetkov, drugih elementov distribucijskega sistema in toplotnih postaj, upošteva tudi tehnične zahteve.

8. člen

(naprave v lasti oziroma v pogodbenem upravljanju distributerja toplote)

(1) Naprave distributerja toplote so:

- proizvodni viri toplotne energije;
- distribucijski vodi do priključnih mest priključkov;
- priključki vključno z glavnimi zapornimi armaturami in merilno napravo;
- naprave za nadzor in upravljanje distribucijskega sistema.

(2) Če distributer toplote ni lastnik dela naprav iz prejšnjega odstavka, z lastnikom naprav sklene pogodbo, ki omogoča, da učinkovito opravlja svoje naloge upravljanja in vzdrževanj v skladu z EZ-1 in tem aktom.

9. člen

(toplotne naprave odjemalca toplote)

(1) Naprave v lasti odjemalca toplote so:

- toplotne postaje;
- interne toplotne naprave za glavnimi zapornimi ventili distribucijskega sistema in za merilno napravo;
- delilniki stroškov toplote vgrajeni za merilno napravo;

(2) Stroški gradnje in vzdrževanja naprav, ki so v lasti odjemalca ali več odjemalcev, so obveznost odjemalca ali več odjemalcev.

10. člen

(obvezen nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo distribucijskega sistema, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav odjemalca)

(1) Distributer toplote zaradi zagotovitve varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema izvaja nadzor nad projekti in gradnjo ter montažo distribucijskega sistema, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav.

(2) Nadzor distribucijskega operaterja toplote nad projekti in gradnjo ter montažo distribucijskega sistema, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav obsega:

1. izvajanje nadzora nad projektno dokumentacijo v okviru izdajanja pogojev in soglasij za priključitev na distribucijski sistem skladno s tem aktom;
2. potrjevanje skladnosti gradnje s projekti za izvedbo in nadzor vnosa sprememb med gradnjo v projekt za izvedbo;
3. potrjevanje, da so dograjeni, ali spremenjeni distribucijski vodi, priključki in toplotne postaje, ki jih je izvedel investitor geodetsko posneti in posnetek oddan distributerju toplote;
4. usklajevanje rokov fizične priključitve novih distribucijskih vodov in priključkov na obstoječ distribucijski sistem;
5. usklajevanje rokov polnitve distribucijskih vodov, priključkov, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav odjemalcev z ogrevnim medijem;
6. usklajevanje rokov začetka odjema toplote;
7. skrb, da so projekti izvedenih del oziroma dopolnjeni projekti za izvedbo pravočasno dostavljeni v arhiv distributerja toplote;
8. potrjevanje, da so pred vključitvijo v distribucijski sistem distribucijski vodi, priključki in toplotne postaje zgrajeni tako, da je zagotovljeno varno in zanesljivo obratovanje distribucijskega sistema;
9. nadzor nad posegi tretjih oseb v varovalni pas distribucijskega sistema, da se le ti izvajajo skladno z izdanimi pogoji in soglasji distributerja toplote.

(3) Med gradnjo morajo biti distribucijski vodi, priključki in toplotne postaje geodetsko posneti in po končani gradnji posnetek posredovan distributerju toplote v obliki, skladni z določbami pravilnika, ki ureja vsebino in način vodenja zbirke podatkov o dejanski rabi prostora ter tehničnimi zahtevami distributerja toplote glede vodenja zbirnega katastra energetske infrastrukture.

11. člen

(obveznost odjemalca za obratovanje njegovih toplotnih naprav)

(1) Odjemalec mora s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti, da so njegove naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane na način, ki preprečuje motnje na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu in da pretoki na odjemnem mestu in povratna temperatura iz njegovih naprav ne presega vrednosti, določenih v projektni dokumentaciji toplotne postaje in internih toplotnih naprav.

(2) Za varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje svojih toplotnih naprav ima odjemalec naslednje obveznosti:

1. s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti za normalno obratovanje in redno vzdrževanje svojih toplotnih naprav tako, da je zagotovljeno zanesljivo, varno in energetsko učinkovito obratovanje distribucijskega sistema;

2. s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti, da so njegove naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane na način, da niso možne motnje na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu in da pretoki na odjemnem mestu in povratna temperatura iz njegovih naprav ne presega vrednosti določenih v projektni dokumentaciji toplotne postaje in internih toplotnih naprav;

3. ne spreminjati pogodbenih nastavitev obračunske moči, pretoka in temperature v toplotni postaji;

4. brez pisnega soglasja distributerja toplote ne spreminjati svojih toplotnih naprav;

5. skrbeti, da je toplotna postaja v zaklenjenem prostoru in dostopna delavcem in pooblaščenim predstavnikom distributerja toplote;

6. skrbeti, da je v prostoru toplotne postaje obratovalna dokumentacija s strojnimi in elektro shemami naprav in napeljav;

7. vzdrževati prostore in pomožne naprave ter dostope do prostorov, kjer je toplotna postaja tako, da so distributerju toplote zagotovljene delovne razmere, ki veljajo za delovne prostore;

8. sproti obveščati distributerja toplote o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu;

9. obvestiti distributerja toplote o zaznavi okvare merilne naprave;

10. z obratovanjem svojih toplotnih naprav ne sme motiti drugih odjemalcev ali distributerja toplote;

11. v toplotni postaji omogočiti distributerju toplote priključitev naprav za daljinski prenos podatkov, daljinsko krmiljenje obratovalnih stanj in drugih naprav za upravljanje toplotne postaje;

12. omogočiti distributerju toplote izvajanje nujnih vzdrževalnih del na priključku, ki je v lasti odjemalca ali več odjemalcev, zaradi zagotavljanja nemotenega obratovanja distribucijskega sistema.

(3) Odjemalec odgovarja za škodo distributerja toplote, ki je nastala zaradi posegov odjemalca na njegovih toplotnih napravah.

(4) Distributer toplote s priključitvijo objektov, naprav in napeljav odjemalcev na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za tehnično brezhibno in varno obratovanje in delovanje teh objektov, naprav in napeljav.

(5) Odjemalec je dolžan zagotavljati in kriti stroške električne energije za delovanje toplotne postaje, merilnih naprav in naprav za daljinski prenos podatkov, ki niso v lasti ali najemu distributerja toplote.

(6) Odjemalec je dolžan zagotavljati in kriti stroške vode iz vodovodnega omrežja za pripravo tople sanitarne vode.

(7) Odjemalec je dolžan kriti stroške praznitev in polnitev kemično pripravljene systemske vode v internih napravah, ki so v lasti odjemalca ali več odjemalcev.

12. člen

(evidenca infrastrukture za distribucijo toplote)

Distributer toplote vodi kataster infrastrukture za distribucijo toplote, v katerem so podatki o tehničnih značilnostih, lastništvu in lokaciji infrastrukture za distribucijo toplote.

III. TEHNIČNI IN DRUGI POGOJI ZA VARNO OBRAČUNANJE DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA Z NAMENOM ZANESLJIVE IN KAKOVOSTNE OSKRBE S TOPLOTO

1. Zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja distribucijskega sistema

13. člen

(obveznosti distributerja)

(1) Distributer toplote zagotavlja varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje distribucijskega sistema in skrbi za uravnotežene obratovalne razmere z naslednjimi aktivnostmi:

1. načrtovanjem in zagotavljanjem zadostne kapacitete proizvodnih virov za zanesljivo oskrbo distribucijskega sistema s toploto in energenti tako, da lahko zadosti potrebam odjemalcev toplote pri projektni zunanji temperaturi;

2. načrtovanjem razvoja in gradnjo distribucijskega sistema za zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti distribucijskega sistema, ki omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop odjemalcev do distribucijskega sistema;

3. načrtovanjem obratovanja in vzdrževanja distribucijskega sistema;

4. izvajanjem nadzora in vodenja obratovanja distribucijskega sistema;

5. nediskriminatornim obravnavanjem vseh odjemalcev distribucijskega sistema;

6. zagotavljanjem potrebnih podatkov proizvajalcem toplote in odjemalcem toplote, da lahko učinkovito oddajajo oziroma odjemajo toploto v oziroma iz distribucijskega sistema;

7. izvajanjem meritev, obdelavo podatkov meritev in obračun prevzetih in dobavljenih količin toplote;

8. rednim, intervencijskim in investicijskim vzdrževanjem objektov in naprav distribucijskega sistema, ki so v lasti ali najemu distributerja toplote;

9. izvajanjem posodobitve distribucijskega sistema;

10. zaščito distribucijskega sistema pred mehanskimi, električnimi in kemičnimi vplivi iz okolice;

11. izvajanjem systemske kontrole z namenom odkrivanja poškodb in načrtovanja izvajanja rednih in investicijskih vzdrževalnih del ter posodobitev distribucijskega sistema;

12. varovanjem objektov in naprav distribucijskega sistema z izvajanjem nadzora nad aktivnostmi tretjih oseb v njegovem varovalnem pasu;

13. izvajanjem nadzora nad učinkovitostjo obratovanja toplotnih postaj in internih toplotnih naprav in o načinih za izboljšanje stanja obratovanja teh naprav obveščati odjemalce toplote;

14. zagotavljanje predpisanih meroslovnih zahtev za merilne naprave na odjemnih mestih, skladno z zakonom, ki ureja področje meroslovja.

(2) Aktivnosti za zagotovitev varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema mora distributer toplote izvajati skladno z akcijskimi načrti, letnimi plani rednih in investicijskih vzdrževalnih del ter internimi operativnimi tehnološkimi navodili. Izvedbo posameznih del lahko distributer toplote prepusti ustrezno usposobljenemu izvajalcu.

(3) Distributer toplote je dolžan za posege na svojih napravah na nepremičninah oziroma premožninah, ki so v lasti odjemalca, le-temu povrniti s posegom povzročeno dejansko škodo, v kolikor vzpostavitev v prvotno stanje s posegom v premožnino ali nepremičnino ni mogoča. Višino škode ugotovi cenilec ustrezne stroke, ki je vpisan v imenik sodnih cenilcev

pri Ministrstvu za pravosodje. Cenilca izbereta odjemalec in distributer toplote iz navedenega imenika sporazumno. Stroške cenitve krije distributer toplote.

14. člen

(obveznost odjemalca pri zagotavljanju dostopa)

(1) Odjemalec je dolžan zagotoviti distributerju toplote neoviran dostop do naprav in napeljav, ki so v lasti ali upravljanju distributerja toplote, kot tudi do toplotnih postaj in internih toplotnih naprav, po predhodni najavi distributerja toplote in na način, ki distributerju toplote omogoča uresničevanje naslednjih pravic in dolžnosti:

1. odčitavanje, kontrola, vzdrževanje in menjava merilnih naprav;

2. izvajanje nadzora in vzdrževalnih del na napravah, ki so v lasti ali v upravljanju distributerja toplote;

3. izvajanje nadzora nad delovanjem in stanjem priključka in toplotne postaje;

4. izvedba nujnega popravila v primeru puščanja priključka;

5. izvajanje nadzora, upravljanja in vzdrževanja glavnih zapornih armatur A1 in A2;

6. izvedba odklopa zaradi neporavnanih obveznosti do distributerja toplote skladno s 308. členom EZ-1;

7. pregled internih toplotnih naprav odjemalca, ki nastopajo kot obračunski element med odjemalcem in distributerjem toplote, v kolikor distributer toplote na podlagi tehničnih parametrov odjema toplote utemeljeno sumi o spremembi odjemalčeve obračunske moči.

(2) Odjemalec mora zagotoviti distributerju toplote prost dostop na zemljišče, do delov stavbe in naprav, na katerih se izvajajo dela, oziroma v prostore, v katerih so nameščene toplotne naprave ter mu omogočiti izvajanje vseh potrebnih del, kadar je to potrebno v skladu pristojnostmi distributerja toplote, določenih v EZ-1 in v tem aktu.

(3) Odjemalec, ki zaradi motenj na distribucijskem sistemu, višje sile in drugih okoliščin ne more izvrševati pravic dostopa do distribucijskega sistema, je ob nastopu takih razmer dolžan o tem takoj obvestiti distributerja.

15. člen

(uravnotežene obratovalne razmere)

(1) Distributer toplote mora skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere v distribucijskem sistemu.

(2) V okviru tehničnih možnosti je distributer toplote dolžan vzdrževati takšne temperaturne in pretočno-tlačne razmere v distribucijskem sistemu, da zagotovi varno, racionalno in zanesljivo obratovanje ter zadostne količine toplote vsem odjemalcem.

(3) Za potrebe vodenja distribucijskega omrežja in obračuna storitev ter ugotavljanja količin prevzete toplote v distribucijski sistem in predane iz njega, morajo biti na vseh prevzemnih in odjemnih mestih nameščene ustrezne merilne naprave.

16. člen

(sistemska kontrola)

Distributer toplote izvaja sistemsko kontrolo distribucijskega sistema z namenom nadzora nad delovanjem distribucijskega sistema, merilnih in ostalih naprav, odkrivanja poškodb in načrtovanja izvajanja rednih in investicijskih vzdrževalnih del ter posodobitev distribucijskega sistema v naslednjih časovnih razporedih:

1. preglede nadzemnih in podzemnih distribucijskih vodov v času obratovanja: najmanj dvakrat letno;

2. preglede vročevodnih in toplovodnih jaškov v času obratovanja: najmanj dvakrat letno;

3. preglede zapornih armatur vgrajenih v distribucijskih vodih v času obratovanja: najmanj dvakrat letno;

4. preglede varnostnih armatur vgrajenih v distribucijskih vodih v času obratovanja: najmanj dvakrat letno;

5. preglede merilnih naprav: najmanj enkrat letno;
6. preglede toplotnih postaj v času obratovanja, ki so v njegovi lasti ali pogodbenem upravljanju: najmanj dvakrat letno;
7. daljinski nadzor obratovalnih parametrov distribucijskega sistema: stalno.

2. Varovanje distribucijskega sistema

17. člen

(soglasje distributerja za posege v prostor v varovalnem pasu distribucijskega sistema)

(1) V varovalnem pasu ima distributer toplote pravico nadzorovati dejavnosti in posege ter pravico dostopa do distribucijskega sistema.

(2) Za zagotovitev varnosti distribucijskega sistema ter varnosti objektov, naprav in premoženja ter zdravja in življenja ljudi in živali v območju distribucijskega sistema, izdaja distributer toplote strokovne smernice in mnenja na prostorske akte, skladno s predpisi o prostorskem načrtovanju, projektne pogoje k nameravanim posegom tretjih oseb v varovalni pas pred začetkom izdelave projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasja k projektnim rešitvam, skladno s predpisi, ki urejajo graditev objektov za posege, ki se nanašajo ali imajo vpliv na distribucijski sistem.

(3) Pri pripravi smernic in projektnih pogojev distributer toplote določi tudi morebitne posebne varnostne ukrepe v varovalnem pasu distribucijskega sistema.

(4) Na podlagi zahteve za izdajo soglasja za nameravane posege v območje varovalnega pasu in predložene projektne dokumentacije, distributer toplote odloči o zahtevi za izdajo soglasja, upoštevajoč določbe tehničnih predpisov in varnega ter zanesljivega obratovanja in vzdrževanja distribucijskega sistema.

(5) Na podlagi izdanega soglasja se poseg v varovalnem pasu sme izvesti le skladno z izdanim soglasjem.

(6) Za posege tretjih oseb v varovalni pas, za katere po zakonodaji ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, distributer toplote na podlagi vloge investitorja in na podlagi predloženih izvedbenih rešitev, usklajenih z veljavnimi predpisi in izdanimi pogoji s strani distributerja toplote, izda soglasje za izvedbo nameravanih del.

(7) Varovalni pas in varnostni odmik določi distributer skladno z EZ-1, tem aktom in s tehničnimi zahtevami distributerja toplote.

18. člen

(posegi v varovalni pas distribucijskega sistema brez soglasja distributerja)

Če tretja oseba ni pridobila soglasja za poseg v varovalni pas skladno s prejšnjim členom, distributer toplote nemudoma izda pisno prepoved izvajanja del, zahteva prepoved izvajanja del v varovalnem pasu in obvesti pristojne državne organe.

3. Kakovost ogrevnega medija

19. člen

(kakovost ogrevnega medija)

(1) Distributer toplote mora zagotavljati napajanje distribucijskega sistema le z ustrezno kemično pripravljeno vodo. Kakovost ogrevnega medija se ugotavlja na prevzemnem mestu. Prevzeta toplota je ustrezne kakovosti, če izmerjeni parametri na prevzemnem mestu ustrezajo parametrom, določenim v naslednjem odstavku in kot so podrobneje opredeljeni v pogodbi o prevzemu toplote.

(2) Kemične in fizikalne lastnosti ogrevnega medija, ki vstopa v distribucijski sistem, morajo ustrezati vsaj naslednjim vrednostim:

1. Ogrevni medij v vročevodnem sistemu:
 - prevodnost pri 25 °C: < 30 μ S/cm;
 - prevodnost po kationskem filtru 25 °C: < 10 μ S/cm;

- pH pri 25 °C: 9,5–10;
- kisik: < 0,02 mg/l;
- klorid (Cl): < 1,0 mg/l;
- skupno železo (Fe): < 0,05 mg/l.

(3) Distributer toplote lahko sprejme v distribucijski sistem le ogrevni medij z lastnostmi, ki ustrezajo območju vrednosti navedenim v prejšnjem odstavku.

4. Nadzor nad obratovanjem distribucijskega sistema

20. člen

(obveznost nadzora distribucijskega sistema s strani distributerja toplote)

(1) Distributer toplote mora imeti organiziran nadzor nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema, redno pregledovati varovalne pasove in skrbeti za uravnotežene obratovalne razmere.

(2) Nadzor nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema se izvaja z vizualnim nadzorom in s pomočjo procesne, merilne, registracijske, telemetrijske in programske opreme. Potrebno je zagotoviti:

1. nadzor nad proizvodnjo toplote in prevzemom toplote v distribucijski sistem;
2. nadzor nad distribucijo toplote ter vodenjem distribucijskega sistema;
3. nadzor nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema, napovedovanje odjema toplote in meritve prevzetih količin toplote;
4. nadzor nad delovanjem in stanjem objektov v distribucijskem sistemu;
5. nadzor nad predajo toplote odjemalcem toplote na odjemnih mestih;
6. ugotavljanje in javljanje motenj na distribucijskem sistemu in neuravnoteženih obratovalnih razmer;
7. simuliranje in napovedovanje pretočno-tlačnih razmer v distribucijskem omrežju.

(3) Izvajanje nadzora nad delovanjem in obratovanjem distribucijskega sistema mora distributer toplote izvajati skladno z internimi operativnimi tehnološkimi navodili.

21. člen

(služba stalne pripravljenosti)

Za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema distributer toplote organizira službo stalne pripravljenosti, ki izvaja 24-urni nadzor nad delovanjem distribucijskega sistema in je sposobna izvesti nujne ukrepe za odpravo oziroma omilitve poškodb oziroma motenj na distribucijskem sistemu in organizacijo potrebnih popravil za vzpostavitev uravnoteženega delovanja v najkrajšem možnem času.

22. člen

(nadzor nad priključkom in toplotno postajo)

(1) Distributer toplote ima pravico in dolžnost izvajanja nadzora nad delovanjem priključka in toplotne postaje zaradi zagotavljanja varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja celotnega sistema daljinskega ogrevanja. Nadzor vključuje kontrolo stanja priključka, glavnih zapornih armatur in elementov toplotne postaje ter kontrolo vstopnih in izstopnih parametrov na odjemnem mestu.

(2) Zaradi varnosti izvajanja del in zagotavljanja nemotenega obratovanja distribucijskega sistema, ima distributer toplote pravico nadzora, upravljanja in vzdrževanja glavnih zapornih armatur.

(3) V primeru večjih netesnosti ali poškodb za glavnimi zapornimi ventili oziroma na primarni strani toplotne postaje lahko ventile zapre tudi pooblaščen vzdrževalec oskrbovane stavbe ali pa intervencijske službe – gasilci.

(4) V primeru začasne ali dolgotrajne prekinitev dobave toplote distributer toplote izvede ločitev toplotne postaje in in-

ternih toplotnih naprav od distribucijskega sistema z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih armatur in z vzpostavitvijo kontroliranega minimalnega obtoka ogrevnega medija preko obtočne armature (kratke vezi) za preprečitev nastanka škode na distribucijskem sistemu.

5. Zagotavljanje zanesljive oskrbe

23. člen

(zagotavljanje zanesljive oskrbe)

Distributer toplote je dolžan zagotavljati zanesljivo oskrbo s toploto in dela na distribucijskem sistemu in prekinitev distribucije toplote izvajati skladno z določbami EZ-1 in tega akta.

6. Vzdrževanje distribucijskega sistema

24. člen

(obveznost distributerja za vzdrževanje distribucijskega sistema)

(1) Distributer toplote vzdržuje proizvodne vire toplote in distribucijski sistem, ki je v njegovi lasti ali upravljanju tako, da posebno skrbnost namenja varnosti, zanesljivosti in učinkovitosti delovanja distribucijskega sistema tako, da izvaja redna in investicijska vzdrževalna dela, ter izredna (nepredvidena) vzdrževalna dela.

(2) Distributer toplote pripravi letni načrt rednih in investicijskih vzdrževalnih del.

(3) Distributer toplote je dolžan redno vzdrževati objekte in naprave distribucijskega sistema, ki so v njegovi lasti in s katerimi upravlja tako, da je ves čas ohranjena funkcionalna in obratovalna usposobljenost ter varnost delovanja v času dobe koristnosti distribucijskega sistema (redno vzdrževanje). Redna vzdrževalna dela so popravila na napravah, ki ne pomenijo podaljšanja življenjske dobe, povečanja vrednosti ali zmogljivosti opredmetenih osnovnih sredstev, ampak le ohranjajo zanesljivost, varnost, učinkovitost in zmogljivost v predvideni dobi koristnosti.

(4) Distributer toplote je dolžan izvesti posodobitve distribucijskega sistema, ki je v njegovi lasti ali z njim upravlja, s tem, da ga občasno obnovi, zamenja iztrošene sestavne dele oziroma spremeni njegovo konstrukcijo in s tem podaljša dobo obratovanja oziroma izboljša značilnosti obratovanja distribucijskega sistema (investicijsko vzdrževanje). Investicijska vzdrževalna dela so zamenjave ali preureditve oziroma obnove obstoječih opredmetenih osnovnih sredstev, ki povečajo zanesljivost, varnost, učinkovitost in zmogljivost ali podaljšajo predvidene dobe koristnosti distribucijskega sistema.

25. člen

(pravice in obveznosti pri rednih vzdrževalnih delih na distribucijskem sistemu)

(1) Distributer toplote sme začasno prekiniti distribucijo toplote zaradi nujnih del, predvidenih rednih in investicijskih vzdrževalnih del, pregledov, načrtovanih rekonstrukcij, preizkusov ali kontrolnih meritev ter razširitve distribucijskega sistema.

(2) Redna in investicijska vzdrževalna dela je distributer toplote dolžan opraviti v času, ki je nujno potreben, da se delo opravi in izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalce.

(3) Za začasno omejitev ali prekinitev distribucije toplote, ki je posledica izvedbe nujnih del, rednih in investicijskih vzdrževalnih del, distributer toplote ni odškodninsko odgovoren. Redna vzdrževalna dela se ne smejo izvajati v času, ko je pričakovati večjo rabo toplote.

26. člen

(pravice in obveznosti pri izrednih nepredvidenih delih na distribucijskem sistemu)

(1) V primeru okvar na distribucijskem sistemu, vključno s priključkom do glavnih zapornih armatur A1 in A2, ki nastanejo

zaradi višje sile ali drugih razlogov, na katere distributer toplote ne more vplivati in povzročijo motnje v delovanju distribucijskega sistema, mora distributer toplote v najkrajšem možnem času izvesti izredna nepredvidena dela za zagotovitev nemotenega ter zanesljivega delovanja distribucijskega sistema oziroma organizirati potrebna popravila za vzpostavitev uravnoteženega delovanja.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko distributer toplote, če je to nujno potrebno zaradi varnosti, zaradi čimprejšnje vzpostavitve nemotenega delovanja ali zaradi drugih upravičenih razlogov, začasno omeji ali prekine distribucijo toplote.

(3) Zaradi izrednih del z namenom zagotovitve nemotenega in zanesljivega delovanja distribucijskega sistema, distributer toplote odjemalcem ne odgovarja za morebitno nastalo škodo zaradi omejene ali prekinjene distribucije toplote.

(4) Tretja oseba, ki povzroči motnje ali okvare na distribucijskem sistemu, nosi vse stroške potrebnih izrednih nepredvidenih del ter odgovarja za morebitno nastalo škodo po splošnih pravilih obligacijskega prava.

27. člen

(dela na distribucijskem sistemu na podlagi zahtev tretjih oseb)

(1) Če je distributer toplote pozvan, da izvede na distribucijskem sistemu določena dela za potrebe tretjih oseb izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju, izvede ta dela na stroške naročnika del po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce.

(2) Distributer toplote prične z deli na zahtevo tretje osebe potem, ko mu je ta predložila usklajen dogovor z vsemi prizadetimi odjemalci.

(3) V kolikor so posledice del, zaradi potreb tretjih oseb, motnje v delovanju dela ali celotnega distribucijskega sistema, nosi stroške odprave motenj in morebitno škodo odjemalcev, naročnik teh del. Izvedbo del lahko distributer toplote prepusti tudi tretji osebi, v kolikor ta oseba dokaže, da ima za izvedbo teh del izbranega usposobljenega izvajalca. Dela se morajo izvajati v skladu z operativno tehničnimi navodili distributerja toplote.

28. člen

(objavljanje informacij o vzdrževalnih delih)

(1) Distributer toplote je dolžan o predvidenem začasnem odklopu v pisni obliki ali na drug osebne način pravočasno obvestiti odjemalce toplote. V primeru večjega števila odjemalcev in v primeru, da osebno obveščanje ni stroškovno učinkovito, distributer toplote obvestilo o predvidenem začasnem odklopu objavi v sredstvih javnega obveščanja na območju Mestne občine Ptuj in na spletni strani distributerja vsaj 48 ur pred odklopom. Če ima stavba upravnika, za drug osebne način obveščanja odjemalcev skupnega odjemnega mesta šteje tudi pisno obvestilo upravniku stavbe, ki ga mora distributer toplote vročiti upravniku vsaj 48 ur pred predvidenim odklopom.

(2) Distributer toplote je dolžan o nepredvideni prekinitvi distribucije toplote zaradi nujnih in izrednih vzdrževalnih del v najkrajšem možnem času obvestiti prizadete odjemalce toplote v sredstvih javnega obveščanja na območju Mestne občine Ptuj in na spletni strani iz prejšnjega odstavka, z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj. Če ima stavba upravnika, distributer toplote pisno obvesti tudi upravnika stavbe.

(3) Obvestilo iz prvega in prejšnjega odstavka mora vsebovati:

- navedbo dela distribucijskega sistema, na katerem bo prekinjena distribucija toplote;
- predvideno obdobje prekinitev distribucije toplote;
- načrt omejitev ali začasnih odklopov;
- seznam odjemnih mest, ki jih zadeva začasen odklop ali omejitev distribucije toplote.

29. člen

(obveznost odjemalca za vzdrževanje njegovih toplotnih naprav)

(1) Odjemalec je dolžan vzdrževati toplotne naprave, ki so v njegovi lasti.

(2) Odjemalec mora s skrbnostjo dobrega gospodarja skrbeti, da so njegove naprave in napeljave izvedene, uporabljene in vzdrževane na način, da niso možne motnje na drugih napravah in napeljavah v distribucijskem sistemu in da pretoki na odjemnem mestu in povratna temperatura iz njegovih naprav ne presega vrednosti določenih v projektni dokumentaciji toplotne postaje in internih toplotnih naprav.

(3) Upravljanje in vzdrževalna dela v toplotni postaji sme izvajati samo izvajalec, katerega usposobljenost je predhodno potrjena s strani distributerja toplote.

(4) Upravljanje s priključkom, kot delom distribucijskega sistema, je v pristojnosti distributerja toplote. Vzdrževalna dela na priključku sme izvajati samo izvajalec, katerega usposobljenost je predhodno potrjena s strani distributerja toplote in samo z vednostjo in pod nadzorom pooblaščenega osebe distributerja toplote.

30. člen

(razdelitev stroškov obratovanja in vzdrževanja toplotnih naprav odjemalca)

(1) Zaradi varnosti izvajanja del in zagotavljanja nemotnega obratovanja distribucijskega sistema, distributer toplote upravlja in vzdržuje glavne zaporne armature. Stroške prve vgradnje glavnih armatur krije odjemalec. Stroške nadaljnjega tekočega vzdrževanja teh armatur krije distributer toplote.

(2) Če distributer toplote ugotovi, da delovanje toplotnih naprav odjemalca ni varno, zanesljivo ali učinkovito, pozove odjemalca, da na svoje stroške izvede potrebne ukrepe na interni toplotni postaji ali na internih toplotnih napravah. Če odjemalec v roku, ki ga določi distributer toplote, ukrepov ne izvede in bi lahko tako obratovanje povzročalo splošno nevarnost, nevarnost za življenje in premoženje, ali škodo distributerju toplote, lahko distributer toplote odjemalca odklopi do izvedbe ukrepov.

(3) Če se ukrep iz prejšnjega odstavka nanaša na popravilo, ki povzroča ali bi lahko povzročilo motnje v delovanju distribucijskega sistema, ga kot nujno vzdrževalno delo izvede distributer toplote na stroške odjemalca. V tem primeru distributer toplote zaradi preprečitve povzročenja nadaljnje škode ter poslabšanja pogojev bivanja za odjemalca oziroma preprečitve ogrožanja življenja, zdravja ali premoženja, pristopi k popravilu poškodbe nemudoma.

7. Obratovanje distribucijskega sistema v primeru motenj in višje sile

31. člen

(motnje na distribucijskem sistemu)

(1) Motnje na distribucijskem sistemu so vsak nenačrtovani dogodek ali okoliščine, zaradi katerih je moteno uravnoteženo obratovanje celotnega distribucijskega sistema ali njegovega dela in prekinjena ali motena distribucija toplote.

(2) Motnje nastopijo tudi v primerih okvar in izpadov proizvodnih virov toplote v takšnem obsegu, da ni mogoče zagotoviti nemotene distribucije toplote v predvidenem obsegu.

(3) V primeru motenj distribucijskega sistema ima distributer toplote pravico in dolžnost, da takoj izvede vse možne tehnične ukrepe, s katerimi prepreči širjenje motenj ter vzpostavi nemoteno distribucijo toplote.

32. člen

(višja sila)

(1) Kot višjo silo se obravnava vsak dogodek ali okoliščina, ki je izven nadzora distributerja toplote in je ni bilo mogoče

pričakovati, se ji izogniti oziroma jo odvrniti (npr. poplave, požari, zemeljski plazovi, potresi, ukrepi državnih organov in izpadi električnega omrežja na območju proizvodnega vira ali črpališča ali odjemalca).

(2) Če distributer toplote delno ali v celoti ne izpolni pogodbenih obveznosti zaradi nastopa višje sile, je za čas njenega trajanja prost kakršnekoli odgovornosti do odjemalcev.

(3) Če višja sila distributerju toplote delno ali v celoti preprečuje izpolnjevanje pogodbenih obveznosti več kot 30 dni, se morata distributer toplote in odjemalec pisno dogovoriti o nadaljnjem izvrševanju pogodbe.

(4) V primeru omejitve ali prekinitve distribucije toplote zaradi delovanja višje sile distributer toplote ni odškodninsko odgovoren uporabnikom in odjemalcem ter tretjim osebam.

33. člen

(obveščanje v primeru motenj na distribucijskem sistemu)

(1) Distributer toplote je dolžan o nastanku višje sile ali motenj na distribucijskem sistemu v najkrajšem možnem času ustrezno obvestiti prizadete odjemalce toplote v sredstvih javnega obveščanja na območju Mestne občine Ptuj in na spletni strani distributerja toplote z navedbo predvidenega časa za odpravo nastalih motenj. Če ima stavba upravnika, distributer toplote obvesti tudi upravnika.

(2) Obvestilo na spletni strani distributerja toplote mora vsebovati:

– navedbo dela distribucijskega sistema, na katerem so motnje distribucije toplote;

– seznam stavb, katerim bo prekinjena ali motena distribucija toplote, če je to možno.

IV. POGOJI IN NAČIN IZVAJANJA PRIKLJUČITEV NA DISTRIBUCIJSKI SISTEM

1. Priključitve na distribucijski sistem

34. člen

(postopek priključitve na distribucijski sistem)

(1) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem v Mestni občini Ptuj, morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative in druge pogoje za zagotavljanje varnega, zanesljivega in učinkovitega obratovanja distribucijskega sistema. Potrebne minimalne pogoje, katere mora upoštevati projektna rešitev in katera je osnova za pridobitev soglasja s strani distributerja toplote, poda na zahtevo investitorja distributer toplote.

(2) Energetski objekti, naprave, napeljave in vodi distribucijskega sistema in toplotne postaje, ki se priključujejo na obstoječ distribucijski sistem, morajo biti zgrajeni po enakih ali primerljivih tehničnih normativih, kot del distribucijskega sistema, na katerega se priključujejo.

(3) Neposredno (fizično) priključitev na distribucijski sistem izvede distributer toplote ali drug izvajalec pod nadzorom distributerja toplote. Stroške izvedbe priključitve na distribucijski sistem nosi odjemalec.

(4) Polnitev distribucijskega sistema in toplotnih postaj, kot tudi internih instalacij ogrevanja pri direktnih hišnih postajah, z ogrevnim medijem lahko izvede le distributer toplote. Stroške prve polnitve in ostale z izvedbo prve priključitve povezane stroške prilagoditve obratovanja distribucijskega sistema krije distributer toplote. Če se prva priključitev zaradi razlogov na strani odjemalca izvaja izven rokov, ki so določeni v izdanem soglasju za priključitev, izvede distributer toplote ta dela na stroške odjemalca po predhodni presoji upravičenosti zahtevanih del in vpliva predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce.

(5) Stroške vseh naslednjih polnitev in prilagoditev obratovanja distribucijskega sistema, ki nastanejo zaradi odjemalčevih dejanj, krije odjemalec.

35. člen

(listine, ki jih je treba predložiti pred polnitvijo)

(1) Investitor oziroma odjemalec mora pred polnitvijo vsakega novega ali spremenjenega distribucijskega voda, priključka ali toplotne postaje distributerju toplote predložiti naslednje dokumente:

- dokazila o usposobljenosti izvajalca, ki je izvedel distribucijski vod, priključek ali toplotno postajo;
- izjavo, da so naprave zgrajene v skladu s projektno dokumentacijo, veljavnimi predpisi, pravili stroke, tehničnimi zahtevami distributerja toplote, soglasjem h gradnji in soglasjem k priključitvi na distribucijski sistem;
- geodetski posnetek distribucijskega voda, priključka in toplotne postaje.

(2) Investitor oziroma odjemalec mora po pridobitvi uporabnega dovoljenja za distribucijski vod, priključek in toplotno postajo, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, uporabno dovoljenje predložiti distributerju toplote.

(3) Z ogrevnim medijem napolnjeni in obratovalno usposobljeni distribucijski vod, priključek in toplotna postaja odjemalcu ne dovoljujejo tudi odjema toplote. Odjem je dovoljen šele po sklenitvi pogodbe o dobavi toplote.

36. člen

(nadzor nad uporabo ogrevnega medija)

Ogrevnega medija iz distribucijskega sistema ni dovoljeno uporabljati za polnjenje internih toplotnih naprav ali v druge namene brez predhodnega dovoljenja distributerja toplote. Vsaka uporaba ogrevnega medija iz distribucijskega sistema mora potekati pod nadzorom distributerja toplote.

37. člen

(priključitev na distribucijski sistem)

(1) Fizična priključitev novega distribucijskega voda ali priključka na obstoječ distribucijski sistem je praviloma možna le izven ogrevalne sezone, to je običajno med 15. majem in 15. septembrom.

(2) Izjemoma je možna priključitev tudi med ogrevalno sezono, če so izpolnjeni vsi pogoji, kar predhodno preveri distributer toplote glede na vpliv predvidenih del na zanesljivost delovanja distribucijskega sistema oziroma na odjemalce. Vse stroške, ki nastanejo zaradi nove priključitve v času med ogrevalno sezono (npr. zaustavitev obratovanja vročevodnega omrežja, izguba sistemske vode, ne dobava toplote obstoječim odjemalcem) in temeljijo na veljavnem ceniku storitev distributerja toplote nosi bodoči odjemalec oziroma investitor novega voda.

2. Pogoji in postopek izdajanja soglasij za priključitev

38. člen

(pogoji za priključitev)

(1) Priključitev odjemalčevih toplotnih naprav na distribucijski sistem je potrebno izvesti skladno s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, predpisi, ki urejajo graditev objektov, EZ-1, določbami tega akta in drugimi veljavnimi predpisi.

(2) Soglasja, pogoji in mnenja so pisni dokumenti, ki jih izdaja distributer toplote skladno s predpisi in pravili stroke za priključitev odjemalčevih naprav na distribucijski sistem ali za spremembe že priključenih odjemalčevih naprav.

(3) O izdaji ali zavrnitvi soglasja distributer toplote odloči v rokih, ki jih določa veljavna zakonodaja, ki ureja splošni upravni postopek.

39. člen

(soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja)

(1) Distributer toplote izda soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbo in posamezni del stavbe, za katere

je po predpisih, ki urejajo graditev objektov, potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

(2) Pisni vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti potrjeno projektno dokumentacijo stavbe v fazi idejne zasnove. Idejna zasnova mora biti izdelana skladno s predpisi, ki urejajo projektno in tehnično dokumentacijo za graditev objektov, in mora vsebovati shemo poteka priključka od priključnega mesta na distribucijskem vodu do stavbe, dimenzijo priključka, potrebno toplotno moč stavbe za različne vrste oskrbe s toploto (npr. ogrevanje, klimatizacija, topla sanitarna voda, hlajenje, tehnologija) in lokacijo toplotne postaje. S soglasjem za pridobitev gradbenega dovoljenja se na podlagi podatkov iz idejne zasnove stavbe potrdi mesto priključitve na distribucijski sistem in podajo zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri izdelavi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(3) Distributer toplote na podlagi vloge in priložene dokumentacije izda oziroma zavrne izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo.

(4) Izdano soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja velja dve leti od datuma izdaje.

(5) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo, priloženo vlogi za izdajo soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja, hrani distributer toplote.

40. člen

(informacija o priključitvi na distribucijski sistem)

Za priključitev obstoječih stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu, ki ureja graditev objektov, ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, odgovorni projektant oziroma investitor gradnje pridobi informacijo o možni priključitvi na distribucijski sistem. V pisni vlogi za pridobitev informacije je treba navesti situacijo stavbe s predvideno lokacijo toplotne postaje, opis namena uporabe toplote in podatke o potrebah po toploti.

41. člen

(soglasje za priključitev)

(1) Pred pričetkom gradnje odjemalčevih toplotnih naprav, ki se jih priključuje na distribucijski sistem, mora investitor gradnje pridobiti soglasje za priključitev.

(2) Distributer toplote izda soglasje za priključitev na osnovi pisne vloge investitorja.

(3) Pisni vlogi je potrebno priložiti:

- kopijo gradbenega dovoljenja;
- projekt za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav in
- pisno izjavo s predvidenimi roki začetka gradnje distribucijskega voda in priključka ter roki fizične priključitve teh na obstoječ distribucijski sistem.

(4) Za priključitev stavb in posameznih delov stavb, za katere po zakonu, ki ureja graditev objektov, ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, je potrebno pisni vlogi iz prejšnjega odstavka namesto kopije gradbenega dovoljenja priložiti dokazilo o lastništvu stavbe ali dela stavbe in ustreznega soglasja lastnikov in solastnikov ali pisno izjavo, s katero investitor del izjavlja, da je pridobil vsa soglasja lastnikov zemljišč, stavb, delov stavb in obstoječih toplotnih naprav (priključek, toplotna postaja, interne toplotne naprave), na katere bo predvidena gradnja vplivala oziroma jih prizadela.

(5) Pisni vlogi iz prejšnjega odstavka je za gradnjo distribucijskega voda in priključka potrebno poleg izjave iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal.

(6) Investitor ali lastnik stavbe lahko določi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku izdaje soglasja za priključitev. V tem primeru je potrebno pisni vlogi za izdajo soglasja za priključitev priložiti tudi pooblastilo o zastopanju.

42. člen

(obvezne vsebine soglasja za priključitev)

Soglasje vsebuje naslednje obvezne sestavine:

- a) naslov stavbe, za katero se izvaja priključitev (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe);
- b) navedba investitorja in lastnika stavbe:
 - za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca, kraj, davčna številka;
 - za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, zastopnik družbe, davčna številka;
- c) navedbo vseh načrtov in dokumentov, ki so predloženi vlogi za soglasje in na osnovi katerih je izdano soglasje;
- d) tehnične značilnosti distribucijskega voda ali priključka;
- e) priključno moč internih toplotnih naprav;
- f) obračunsko moč internih toplotnih naprav;
- g) namen uporabe toplote;
- h) pogoj, da bo priključitev stavbe na distribucijski sistem možna, če bo investitor izvedel priključitev v skladu s tem aktom, tehničnimi zahtevami distributerja toplote in predloženimi projekti za izvedbo;
- i) navedba, da soglasje preneha veljati:
 - če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem na osnovi načrtov, ki so sestavni del te odločbe; v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote;
 - če investitor ne izvede priključitve stavbe na distribucijski sistem v roku 24 mesecev od dokončnosti soglasja za priključitev;
- j) pouk o pravnem sredstvu.

43. člen

(veljavnost soglasja)

- (1) Dokončno soglasje velja 24 mesecev.
- (2) V času veljavnosti soglasja mora imetnik soglasja za priključitev objekta izpolniti vse pogoje, predpisane v soglasju za priključitev in distributerju toplote naročiti izvedbo priključitve.
- (3) Veljavnost soglasja za priključitev lahko distributer toplote na zahtevo imetnika soglasja za priključitev podaljša največ dvakrat, vendar vsakič največ za eno leto.
- (4) Zahtevo za podaljšanje mora imetnik soglasja za priključitev podati 30 dni pred iztekom veljavnosti soglasja za priključitev. V primeru zamud na strani distributerja toplote se šteje, da je soglasje podaljšano, kar je distributer toplote dolžan sporočiti imetniku soglasja za priključitev, ki še ni izvedel priključitve na distribucijski sistem.

44. člen

(postopek odločanja o soglasju za priključitev)

- (1) Na osnovi podane vloge in priložene dokumentacije distributer toplote odloča o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev. Distributer toplote izda soglasje za priključitev, če investitor ali lastnik stavbe izkaže, da izpolnjuje naslednje pogoje za izdajo soglasja:
 - če dokaže, da je lastnik oziroma solastnik stavbe ali dela stavbe ali ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo,
 - če so projekti za izvedbo distribucijskega voda, priključka, toplotne postaje in internih toplotnih naprav izdelani v skladu s predpisi, tem aktom in tehnično tehnološkimi zahtevami distributerja toplote,
 - če je pridobil soglasje solastnikov stavbe oziroma solastnikov obstoječih vodov, toplotne postaje in internih toplotnih naprav, na katere se priključuje in o tem podal ustrezno izjavo in
 - če je namesto kopije gradbenega dovoljenja za distribucijski vod in priključek predložil dokazilo o lastništvu oziroma soglasju lastnika zemljišča, po katerem bo distribucijski vod in priključek potekal, v primerih, ko gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(2) O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča distributer toplote z odločbo v upravnem postopku najkasneje v roku dveh mesecev od dneva, ko je prejel popolno vlogo za izdajo soglasja za priključitev.

(3) O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča župan.

(4) Projektno dokumentacijo in drugo gradivo, priloženo vlogi za izdajo soglasja za priključitev, hrani distributer toplote.

45. člen

(zavrnitev soglasja za priključitev)

- (1) Investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve:
 - če investitor ali lastnik stavbe ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev;
 - če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi s toploto ali
 - če bi priključitev distributerju toplote povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.
- (2) Če investitor ali lastnik stavbe nima pravice do priključitve, distributer toplote zavrne soglasje za priključitev.

3. Sprememba osnovnih parametrov in pogoji za prenos soglasja

46. člen

(pridobitev novega soglasja zaradi spremembe osnovnih parametrov)

- (1) Sprememba osnovnih parametrov pomeni spremembo tehničnih značilnosti distribucijskega voda ali priključka, spremembo nazivnih toplotnih moči internih toplotnih naprav in spremembo namena uporabe toplote.
- (2) V primeru sprememb osnovnih parametrov mora lastnik stavbe ali investitor gradnje v vseh primerih, ne glede na to, ali se je sprememba osnovnih parametrov zgodila po sklenitvi pogodbe o priključitvi ali pred samo priključitvijo na distribucijski sistem, vložiti pisno vlogo za izdajo novega soglasja za priključitev po postopku iz 41. člena tega akta.
- (3) Soglasje za spremembo osnovnih parametrov se izda tako, da se izda novo soglasje za priključitev.

47. člen

(pogoji za prenos soglasja pred priključitvijo)

- (1) Če imetnik soglasja umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali odsvojitve nepremičnine v času med izdajo soglasja in pred priključitvijo, se lahko soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja in soglasje za priključitev preneseta na pravnega naslednika, ki je pravna ali fizična oseba.
- (2) Novi lastnik nepremičnine mora najkasneje v 15 dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o spremembi iz prejšnjega odstavka obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.
- (3) Prenos soglasja za priključitev na drugo lokacijo ni mogoč.

48. člen

(sprememba lastnika priključka)

- (1) Če po sklenitvi pogodbe o priključitvi pride na podlagi univerzalnega, singularnega pravnega nasledstva ali zaradi statusnih sprememb lastnika priključka do spremembe lastnika priključka, mora novi lastnik nepremičnine najkasneje v 15 dneh po prejemu sodne odločbe ali sklenitve pogodbe o spremembi obvestiti distributerja toplote in o tem predložiti dokazila ter soglasje za priključitev.
- (2) Vsakokratni lastnik stavbe stopi na mesto pravnega prednika kot pravni naslednik v pogodbo o priključitvi.

(3) Lastnik priključka lahko lastninsko pravico za priključek prenese na drugo osebo le s pravnim poslom, s katerim prenese lastninsko pravico na nepremičnini, na kateri je priključek.

(4) Če lastnik priključka prenese na drugo osebo lastninsko pravico le glede dela nepremičnine, na kateri je priključek, se priključek deloma ali v celoti prenese na drugo osebo le, če se tako dogovorita v pogodbi o prenosu lastninske pravice lastnik in novi lastnik nepremičnine.

49. člen

(neuporaba priključka)

(1) Če je odjemalec odklopljen več kot deset let brez vmesnih prekinitev, se domneva, da odjemalec ne namerava več ohranjati možnosti odjema toplote. Distributer toplote lahko v tem primeru fizično prekine povezavo med priključkom in distribucijskim vodom.

(2) Distributer toplote v primeru iz prejšnjega odstavka lastnika stavbe, za katero je izveden priključek, obvesti o nameravani fizični prekinitvi zaradi dotrajanosti, splošne nevarnosti, nevarnosti za življenje in premoženje ali zaradi škode, ki lahko nastane, pri čemer ga seznanjajo z možnostjo ohranitve funkcionalnega stanja priključka in možnostjo nadaljnje uporabe ter stroški obnove priključka.

50. člen

(odstranitev stavbe)

(1) Če želi lastnik stavbo, v katero je napeljan priključek odstraniti, mora pred začetkom odstranitve pridobiti od distributerja toplote soglasje.

(2) Vlogi za soglasje je potrebno priložiti načrt odstranjevalnih del, v katerem se prikaže način odstranitve priključka, ki bo zaradi odstranitvenih del prizadet.

(3) Soglasje, ki ga izda distributer toplote, vključuje pogoje, ki jih mora odjemalec upoštevati pri odstranjevanju stavbe.

4. Stroški priključitve

51. člen

(stroški priključitve)

(1) Lastnik stavbe ali investitor gradnje ima pravico do priključitve, če distributer toplote oceni, da je priključitev ekonomsko upravičena ali če se bodoči odjemalec odloči, da bo sam kril nesorazmerne stroške priključitve na obstoječ distribucijski sistem. Medsebojne pravice in obveznosti v zvezi s tem uredita odjemalec in distributer toplote v pogodbi o priključitvi.

(2) Distributer toplote oceni ekonomsko upravičenost priključitve na podlagi analize stroškov in koristi ter z uporabo metode sedanje vrednosti denarnih tokov, pri čemer se upoštevajo parametri iz splošnega akta agencije, ki ureja metodologijo za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje. Pri izračunu ekonomske upravičenosti investicije gradnje priključka do točke v sistemu, kjer je priključitev možna ali v ojačitev obstoječega sistema oziroma pri kombinaciji obojega se upošteva referenčna ekonomska doba uporabe 20 let.

(3) Pri analizi ekonomske upravičenosti priključitve distributer toplote upošteva:

- stroške za izvedbo potrebne investicije v priključek, distribucijski vod ali v ojačitev obstoječega sistema (vrednost investicije);

- predvidene prihranke in dodatne stroške distributerja toplote, ki nastanejo zaradi spremenjene višine vzdrževalnih in obratovalnih stroškov kot posledica izvedenih ojačitev sistema;

- strošek iz naslova donosa na finančna sredstva, potrebnega za izvedbo investicije;

- predvidene dodatne prihodke distributerja toplote, glede na predviden obseg uporabe priključka s strani odjemalcev.

(4) Stroški priključitve so vsi stroški, ki jih ima distributer toplote zaradi zahtevane priključitve iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

(5) Stroški za izvedbo potrebne investicije so stroški projektiranja, stroški pridobivanja upravnih dovoljenj in potrebnih stvarnih pravic, stroški gradnje objektov in naprav in vsi drugi stroški, ki jih distributer toplote ne bi imel, če ne bi prišlo do zadevne priključitve. Za izračun stroškov se upoštevajo zadnje veljavne cene na trgu in podatki iz pogodb preteklih gradenj primerljivih objektov.

(6) Predvideni dodatni stroški distributerja toplote so vsi stroški z obratovanjem ter rednim in investicijskim vzdrževanjem, ki jih bo imel distributer toplote, glede na izkustvena merila s podobno energetsko infrastrukturo, v zvezi z investicijo iz prejšnjega odstavka v referenčni ekonomski dobi uporabe.

(7) Strošek iz naslova donosa na sredstva za namene nesorazmernih stroškov priključitve se določi kot povprečna vrednost obrestne mere zadnjih petih izdanih državnih obveznic Republike Slovenije.

(8) Pri izračunu amortizacijskih dob se za posamezne dele distribucijskega voda upoštevajo amortizacijske dobe in stopnje, ki jih je distributer toplote upošteval pri pripravi zadnjih revidiranih letnih računovodskih izkazov skladno s slovenskimi ali mednarodnimi računovodskimi standardi in ki ne presegajo davčno priznanih stopenj.

(9) Predvideni dodatni prihodki distributerja toplote so vsi prihodki, ki jih bo imel distributer toplote zaradi nove priključitve, upoštevaje s strani odjemalca napovedan odjem toplote.

(10) Dodatne prihodke in stroške, ki se upoštevajo pri analizi ekonomske upravičenosti, ugotavlja distributer toplote na podlagi podatkov, ki veljajo na dan, ko je s strani odjemalca prejel popolno vlogo za soglasje za priključitev.

(11) Priključitev je ekonomsko upravičena, če predvideni dodatni prihodki zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve. Vse stroške priključitve, ki so ekonomsko upravičeni, nosi distributer toplote (sorazmerni stroški priključitve).

(12) Če predvideni dodatni prihodki ne zadoščajo za pokritje vseh stroškov priključitve, ima odjemalec pravico do priključitve le, če sam pokrije tisti del stroškov, ki ni pokrit s predvidenimi dodatnimi prihodki (nesorazmerne stroške).

(13) Distributer toplote določi nesorazmerne stroške kot znesek, ki je potreben, da je v referenčni ekonomski dobi uporabe distribucijskega voda v celoti upoštevana takšna pričakovana interna stopnja donosnosti investicije, kot znaša stopnja donosa na sredstva distributerja toplote.

(14) Distributer toplote ni dolžan začeti z investicijo, dokler odjemalec ne sklene pogodbe o priključitvi, s katero se odjemalec zaveže, da bo v referenčni ekonomski dobi uporabljal distribucijski vod v napovedanem obsegu odjema toplote, ki izhaja iz soglasja za priključitev in dokler ne plača nesorazmernih stroškov, kot je opredeljeno v pogodbi o priključitvi.

(15) Posledice neizpolnjevanja obveznosti odjemalca iz pogodbe o priključitvi in vračilo dela nesorazmernih stroškov zaradi priključitve novih odjemalcev na isti distribucijski vod, distributer toplote opredeli v pogodbi o priključitvi.

5. Pogodba o priključitvi

52. člen

(vsebina pogodbe o priključitvi)

(1) Po dokončnosti soglasja za priključitev in pred priključitvijo na distribucijski sistem skleneta imetnik soglasja za priključitev in distributer toplote pogodbo o priključitvi. S to pogodbo uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s priključitvijo stavbe na distribucijski sistem, plačilom nesorazmernih stroškov priključitve, lastništvom, izvedbo in nadzorom nad gradnjo priključka, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom in njegovim vzdrževanjem, obveznost vzdrževanja toplotne postaje ter druga medsebojna razmerja, ki se nanašajo na priključitev na distribucijski sistem. Pogodba o priključitvi je pogoj za sklenitev pogodbe o dobavi toplote.

(2) Obvezna vsebina pogodbe o priključitvi je tudi ureditev vseh medsebojnih razmerij med distributerjem in lastnikom

nepremičnine v zvezi z morebitno prekinitvijo ali odstranitvijo priključka ter odgovornost za plačilo s tem povezanih stroškov.

6. Izgradnja priključka in toplotne postaje

53. člen

(obvezen nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje)

(1) Priključek in toplotna postaja morata biti zgrajena v skladu s tem aktom in tehničnimi zahtevami distributerja toplote, graditelj pa mora distributerja toplote pred priključitvijo obvezno pozvati k izvajanju nadzora nad njuno izgradnjo.

(2) Distributer toplote mora biti prisoten pri vseh delih, ki jih investitor ali tretja oseba izvaja na priključku.

(3) Investitor ali tretja oseba so dolžni obveščati distributerja toplote o morebitni netesnosti, okvarah oziroma poškodbah na priključku ali toplotni postaji.

(4) Vse morebitne zamenjave, popravila, vzdrževalna dela in nadzor distributerja toplote na priključku in toplotni postaji bremenijo lastnika priključka ali toplotne postaje.

(5) Nadzor nad gradnjo priključka in toplotne postaje obvezno izvaja distributer toplote, kar se uredi s pogodbo o priključitvi.

(6) Distributer toplote s priključitvijo naprav lastnika stavbe ali investitorja na distribucijski sistem ne prevzema odgovornosti za pravilno in brezhibno delovanje odjemalčevih naprav in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale, čeprav je pregledal projekte in nadziral gradnjo priključka in toplotne postaje.

54. člen

(določitev tehničnih značilnosti priključka in toplotne postaje)

Vrsto, število, lego in dimenzijo priključka določi distributer toplote v postopku izdaje soglasij, glede na potrebe stavbe, določbe tega akta in upošteva ekonomičnost načina priključitve.

55. člen

(obveznost odjemalca za dopustitev vgradnje tehnološko sodobnih merilnih naprav)

Odjemalec je dolžan omogočiti distributerju toplote vgradnjo in obratovanje tehnološko sodobnih merilnih naprav in naprav za namen nadzora in vodenja obratovanja distribucijskega sistema v prostoru, kjer se nahaja toplotna naprava.

56. člen

(priključitev novega odjemalca na obstoječ priključek)

(1) Lastnik priključka v zameno za primerno nadomestilo, ki mu ga je dolžan plačati novi potencialni odjemalec, dovoli in omogoči priključitev priključka novega potencialnega odjemalca na svoj priključek, v kolikor ta priključek dovoljuje dodatne obremenitve. Pred izvedbo priključitve morata novi potencialni odjemalec in lastnik priključka skleniti pisni dogovor o skupni uporabi in vzdrževanju priključka.

(2) Za primerno nadomestilo se šteje nadomestilo v višini sorazmernega dela stroškov gradnje priključka glede na število njegovih odjemalcev ali zmogljivosti. Višino nadomestila lahko predlaga distributer toplote.

(3) Novi odjemalec mora priključek izvesti tako, da kar najmanj posega v lastnino drugih odjemalcev.

(4) Ta določba smiselno velja tudi za priključevanje novih internih toplotnih naprav na obstoječo toplotno postajo.

7. Postopek odklopov

57. člen

(začasni odklop)

(1) Distributer sme začasno odklopiti odjemalca zaradi:

- rednega, investicijskega ali izrednega vzdrževanja;
- pregledov ali remontov;
- preizkusov ali kontrolnih meritev;

- razširitev distribucijskega omrežja;
- moten in višje sile, v primeru ogroženosti distribucijskega sistema.

(2) Za predvideni odklop mora distributer izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalce.

58. člen

(odklop po predhodnem obvestilu)

(1) Distributer toplote odklopi odjemalca po predhodnem obvestilu iz razlogov, navedenih v EZ-1 le, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti s tem, da odstrani vzrok ali vzroke za odklop (npr. motenje distribucije toplote drugim odjemalcem, onemogočanje pravilnega registriranja obračunskih količin).

(2) Rok za izpolnitev obveznosti v obvestilu iz prejšnjega odstavka znaša 15 dni za gospodinjске odjemalce in osem dni za ostale odjemalce od dneva prejema obvestila.

(3) Distributer toplote izvede odklop po predhodnem obvestilu s fizično ločitvijo toplotne postaje in internih toplotnih naprav od distribucijskega sistema z zaprtjem in pečatenjem glavnih zapornih armatur A1 in A2 in z vzpostavitvijo kontroliranega minimalnega obtoka ogrevnega medija preko obtočne armature OA-1 (kratke vezi) za preprečitev nastanka škode na distribucijskem sistemu.

(4) Če ni mogoča izvedba odklopa po prejšnjem odstavku zaradi razlogov na strani odjemalca ali drugih razlogov, ali če odjemalec po izvedenem odklopu odjemnega mesta z nedovoljenim posegom v distribucijski sistem vzpostavi odjem toplote, distributer toplote izvede odklop s fizično prekinitvijo priključka na priključnem mestu na distribucijskem vodu.

(5) V primeru odklopa po prejšnjem odstavku pogodba o dobavi toplote preneha veljati, odjemalec pa mora za ponovno priključitev pridobiti novo soglasje za priključitev.

(6) Stroške, ki so nastali distributerju toplote v zvezi odklopom po tem členu, nosi odjemalec.

(7) Ponovna dobava toplote po tretjem odstavku tega člena se začne potem, ko so odpravljeni razlogi za odklop in ko odjemalec distributerju toplote poravna stroške odklopa in priklopa, ki so določeni v ceniku distributerja toplote.

59. člen

(odklop brez predhodnega obvestila)

(1) Distributer toplote izvede odklop brez predhodnega obvestila, če odjemalec:

– z obratovanjem svojih toplotnih naprav ogroža življenje ali zdravje ljudi, ali ogroža premoženje;

– nepooblaščen odjema toploto z uničenjem pečatov ali s poškodovanjem merilne naprave in je s tem ogrozil življenje ali zdravje ljudi ali premoženje;

– nepooblaščen priključi svoje toplotne naprave na distribucijski sistem z uničenjem pečatov ali s poškodovanjem glavnih zapornih armaturah A1 in A2, s čimer ogroža življenje ali zdravje ljudi ali premoženje.

(2) Za postopek odklopa brez predhodnega obvestila, za zaračunavanje stroškov in za postopek vnovične dobave toplote ter priključitve se uporabljajo določbe prejšnjega člena.

60. člen

(odklop na zahtevo odjemalca)

(1) Odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev lahko, če odpove pogodbo o dobavi toplote, zahteva od distributerja toplote, da njegovo odjemno mesto odklopi od distribucijskega sistema, razen če je odpoved odjemalca izključena po četrtem odstavku 63. člena tega akta. V primeru odjemalčeve odpovedi skladno s 63. členom tega akta pogodba o dobavi toplote preneha veljati.

(2) Pravica odjemalca do odklopa po tem členu ne posega v obveznosti odjemalca toplote iz pogodbe o priključitvi, ki se nanašajo na obveznost uporabe priključka do poteka ekonomske dobe priključka.

(3) Če se odjemalec ponovno priključi na sistem v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(4) Distributer toplote lahko odjemalcu, ki je zahteval odklop, zavrne ponovno priključitev na distribucijski sistem ali izdajo novega soglasja za priključitev, dokler odjemalec ne poravnava vseh obveznosti iz pogodbe o priključitvi, ki izvirajo iz časa pred odklopom.

(5) Odjemalec mora za ponovno priključitev pridobiti novo soglasje za priključitev in skleniti novo pogodbo o priključitvi in dobavi toplote.

(6) Stroške odklopa in priklopa po tem členu v višini, ki je določena v ceniku distributerja toplote, nosi odjemalec.

8. Ponovna priključitev in povrnitev škode

61. člen

(ponovna priključitev odjemalca)

(1) Distributer toplote je dolžan odjemalca, ki je bil odklopljen, na njegove stroške ponovno priključiti na distribucijski sistem, ko ugotovi, da je odjemalec odpravil razloge za odklop in izpolnil pogoje iz tega akta.

(2) Distributer toplote, ki je odjemalca neutemeljeno odklopil, mora v 24 urah od ugotovitve neutemeljenega odklopa na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave odjemalca omrežja na svoj distribucijski sistem.

(3) Distributer toplote ima pravico do povračila škode, ki je nastala zaradi ravnanj odjemalca in zaradi katerih ga je odklopil po predhodnem obvestilu oziroma brez predhodnega obvestila. Distributer toplote mora o nastali škodi pisno obvestiti odjemalca takoj, ko ugotovi, da je nastala in da je posledica namernih ravnanj posameznega odjemalca.

(4) Odjemalec ima pravico do povračila škode zaradi neutemeljenega odklopa po splošnih pravilih obligacijskega prava. Pravico do povračila škode uveljavlja s pisno zahtevo, ki jo mora posredovati distributerju toplote v desetih dneh po neutemeljenem odklopu.

(5) Distributer toplote mora na zahtevek odjemalca iz prejšnjega odstavka odgovoriti pisno v desetih dneh od prejema. Distributer toplote zahtevek odjemalca obravnava predvsem tudi z vidika vpliva letnega časa in temperatur v času neutemeljenega odklopa na življenje in zdravje odjemalca ter možnosti ogrevanja stavbe v času neutemeljenega odklopa in stroškov, ki so odjemalcu zaradi tega nastali.

V. SPLOŠNI POGOJI ZA DOBAVO IN ODJEM TOPLOTE

6. Dobava toplote

62. člen

(pogodba o dobavi toplote)

(1) Pogodba o dobavi toplote se sklene v pisni obliki ali tudi v elektronski obliki skladno s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje, v kolikor za to obstajajo možnosti pri obeh pogodbenih strankah.

(2) Pogodba o dobavi toplote se sklene med distributerjem toplote in odjemalcem, ki je imetnik soglasja za priključitev v primeru prvih priključitev na distribucijsko omrežje (imetnik soglasja za priključitev) oziroma lastnik nepremičnine, v kateri ali za katero je bilo izvedeno odjemno mesto (lastnik nepremičnine).

(3) Če odjemalec, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik), ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine, se pogodbeno razmerje o dobavi in odjemu toplote uredi med imetnikom soglasja za priključitev oziroma lastnikom nepremičnine, odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik), in distributerjem toplote. Odjemalec, ki ni lastnik nepremičnine, in lastnik nepremičnine sta solidarno odgovorna za

nastale obveznosti dobave toplote v skladu z določbami tega akta, razen če je subsidiarna odgovornost določena z drugim zakonom. Za urejanje razmerij med odjemalcem, lastnikom in distributerjem toplote se uporabljajo določbe 67. člena tega akta.

(4) Če pogodba o dobavi toplote ni sklenjena v pisni ali elektronski obliki in odjemalec toploto dejansko odjema, se šteje, da je pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem nastalo z dnem dobave toplote oziroma z dnem, ko je odjemalec postal lastnik nepremičnine. Če odjemalec, ki odjema toploto, ni lastnik nepremičnine, sta odjemalec, ki odjema toploto, in lastnik nepremičnine solidarno odgovorna, razen v primeru, da je subsidiarna odgovornost določena z drugim zakonom.

(5) Distributer toplote ni dolžan dobavljati toplote, če odjemalec ne želi skleniti pogodbe o dobavi toplote, kljub pisnim pozivom distributerja toplote k sklenitvi pogodbe.

(6) Splošni pogodbeni pogoji so sestavni del pogodbe o dobavi toplote in so znani vnaprej ter odjemalcu tudi dostopni. Distributer toplote splošne pogodbene pogoje odjemalcu zagotovi pred sklenitvijo pogodbe, tudi če se pogodba sklepa po posrednikih. Splošni pogodbeni pogoji distributerja toplote morajo biti skladni s tem aktom.

63. člen

(odpoved pogodbe o dobavi toplote)

(1) Pogodba o dobavi toplote je sklenjena za nedoločen čas, razen če se distributer toplote in odjemalec v pogodbi ne dogovorita drugače.

(2) Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi toplote pisno z 90-dnevnim odpovednim rokom.

(3) Po preteku odpovednega roka iz prejšnjega odstavka distributer toplote ustavi dobavo toplote na odjemno mesto. Če sovпада iztek odpovednega roka na dela prosti dan (praznik, sobota ali nedelja), izvede distributer toplote zaustavitev dobave toplote prvi naslednji delovni dan. Distributer toplote ni odgovoren za škodo, ki bi z zaustavitvijo dobave toplote skladno z določbami tega odstavka nastala odjemalcu.

(4) Odpoved pogodbe o dobavi toplote ni mogoča v primerih:

– če odpoved pogodbe o dobavi toplote zahteva posamezni odjemalec, ki se s toploto oskrbuje iz skupnega odjemnega mesta;

– če odpoved pogodbe o dobavi toplote zahteva odjemalec, ki bi se po odpovedi pogodbe o dobavi toplote želel oskrbovati z drugim virom energije, kljub dejstvu, da je na določenem območju s splošnim aktom občine predpisana prioriteta raba toplote iz distribucijskega sistema kot energenta za ogrevanje prostorov. Ne glede na določbo te alineje je odpoved pogodbe o dobavi toplote dopustna v primeru odstranitve ali rušitve stavbe.

(5) Če se odjemalec po odpovedi pogodbe o dobavi toplote znova odloči za dobavo toplote na istem odjemnem mestu v roku, ki je krajši od 12 mesecev, mora pred pričetkom dobave toplote poravnati vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal nepretrgoma.

(6) Pogodba o dobavi toplote velja in zavezuje distributerja toplote in odjemalca tudi v primeru, če je odjemalcu iz kakršnegakoli razloga na strani odjemalca prekinjena dobava na njegovo odjemno mesto in če v tem času na odjemnem mestu odjemalca ni izkazana količina dobavljene toplote.

64. člen

(sestavine pogodbe o dobavi toplote)

Pogodba o dobavi toplote mora vsebovati:

a) podatke o distributerju toplote, odjemalcu oziroma odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in lastniku stavbe oziroma lastnikih posameznih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zastopnik družbe;

b) podatke o distributerju toplote in skupini odjemalcev, če je skupno odjemno mesto: ime in priimek/naziv družbe, naslov odjemalcev/sedež družbe, kraj, davčno številko ali ID za DDV, naziv skupine odjemalcev, naslov skupine odjemalcev, podatke o zastopniku/pooblaščenцу skupine odjemalcev ali podatke o upravniku stavbe, ki skupino odjemalcev zastopa v njihovem imenu in za njihov račun;

c) predmet pogodbe in storitve distributerja toplote;

d) ponujeno raven kakovosti storitev;

e) podatke o odjemnem mestu:

– naslov odjemnega mesta (ulica, hišna številka, kraj, identifikacijska številka stavbe ali dela stavbe);

– oznake odjemnega mesta;

– obračunsko moč odjemnega mesta na osnovi izdanega soglasja;

– uvrstitev odjemalcev v tarifno skupino;

– delež fiksnih stroškov odjemalca na odjemnem mestu;

f) vrste vzdrževalnih storitev;

g) ceno toplote na dan podpisa pogodbe;

h) podatke o obračunu toplote in načinu plačila;

i) način razdelitve stroškov dobave toplote, če je odjemno mesto skupno (razdelilnik stroškov);

j) podatke o načinu spremembe cen toplote, načinu obračuna toplote in načinu plačila;

k) trajanje pogodbe, pogoje za podaljšanje in prenehanje vzdrževalnih storitev in pogodbe;

l) pravice in obveznosti pogodbenih strank v zvezi z neizpolnjevanjem pogodbe;

m) načine pridobivanja podatkov o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja;

n) podatke, v katerih pogodbeni partnerja določita morebitne posebne pogodbenega razmerja;

o) dogovore o nadomestilu in povračilu v primeru, če ni dosežena raven kakovosti storitev iz pogodbe, vključno z natančnim ali zapoznelim obračunavanjem toplote;

p) informacije o pravicah odjemalcev;

r) določbe glede zbiranja, obdelave in shranjevanja osebnih podatkov odjemalcev.

65. člen

(obveščanje)

(1) Odjemalec je distributerju toplote dolžan pisno sporočiti vse spremembe podatkov (npr. ime ali firmo, naziv, prebivališče, poslovni naslov, sedež, statusno pravne spremembe, uvedbo postopkov zaradi insolventnosti, spremembe odjemne skupine, spremembe lastnika odjemnega mesta, plačnika, nastop in prenehanje višje sile, spremembe soglasja za priključitev) najkasneje v roku 15 dni po nastali spremembi in predložiti dokumente, ki izkazujejo spremembe.

(2) Distributer toplote spremembe upošteva od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ki sledi mesecu, v katerem je bila podana sprememba.

(3) Odjemalec mora distributerju toplote spremembe podatkov poslati pisno po pošti ali po faksu ali elektronski pošti, in sicer na naslove oziroma številke faksa, navedene v pogodbi o dobavi toplote ali na spletni strani distributerja toplote.

(4) Če odjemalec ne sporoči sprememb podatkov, se računi in druga sporočila, poslana odjemalcu na ime in naslov, ki sta navedena v pogodbi o dobavi toplote, štejejo za prejeta.

(5) Distributer toplote bo pošto (npr. račune, opomine, odgovore na reklamacije, obvestila, odpoved pogodbe, obvestila vezana na akcije, neposredno trženje, tržne analize) pošiljal odjemalcu z redno pošto na naslov odjemalca, naveden v pogodbi o dobavi toplote oziroma na sedež pravne osebe, ki je naveden v poslovnem registru, ali po elektronski pošti na elektronski naslov, ki je bil posredovan s strani odjemalca. Obvestila oziroma pisanja, ki vsebujejo rok za plačilo ali od vročitve katerih teče rok, distributer toplote pošilja s priporo-

čeno poštno pošiljko oziroma v elektronski obliki na način, ki omogoča potrditev, da je naslovnik pisanje prejel.

66. člen

(spremembe pogodbe o dobavi in odjemalca)

(1) V primeru lastninsko pravnih sprememb pri odjemalcih, ki vplivajo na pogodbeno razmerje med distributerjem toplote in odjemalcem, sta obstoječi ali novi odjemalec dolžna distributerja toplote obvestiti o navedenih spremembah najkasneje v 15 dneh po nastali spremembi ter poskrbeti, da tudi novi odjemalec sklene pogodbo o dobavi toplote oziroma vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi toplote, v primeru, da gre za skupno odjemno mesto.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka obsega:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o novem odjemalcu oziroma vseh odjemalcih, če je skupno odjemno mesto in o lastniku stavbe oziroma lastnikih delov stavbe, če je skupno odjemno mesto:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov merilnega mesta;

d) priloženo listine kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo);

e) podpisano izjavo novega odjemalca na obrazcu distributerja toplote, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje, če gre za skupno odjemno mesto;

(f) stanje merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice.

(3) Po prejemu obvestila, ki vsebuje vse podatke iz prejšnjega odstavka, preide pogodbeno razmerje med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote na novega odjemalca. Če odjemalec ni sporočil stanja merilne naprave na dan prenosa lastninske pravice, se šteje, da velja obvestilo o spremembi od prvega naslednjega obračunskega obdobja, ko je distributer toplote prejel obvestilo v svojem vložišču.

(4) V primeru nepopolnega obvestila iz drugega odstavka tega člena distributer toplote odjemalca obvesti o manjkajočih podatkih oziroma dokumentih ter ga pozove k dopolnitvi vloge. Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote zavezan dosedanji odjemalec, ne glede na prenos lastninske pravice.

(5) V primeru univerzalnega pravnega nasledstva vstopi univerzalni pravni naslednik v pravice in obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote, sklenjene med dosedanjim odjemalcem in distributerjem toplote. Univerzalni pravni naslednik odjemalca je dolžan takoj po nastanku spremembe obvestiti distributerja toplote o nastali spremembi.

67. člen

(ureditev pogodbenih razmerij z odjemalcem, ki ni lastnik nepremičnine oziroma imetnik soglasja za priključitev)

(1) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine lahko distributerju toplote pisno predlaga, da se pogodbeno razmerje uredi z odjemalcem, ki odjema toploto (npr. najemnik, uporabnik) in ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine.

(2) Pisni predlog odjemalca mora vsebovati:

a) podatke o dosedanjem odjemalcu:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) podatke o odjemalcu toplote, ki ni lastnik nepremičnine:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

c) podatke o odjemnem mestu: številka in naslov odjemnega mesta.

(3) Distributer toplote, imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine in odjemalec, ki ni imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine pogodbeno razmerje uredijo s sklenitvijo tripartitnega dodatka k pogodbi o dobavi toplote, ki jo ima imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine sklenjeno z distributerjem toplote.

(4) Distributer toplote ima pravico, da ne privoli v sklenitev dodatka k pogodbi o dobavi toplote iz prejšnjega odstavka, dokler niso izpolnjene vse finančne in druge obveznosti odjemalca na odjemnem mestu, kjer se vrši dobava toplote. Distributer toplote mora o tem dejstvu pisno obvestiti odjemalca ter navesti razlog zavrnitve.

(5) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine, ki ima sklenjeno pogodbo o dobavi toplote in odjemalec, ki odjema toploto na podlagi sklenjenega dodatka k pogodbi o dobavi toplote sta solidarno odgovorna, razen v primeru, ko je z drugim zakonom določena subsidiarna odgovornost.

(6) Dodatek k pogodbi o dobavi toplote prične veljati s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko je distributer toplote prejel podpisan dodatek k pogodbi o dobavi toplote v svoje vložišče.

(7) Imetnik soglasja za priključitev oziroma lastnik nepremičnine, ki imata sklenjeno pogodbo o dobavi toplote in odjemalec, ki odjema toploto na podlagi sklenjenega dodatka k pogodbi o dobavi toplote se zavezuje, da bosta distributerja toplote obvestila o vseh spremembah, ki bi vplivale na pogodbeno razmerje o dobavi toplote.

(8) Za dodatek k pogodbi o dobavi toplote se smiselno uporabljajo vse določbe tega akta, ki veljajo za pogodbo o dobavi toplote.

68. člen

(sprememba splošnih pogodbenih pogojev)

(1) O spremembi splošnih pogodbenih pogojev mora distributer toplote obvestiti odjemalca osebno najmanj mesec dni pred njihovo uveljavitvijo, če se sprememba nanaša na pogodbo o dobavi toplote. To obvestilo je lahko tudi priloga k računu, v kateri je kratko obvestilo odjemalcu o spremembi splošnih pogojev in usmeritev na distributerjevo spletno stran, kjer je objavljena celotna vsebina aktualnih splošnih pogojev oziroma navedba, da je vsebina teh v celoti dostopna odjemalcem na sedežu distributerja toplote.

(2) Če odjemalec zaradi spremembe splošnih pogojev iz prejšnjega odstavka ne želi več odjemati toplote pod spremenjenimi pogoji lahko, razen v primerih, ko odpoved pogodbe o dobavi toplote v skladu z določbami tega akta ni mogoča, odstopi od pogodbe o dobavi toplote v roku 30 dni po začetku veljave sprememb splošnih pogodbenih pogojev. Če distributer toplote ne prejme pisnega odstopa odjemalca v navedenem roku, se šteje, da je odjemalec pristal na spremembe splošnih pogojev.

2. Posebna razmerja na skupnih odjemnih mestih

69. člen

(skupno odjemno mesto)

Skupno odjemno mesto je odjemno mesto v večstanovanjski, poslovni ali stanovanjsko-poslovni stavbi, na katerem se meri odjem toplote za več pravnih oziroma fizičnih oseb

skupaj. V tem primeru izvršujejo obveznosti in pravice, ki jih imajo po teh pogojih odjemalci, vse te osebe skupaj in se jih obravnava kot enega odjemalca.

70. člen

(urejanje pogodbenih razmerij na skupnem odjemnem mestu)

(1) Pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto sklene v imenu in za račun odjemalcev, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega odjemnega mesta, upravnik stanovanjske oziroma poslovne stavbe oziroma drug pooblaščenec lastnikov posameznih delov stavb v skladu s pisnim pooblastilom, ki ga ima za zastopanje lastnikov posameznih delov stavbe.

(2) Če večstanovanjska, poslovna ali stanovanjsko-poslovna stavba s skupnim odjemnim mestom nima upravnika ali pooblaščenca lastnikov posameznih delov stavbe, lahko sklepa distributer toplote eno pogodbo o dobavi toplote, ki jo podpišejo vsi odjemalci ali pogodbo o dobavi toplote sklene z vsakim odjemalcem posebej.

(3) Za urejanje pogodbenih razmerij na skupnem odjemnem mestu se smiselno uporabljajo določbe tega akta, ki urejajo sklepanje pogodb o dobavi toplote, razen v kolikor v tem poglavju ni drugače določeno.

(4) Odjemalec, ki odjema toploto iz skupnega odjemnega mesta, vstopi v sklenjeno pogodbo o dobavi toplote za skupno odjemno mesto s podpisom Izjave o vstopu v pogodbo o dobavi toplote.

(5) Odjemalec, ki odjema toploto iz skupnega odjemnega mesta, je dolžan najkasneje v petnajstih 15 dneh po začetku odjema toplote ali po njegovem prenehanju sporočiti distributerju toplote naslednje podatke:

a) podatke o odjemalcu:

– za fizične osebe: ime in priimek, naslov odjemalca in davčno številko;

– za pravne osebe: naziv družbe, sedež družbe, davčno številko ali ID za DDV, matično številko družbe, zakoniti zastopnik družbe;

b) naslov in podatke o delu stavbe oziroma o stavbi, v kateri odjema toploto;

c) datum začetka ali prenehanja odjema toplote;

d) priložiti listino kot dokazilo o prenosu lastninske pravice (fotokopijo).

(6) Za začetek ali prenehanje odjema toplote se šteje začetek ali prenehanje uporabe dela stavbe oziroma stavbe, v kateri odjema toploto oziroma ko je odjemalec postal lastnik dela stavbe.

(7) Če distributer toplote nima pravih podatkov o odjemalcu iz petega odstavka tega člena, neposredno ali s posredovanjem upravnika stavbe pozove osebo, ki uporablja zadevni del stavbe oziroma stavbo, da nemudoma sporoči podatke.

(8) Če odjemalec, ki je postal lastnik dela stavbe, ki je oskrbovan s toploto iz skupnega odjemnega mesta, iz katerega se oskrbuje še več drugih odjemalcev toplote, ne želi vstopiti v obstoječo pogodbeno razmerje namesto prejšnjega lastnika dela stavbe in ne podpiše Izjave o vstopu v pogodbo o dobavi toplote, se šteje, da je pogodbeno razmerje nastalo z dnem, ko je odjemalec postal lastnik oziroma ko je pričel z uporabo dela stavbe oziroma stavbe, v kateri odjema toploto.

71. člen

(razdelilnik stroškov za toploto)

(1) Stroški za toploto so določeni za skupno odjemno mesto, odjemalci na skupnem odjemnem mestu pa so dolžni distributerju toplote posredovati razdelilnik stroškov za toploto, ki vključuje fiksne stroške toplote (obračunska moč in vzdrževanje merilnih naprave) in stroške dobavljene toplote, s katerim si v odstotkih razdelijo celotno obveznost plačila stroškov oskrbe s toploto in drugih storitev na skupnem merilnem mestu. Vsota vseh deležev na razdelilniku stroškov mora znašati 100 odstotkov. Razdelilnik stroškov toplote je sestavni del pogodbe o dobavi toplote.

(2) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote mora biti izdelan v skladu s pravilnikom, ki ureja način delitve in obračuna stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli (v nadaljnjem besedilu: pravilnik) in posredovan v skladu z navodili distributerja toplote.

(3) Razdelilnik stroškov dobavljene toplote se lahko spremeni v skladu s pravilnikom iz prejšnjega odstavka in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem, ko distributer toplote prejme razdelilnik stroškov.

(4) V primeru spremembe števila odjemalcev na skupnem odjemnem mestu distributer toplote, če ne prejme razdelilnika fiksnih stroškov toplote skladno z drugim odstavkom tega člena, razdeli fiksne stroške toplote po priključni moči ali po razmerju površin posameznih delov stavbe, če so ti podatki navedeni v pogodbi o dobavi toplote.

72. člen

(način in odgovornost glede sporočanja razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto distributerju toplote)

(1) Merjenje dobave toplote vsakemu posameznemu delu stavbe ni obveznost niti strošek distributerja toplote, razen v kolikor s pogodbo o dobavi toplote ni drugače določeno.

(2) Distributer toplote ni odgovoren za pripravo in pravilnost razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto. Distributer toplote ni izvajalec obračuna in izvajalec delitve stroškov dobavljene toplote po pravilniku iz prejšnjega člena, razen če je s pogodbo drugače določeno.

(3) Odjemalci morajo določiti pooblaščenca za sporočanje mesečnega razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto, ki je lahko tudi upravnik ali izvajalec delitve. Pooblaščenec za sporočanje mesečnega razdelilnika stroškov za dobavljeno toploto in upravnik stanovanjske oziroma poslovne stavbe ali drug pooblaščenec na podlagi pisnega pooblastila lastnikov stavb podpiše z distributerjem toplote sporazum o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, v katerem se določi način, roki in pogoji sporočanja mesečnih razdelilnikov dobavljene toplote.

(4) Če mesečni razdelilniki stroškov za dobavljeno toploto za obračun toplote niso izdelani in posredovani v roku in na način, kot to določa sporazum o načinu sporočanja mesečnih razdelilnikov stroškov, ima distributer toplote pravico obračunati stroške toplote po zadnjem prejetem razdelilniku stroškov toplote, ki ga ima na voljo. Reklamacij iz naslova ne sporočenih, napačno sporočenih ali nepravčasno sporočenih razdelilnikov stroškov distributer toplote ni dolžan upoštevati.

(5) Upravnik oziroma drug pooblaščenec lastnikov posameznih delov stavbe ali pooblaščenec za sporočanje mesečnega razdelilnika stroškov lahko vloži zahtevo za popravek računov dobavitelju najkasneje v roku 20 dni od izstavitve računa. Zahtevi za popravek priloži pravilne podatke glede razdelitve stroškov, če distributerju toplote še niso bili posredovani skladno z določbami četrtega odstavka tega člena. V primeru popravka računov lahko distributer toplote zaračuna strošek izrednega obračuna po ceniku distributerja toplote, razen če so mu bili posredovani pravilni podatki že pred vložitvijo zahteve za popravek po tem odstavku.

73. člen

(sporočanje sprememb odjemalca na skupnem odjemnem mestu)

(1) Sprememba posameznega odjemalca na skupnem odjemnem mestu se izvaja po določbah tega akta.

(2) Ob spremembi odjemalca na skupnem odjemnem mestu plača dotedanji odjemalec račun do konca obračunskega obdobja, v katerem se je zgodila sprememba.

(3) Ne glede na dejstvo, da se je lastninsko pravna ali statusna sprememba odjemalca dogodila znotraj obračunskega obdobja, je zavezanec za plačilo stroškov oskrbe s toploto do konca obračunskega obdobja dotedanji odjemalec. Če odjemalec izrecno zahteva izredni odčitek merilne naprave in poračun porabe na dan spremembe odjemalca, distributer toplote

zaračuna strošek izrednega odčitka in izrednega obračuna po veljavnem ceniku storitev.

74. člen

(odpoved pogodbe o dobavi toplote na skupnem odjemnem mestu)

Odpoved pogodbe o dobavi toplote na skupnem odjemnem mestu velja le, če jo podajo odjemalci tega odjemnega mesta skupaj skladno z veljavno zakonodajo, ki ureja razmerja v večstanovanjskih stavbah ter upravljanje večstanovanjskih stavb oziroma stavb z več posameznimi deli. Odpoved lahko poda tudi upravnik stavbe oziroma drug pooblaščenec odjemalcev, v skladu s pooblastili, ki jih ima pri zastopanju lastnikov posameznih delov stavb. Z dnem prejema popolne odpovedi začne teči odpovedni rok po pogodbi o dobavi toplote oziroma po tem aktu. Pri postopku odpovedi se smiselno uporabljajo določbe 63. člena tega akta.

3. Storitve dobave toplote

75. člen

(čas dobave toplote)

(1) Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto neprekinjeno v času ogrevalne sezone in mu zagotavlja na odjemnem mestu v priključni postaji parametre skladno z določbami tega akta.

(2) Trajanje oziroma čas ogrevalne sezone se računsko določa na podlagi zunanje temperature zraka. Za prvi dan ogrevalne sezone se šteje dan po tistem, ko je v drugi polovici leta ob 21. uri (srednjeevropski zimski čas) tri dni zapored zunanja temperatura zraka nižja ali enaka 12 °C. Zadnji dan ogrevalne sezone je tretji zaporedni dan v prvi polovici leta, ko je ob 21. uri zunanja temperatura zraka višja od 12 °C in po tem dnevu ob 21. uri zunanja temperatura zraka trikrat zapored ne pade več pod omenjeno vrednost zunanje temperature zraka. Trajanje ogrevalne sezone je število ogrevalnih dni in ogrevalnih ur med prvim in zadnjim dnem ogrevalne sezone.

76. člen

(spremenjeni pogoji oskrbe s toploto)

(1) Če se v skladu z razvojem oskrbe s toploto v Mestni občini Ptuj pogoji za dobavo toplote toliko spremenijo, da so potrebne tehnično tehnološke spremembe, predelave ali zamenjave na distribucijskem omrežju in ali na odjemalčevih toplotnih napravah, poravna vse stroške, ki nastanejo na distribucijskem omrežju, distributer toplote, odjemalec pa praviloma vse stroške na svojih napravah. Če napravam v lasti odjemalca ni pretekla ekonomska življenjska doba (20 let) in so bile naprave ves čas uporabe ustrezno vzdrževane, krije sorazmerni del stroškov za neamortiziran del naprav distributer toplote.

(2) Če odjemalec ne prevzame stroškov iz prejšnjega odstavka ali če potrebne spremembe niso opravljene pravočasno in niso časovno usklajene z deli na distributerjevih napravah, distributer toplote odjemalcu, ki ni zagotovil sprememb iz prejšnjega odstavka na svojih toplotnih napravah, ni dolžan dobavljati toplote, dokler niso izpolnjeni vsi pogoji za varno in pravilno obratovanje.

4. Začetek dobave toplote

77. člen

(začetek dobave toplote)

(1) Distribucijski sistem je mogoče pričeti uporabljati, ko:

1. je izdano soglasje za priključitev;
2. so izpolnjeni pogoji iz izdanih soglasij;
3. je sklenjena pogodba o priključitvi in je priključitev pravilno izvedena;
4. je sklenjena pogodba o dobavi toplote;
5. so izvedeni pregledi in preizkusi in so o tem izdana pisna poročila;

6. lastnik nepremičnine ali imetnik soglasja za priključitev predloži uporabno dovoljenje za stavbo ali za toplotne naprave, če je bilo izdano gradbeno dovoljenje;

7. so poravnane finančne obveznosti bodočega odjemalca toplote do distributerja toplote in

8. je podpisan zapisnik o nastavitvi toplote postaje in obračunske toplotne moči.

(2) Odjemalec in distributer toplote z zapisnikom določita dejanski začetek dobave toplote. Zapisnik mora med drugim vsebovati obračunsko moč, začetno stanje merilnih naprav in datum začetka dobave. Lastnik nepremičnine ali imetnik soglasja za priključitev lahko zaprosi za začetek dobave toplote pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja na osnovi predložene odločbe o poskusnem obratovanju.

(3) Distributer toplote dobavlja odjemalcu toploto praviloma neprekinjeno v času ogrevalne sezone. Prekinitve so možne v primerih kot so določene s tem aktom in skladno s določbami pogodbe o dobavi toplote.

5. Ugotavljanje dobavljenih količin toplote

78. člen

(ugotavljanje dobavljenih količin toplote)

(1) Količina dobavljene toplote se ugotovi na podlagi odčitka merilne naprave, nameščene na merilnem mestu v priključni postaji.

(2) Količine dobavljene toplote se meri neposredno s toplotnim števcem in je izražena v MWh.

(3) Pri ugotavljanju količine dobavljene toplote se ne upoštevajo merilne naprave, ki so namenjene za interno razdelitev porabljene toplote.

(4) Količine dobavljene toplote ugotavlja distributer toplote z merilnimi napravami na odjemnem mestu posameznega odjemalca oziroma na skupnem odjemnem mestu več odjemalcev ali stavb, kjer odjemalci prevzamejo toploto.

(5) Merilne naprave odčitava pooblaščen oseba distributerja toplote ali po predhodnem dogovoru z distributerjem toplote odjemalec sam ali se odčitavajo z napravo, ki omogoča daljinski prenos podatkov.

(6) Šteje se, da odjemalec prevzame toploto na odjemnem mestu v enaki kakovosti, kot je bila predana, in v količini, kot je bila izmerjena na odjemnem mestu.

(7) Če odjemalec ne soglaša s kakovostjo ali količino toplote, prevzete na odjemnem mestu, je dokazno breme na strani odjemalca.

(8) Distributer toplote posreduje podatke meritev, pridobljenih iz merilne naprave, le odjemalcu oziroma njegovemu pooblaščenцу. V primeru zahtev po pridobitvi podatkov tretje osebe, mora tretja oseba distributerju posredovati pooblastilo odjemalca oziroma njegovega pooblaščenca o možnosti pridobitve tovrstnih podatkov v njegovem imenu.

79. člen

(merilne naprave)

(1) Merilne naprave so v upravljanju distributerja toplote.

(2) Merilne naprave namešča na merilno mesto v priključni postaji distributer toplote na stroške odjemalca.

(3) Merilne naprave, ki merijo odjem toplote, so merilniki za vročo vodo (toplotni števci) s pripadajočimi tipali in računsko enoto.

(4) Delilniki stroškov toplote, ki so nameščeni v hišni postaji ali na internih napravah odjemalca, so v lasti odjemalca in služijo le za interno razdelitev stroškov toplote, ki je izmerjena z merilno napravo na merilnem mestu v priključni postaji.

80. člen

(ustreznost merilnih naprav)

(1) Tip, velikost in mesto namestitve merilne naprave določi projektant v skladu s tehničnimi pogoji distributerja toplote.

Vse merilne naprave morajo imeti veljavno overitveno oznako v skladu z zakonom, ki ureja meroslovje.

(2) Po namestitvi merilne naprave se na napravo in njene sestavne dele namestijo pečati, ki onemogočajo nepooblaščen poseg ali demontažo merilne naprave brez poškodbe.

81. člen

(kontrola merilne naprave)

(1) Merilne naprave pregleduje, vzdržuje in zamenjuje ter izvaja zakonsko predpisane redne ali izredne menjave distributer toplote na stroške lastnika merilne naprave.

(2) Tehnični pogoji in način izvajanja meritev porabe so določeni s tehničnimi zahtevami distributerja toplote oziroma v pogodbi o dobavi toplote.

82. člen

(redni pregledi in zamenjava merilne naprave)

(1) Redne preglede merilnih naprav in njihovo zamenjavo v zakonitem roku izvaja na stroške lastnika merilne naprave distributer toplote v skladu z zakonom, ki ureja meroslovje.

(2) Če je pri odjemalcu zaradi namestitve ali odstranitve internih toplotnih naprav ali drugih razlogov na strani odjemalca, potrebno zamenjati merilno napravo z novo drugih dimenzij ali karakteristik, nosi stroške nabave in vgradnje nove merilne naprave ter ostale stroške predelave napeljave odjemalec.

(3) Distributer toplote in odjemalec imata poleg rednih pregledov vedno pravico kontrolirati točnost merilne naprave. Če se pri pregledu ugotovi, da točnost merilne naprave presega vrednost predpisanega največjega dopustnega merilnega pogreška, plača stroške pregleda distributer toplote, v nasprotnem primeru pa odjemalec.

83. člen

(okvara merilnih naprav)

(1) Če odjemalec zazna okvaro merilnih naprav, poškodbe ali motnje v delovanju merilne naprave, mora o tem takoj obvestiti distributerja toplote. Distributer toplote je dolžan navedene napake odpraviti takoj, ko je glede na naravo napake mogoče.

(2) Če se ugotovi, da je odgovornost za okvaro, poškodbo ali motnjo v delovanju merilne naprave na strani odjemalca, bremenijo stroški popravila ali zamenjave merilne naprave odjemalca, v nasprotnem primeru pa distributerja toplote.

84. člen

(način izvajanja meritev)

(1) Distributer toplote zagotavlja merjenje količin toplote in okviru in pod pogoji, kot je določeno v soglasju za priključitev in s pogodbo o dobavi toplote. Odjem mora biti znotraj delovnega območja merilne naprave, ki je bil določen na osnovi zahteve k priključitvi.

(2) Če je odjem toplote izven delovnega območja merilne naprave, distributer toplote ne odgovarja za predpisano natančnost merjenja. V tem primeru je odjemalec dolžan plačati odmerjene količine toplote ne glede na možne merske napake.

(3) Če je odjem toplote večkrat zaporedoma izven pogodbenih okvirov, mora odjemalec na zahtevo distributerja toplote prilagoditi odjem skladno s soglasjem za priključitev ali nemudoma podati vlogo za spremembo tega soglasja.

85. člen

(naprave za daljinski prenos podatkov)

(1) Naprave, ki v toplotni postaji omogočajo daljinski prenos podatkov za potrebe obračuna in nadzora delovanja toplotne postaje, namešča, premešča in vzdržuje distributer toplote na stroške odjemalca. Distributer toplote tudi predpiše zahtevane lastnosti naprav s funkcijo daljinskega prenosa podatkov.

(2) Odjemalci, ki imajo nameščene naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, morajo distributerju toplote, če je to

tehnično možno, brezplačno dati na voljo kabelsko povezavo ali možnost napeljave take povezave do ustreznega komunikacijskega omrežja in kriti stroške za delovanje naprav za daljinski prenos podatkov.

(3) Odjemalci, pri katerih so nameščene merilne naprave in naprave, ki omogočajo daljinski prenos podatkov, ki za svoje delovanje potrebujejo električno energijo, morajo distributerju toplote brezplačno omogočiti priklop na električno omrežje in kriti stroške električne energije za delovanje naprav za daljinski prenos podatkov.

6. Merjenje količin toplote

86. člen

(obveznost distributerja za zagotavljanje merilnih podatkov)

Distributer toplote je odgovoren za zagotavljanje merilnih podatkov za obračun prevzetih in dobavljenih količin toplote.

87. člen

(obdobje odčitavanja merilnih naprav)

(1) Redno odčitavalno obdobje je časovni interval, v katerem distributer toplote izvaja redna odčitavanja merilnih naprav in je enako obračunskemu obdobju.

(2) Redno odčitavalno obdobje je mesečno.

88. člen

(obveznost odjemalca glede zagotavljanja meritev)

(1) Pri izvajanju rednih pregledov in zamenjav ter v primeru kvar merilnih naprav mora odjemalec distributerju toplote omogočiti neoviran dostop do vseh merilnih naprav. Odjemalec mora poskrbeti, da so merilne naprave vedno dostopne in da so merilni podatki vidni. Odjemalec mora zavarovati merilne naprave pred poškodbami overitvenih oznak merilnih naprav, poškodbo pečatov (npr. za računsko enoto, temperaturna tipala dovoda, temperaturna tipala povratka), drugimi poškodbami in jih zavarovati pred zmrzaljo.

(2) Če distributer toplote zaradi odsotnosti odjemalca ali zaradi drugih razlogov na strani odjemalca ni mogel odčitati merilne naprave, je odjemalec dolžan na osnovi obvestila distributerja toplote javiti pravičen odčitek v roku in na način, ki ga določi distributer toplote.

89. člen

(določanje količin dobavljene toplote brez odčitka)

Za obračunsko obdobje, za katerega niso bile odčitane merilne naprave zaradi razlogov na strani odjemalca (npr. onemogočanje dostopa do merilne naprave), distributer toplote zaračuna toploto na osnovi ocenjene porabe v obračunskem obdobju, upoštevajoč preteklo porabo in dejanski temperaturni primanjkljaj v obračunskem obdobju.

90. člen

(določanje količin dobavljene toplote v primeru okvare merilne naprave)

(1) Če se ugotovi, da so zaradi okvare merilne naprave, ki je nastala brez krivde odjemalca, količine predane toplote nepravilno registrirane oziroma nepravilno merjene, se na podlagi dokumentiranih podatkov izmerjene količine toplote spoznamo popravijo za čas od zadnje kontrole merilne naprave do ugotovitve nepravilnosti, vendar za največ 12 mesecev od dneva, ko so bile nepravilnosti ugotovljene. Pri tem je potrebno upoštevati vse okoliščine, v katerih je odjemalec prejel toploto v času, ko je merilna naprava nepravilno merila oziroma registrirala količine predane toplote.

(2) Če ni doseženo soglasje po prejšnjem odstavku, se popravek izmerjenih količin izvrši tako, da se predane količine toplote za obračunsko obdobje, v katerem merilne naprave niso pravilno merile oziroma beležile količin, določi na podlagi porabe v primerljivem obračunskem obdobju. Primerljivo ob-

računsko obdobje je obdobje, v katerem so bili pogoji odjema toplote podobni pogojem v obdobju, za katerega z meritvami ni bila pravilno ugotovljena dejanska poraba. Med pogoje za primerjavo obdobja se šteje povprečna zunanja temperatura v obdobju obračuna, najnižja zunanja temperatura in število dni z najnižjo zunanjo temperaturo. Za stavbe, za katere ni mogoče določiti primerljivega obračunskega obdobja (nove stavbe), se uporabi podatke iz primerljive druge stavbe.

(3) V primeru, da je dobavljena količina toplote odvisna od zunanje temperature, se za obračunsko obdobje, ko je bila merilna naprava pokvarjena, določi na naslednji način:

$$Q = OMT \times K \times Y$$

pri tem oznake pomenijo:

- Q dobavljena količina toplote (MWh);
 OMT obračunska toplotna moč toplotnih naprav za ogrevanje in klimatizacijo prostorov v (MW) na merilnem mestu (1 MW=1000 kW);
 K število ur obratovanja odjemalčevih toplotnih naprav z obračunsko toplotno močjo v obračunskem obdobju;
 Y faktor odjema toplote, določen s strani distributerja za primerljivo obračunsko obdobje odjemalca toplote:
 – Y = 0,65 za stanovanja z devet urno nočno prekinitvijo obratovanja;
 – Y = 0,60 za šole z enoizmenskim poukom;
 – Y = 0,75 za šole z dvoizmenskim poukom in prekinitvijo obratovanja, ter poslovne prostore;
 – Y = 1,00 za poskusno obratovanje, neupravičen odjem toplote in posebne namene.

$$K = \frac{24 \times Z \times (t_n - t_z sr)}{T_{np} - t_{zmin}}$$

pri tem oznake pomenijo:

- Z število ogrevalnih dni;
 t_n srednja temperatura prostorov, ki za stanovanjske in poslovne bivalne prostore znaša (20 °C);
 t_{np} srednja projektna notranja temperatura prostorov, ki za stanovanjske in poslovne bivalne prostore znaša (20 °C);
 t_{z sr} srednja zunanja temperatura v obračunskem obdobju v (°C) merjena na meteorološki postaji distributerja JS Ptuj, v primeru okvare pa po podatkih Agencije za meteorologijo RS in se določi na naslednji način:
 t_{z sr} = (t(7) + t(14) + 2 × t(21))/4;
 t_{z min} računsko minimalna zunanja temperatura (-16 °C).

(4) Količine dobavljene toplote za ogrevanje sanitarne vode se v primeru okvare merilne naprave ali v času izven ogrevalne sezone, če je odjem pod mejo točnosti merilne naprave, ugotovi na osnovah odčitkov vodomera hladne vode, ki je vgrajen pred napravo za ogrevanje sanitarne vode na naslednji način:

$$Q_{tsv} = 2 \times V \times (T(tsv) - 10)$$

pri tem oznake pomenijo:

- Q_{tsv} toplotna energija za ogrevanje sanitarne tople vode (kWh);
 V količina vode (m³);
 T(tsv) srednja temperatura tople sanitarne vode (°C).

91. člen

(neupravičen odjem)

(1) Za neupravičen odjem toplote se šteje:

1. odjem toplote, ki ni merjen z merilno napravo za ugotavljanje količin dobavljene toplote;

2. odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki ni overjena pri akreditiranem kontrolnem organu;

3. odjem toplote, merjen z merilno napravo, ki je namerno poškodovana;

4. odjem toplote, merjen z merilno napravo, kjer so nepooblaščen odstranjeni oziroma poškodovani pečati merilne naprave oziroma njeni sestavni deli;

5. odjem toplote, merjen z merilno napravo, katere overitev pri akreditiranem kontrolnem organu je potekla, zamenjava merilne naprave pa ni mogoča iz razlogov na strani odjemalca;

6. odjem toplote, izveden z nedovoljenim posegom v distribucijski sistem;

7. odjem toplote, ki ga izvaja odjemalec s tem, da je priključil svoje interne toplotne naprave na distribucijski sistem brez soglasja distributerja toplote.

(2) Dokazno breme upravičenega odjema je na strani osebe, za katero obstaja utemeljen sum, da izvaja neupravičen odjem toplote.

(3) Če trajanja neupravičenega odjema ni mogoče ugotoviti, se neupravičen odjem toplote obračuna od zadnjega odčitka merilne naprave s strani distributerja toplote. V primeru, da zadnjega odčitka merilne naprave ni bilo mogoče pridobiti, je dokazno breme o trajanju neupravičenega odjema na strani osebe, ki izvaja neupravičen odjem toplote.

(4) Če ni mogoče ugotoviti količin neupravičeno odvzete toplote, se količina toplote določi v skladu z 90. členom tega akta, pri čemer se uporabi podatke iz primerljive druge stavbe, z upoštevanjem najvišjega faktorja odjema toplote ($Y=1$).

(5) Vsak neupravičen odjem toplote, odstranitev oziroma poškodovanje pečata merilne naprave oziroma njenih sestavnih delov se prijavi organom pregona in energetskemu inšpektorju.

92. člen

(priključitev internih toplotnih naprav brez vednosti distributerja toplote na sistem ogrevanja v stavbi, ki je že priključena na distribucijski sistem)

(1) Če odjemalec priključi svoje interne toplotne naprave brez vednosti distributerja toplote na sistem ogrevanja v stavbi, ki je že priključena na distribucijski sistem, lahko distributer toplote sam sestavi zapisnik z datumom, ko je bil tak poseg tehnično mogoč ali dejansko ugotovljen. Če distributer ne razpolaga s podatki o obračunski toplotni moči takega odjemalca, le tega predhodno pozove k pridobitvi soglasja za priključitev.

(2) Distributer toplote v takem primeru odjemalcu obračuna novo obračunsko moč, ostale odjemalce na istem odjemnem mestu pa obvesti preko pooblaščenca o dodatni priključitvi in povečanju obračunske toplotne moči zaradi ureditve razdelilnika stroškov in spremembe pogodbenega razmerja. Če distributer toplote ne prejme novega razdelilnika ima pravico, da razdeli stroške skladno s kriteriji, ki so veljali za razdelitev stroškov pred povečanjem obračunske moči na račun dodatnega priklopa.

7. Nujna oskrba gospodinjskih odjemalcev

93. člen

(nujna oskrba gospodinjskih odjemalcev)

(1) Distributer toplote v primeru predvidenega odklopa distribucije toplote zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti obvesti gospodinjskega odjemalca o datumu predvidenega odklopa, možnosti nujne oskrbe, o dokazilih, ki jih mora predložiti, ter rokov za predložitev dokazil.

(2) Nujna oskrba je ukrep, ki preloži odklop gospodinjskega odjemalca in je namenjena samo skrajnim primerom ogrožanja življenja in zdravja gospodinjskega odjemalca, ki si zaradi svojih premoženjskih razmer, dohodkov in drugih socialnih okoliščin ne more zagotoviti drugega vira energije za ogrevanje, ki bi mu povzročil enake ali manjše stroške za najnujnejšo ogrevanje stanovanjskih prostorov.

(3) Do nujne oskrbe so upravičeni gospodinjski odjemalci iz prejšnjega odstavka izključno v primeru, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca in oseb, ki z odjemalcem prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Gospodinjski odjemalec, ki je prejel obvestilo distributerja toplote o odklopu zaradi neporavnanih pogodbenih obveznosti in želi uveljaviti pravico do nujne oskrbe na podlagi prvega odstavka 296. člena EZ-1, mora v roku osmih dni od prejema obvestila o odklopu podati distributerju toplote vlogo za priznanje te pravice in predložiti ustrezna dokazila. Obrazec vloge za uveljavitev pravice do nujne oskrbe je odjemalcem dostopen na spletni strani distributerja toplote.

(5) Distributer toplote pri presoji upravičenosti do nujne oskrbe najprej ugotavlja, ali gospodinjski odjemalec izpolnjuje kriterije iz drugega odstavka tega člena, nato pa, ali obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje ali zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu, ki se ugotavljajo na podlagi izpolnjevanja enega izmed naslednjih dveh pogojev:

– ali glede na letni čas in temperaturne razmere ter vrsto stavbe, v kateri gospodinjski odjemalec prebiva, odklop distribucije toplote ogroža življenje in zdravje tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, zaradi neobstoja možnosti uporabe drugega vira ogrevanja z enakimi ali nižjimi stroški;

– ali bi bilo v primeru odklopa distribucije toplote ogroženo zdravstveno stanje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(6) Do nujne oskrbe glede na letni čas in temperaturne razmere so gospodinjski odjemalci lahko upravičeni le v obdobju ogrevalne sezone.

(7) Do nujne oskrbe v obdobju ogrevalne sezone niso upravičeni gospodinjski odjemalci, ki prebivajo v stavbah, v katerih je vsaj v enem bivalnem prostoru odjemalca omogočeno ogrevanje s trdimi gorivi ali drugim virom ogrevanja.

(8) Distributer toplote kot ustrezno dokazilo za izpolnjen pogoj, da gre za gospodinjskega odjemalca iz drugega odstavka tega člena, upošteva potrdilo Centra za socialno delo, iz katerega je razvidno, da je odjemalec vložil vlogo za dodelitev redne denarne socialne pomoči že pred prejemanjem obvestila o odklopu.

(9) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi letnega časa in temperaturnih razmer zahteva potrdilo oziroma zapisnik o rednem letnem pregledu kurilnih naprav pristojne dimnikarske službe, iz katerega je nedvoumno razvidno, da ni vsaj v enem prostoru možno ogrevanje na trda ali druga goriva in izjavo odjemalca, da v nobenem prostoru ni vgrajena kurilna naprava za ogrevanje na trda ali druga goriva ali druga ogrevalna naprava. Dokazilo ne sme biti starejše od enega leta.

(10) Upravičenost do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja distributer toplote presoja na podlagi dokazila, iz katerega izhaja, da bi bilo v primeru odklopa ogroženo življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca oziroma oseb, ki z njim prebivajo v skupnem gospodinjstvu.

(11) Distributer toplote v postopku ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe zaradi zdravstvenega stanja upošteva potrdilo osebnega zdravnika, da gospodinjski odjemalec za ohranjanje življenja in zdravja nujno potrebuje distribucijo toplote z namenom zagotavljanja ustreznih bivalnih razmer. Potrdilo mora biti izdano posebej za namen ugotavljanja upravičenosti do nujne oskrbe in mora natančno opredeliti obdobje, v katerem bi odklop ogrožal življenje in zdravje gospodinjskega odjemalca.

(12) Če distributer toplote presodi, da je gospodinjski odjemalec upravičen do nujne oskrbe, o tem pisno obvesti odjemalca. Obvestilu, ki je namenjeno odjemalcu priloži seznam nasvetov za varčevanje z energijo, ki lahko pripomorejo k znižanju porabe energije oziroma stroškov ogrevanja. Distributer toplote sme pri izvajanju nujne oskrbe omejiti odjem toplote gospodinjskemu odjemalcu do količine, ki je nujno potrebna,

da ne pride do ogrožanja življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo.

(13) Gospodinjski odjemalec je upravičen do nujne oskrbe za čas od predvidenega odklopa, kot izhaja iz obvestila iz prvega odstavka tega člena in dokler obstajajo okoliščine, ki povzročajo ogrožanje življenja in zdravja tega odjemalca ter oseb, ki z njim prebivajo, vendar najdlje do dokončne odločbe Centra za socialno delo glede dodelitve redne denarne socialne pomoči. Za ta čas se odklop gospodinjskega odjemalca preloži.

(14) Če distributer toplote presodi, da niso izpolnjeni pogoji za nujno oskrbo, o tem nemudoma pisno obvesti gospodinjskega odjemalca in nadaljuje s postopkom odklopa.

8. Obveščanje odjemalcev

94. člen

(kontaktna točka za odjemalce)

(1) Distributer toplote odjemalcem zagotavlja potrebne informacije glede njihovih pravic, veljavnih predpisov in metod za reševanje sporov, ki so jim na voljo v primeru spora z distributerjem na spletni strani distributerja toplote (<http://www.js-ptuj.si/>) in v kontaktni točki, ki se nahaja na sedežu distributerja toplote.

(2) V kontaktni točki distributer toplote zagotovi najmanj informacije o:

- načinih reševanja sporov;
- veljavnih cenah toplote;
- splošno veljavnih pogojih v zvezi z dostopom do teh storitev in v zvezi z njihovo uporabo;
- načinu pridobitve podatkov o porabi odjemalca;
- pravicah do oskrbe s toploto določene kakovosti, po razumni ceni v skladu s predpisi in splošnimi akti.

95. člen

(obveščanje odjemalcev)

(1) Distributer toplote odjemalcem toplote dvakrat letno poda informacije o obračunu toplote, ki vključujejo:

- veljavne dejanske cene;
- dejansko porabo energije in dejanske stroške v obračunskem obdobju;
- primerjave porabe energije odjemalca s porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta;
- primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim porabnikom energije iz iste porabniške kategorije vedno, kadar je to mogoče in koristno.

(2) Distributer toplote odjemalcem toplote posreduje podatke o pravnih in fizičnih osebah, ki nudijo informacije o učinkoviti rabi energije, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(3) Ne glede na prvi odstavek mora distributer toplote odjemalcem podati informacije o obračunu toplote najmanj štirikrat letno:

- na zahtevo odjemalca ali
- če je odjemalec izbral možnost elektronskega prejemanja obračuna.

(4) Distributer toplote daje odjemalcem podatke o obračunu toplote in informacije o njih ter dostop do informacij o njihovi porabi brezplačno.

9. Kakovost oskrbe s toploto

96. člen

(kakovost oskrbe s toploto)

(1) Kakovost dobavljene toplote se ugotavlja na odjemnem mestu odjemalca.

(2) Dobavljena toplota iz distribucijskega sistema je ustrezne kakovosti, če izmerjeni parametri na odjemnem mestu ustrezajo naslednjim parametrom:

– diferenčni tlak na odjemnem mestu znaša minimalno 0,50 bar;

– temperatura ogrevne vode na odjemnem mestu je samodejno krmiljena v odvisnosti od zunanje temperature skladno s prikazom temperaturnih diagramov za zunanjo projektno temperaturo, ki sta v Prilogi 1, ki je sestavni del tega akta;

– najnižja temperatura ogrevane vode, ki jo zagotavlja distributer toplote na odjemnem mestu odjemalca znaša v dovodu 65 °C;

– najvišja temperatura ogrevane vode, ki jo zagotavlja distributer toplote na odjemnem mestu odjemalca iz indirektno toplotne postaje znaša 120 °C, iz direktne toplotne postaje pa v dovodu 105 °C, pri zunanji projektni temperaturi –16 °C;

– dovoljena odstopanja temperature ogrevane vode na odjemnem mestu so ±5 °C;

(3) Če odjemalec reklamira kakovost toplote, mora distributer toplote ali njegov pooblaščenec nemudoma opraviti meritve in izsledke posredovati odjemalcu skupaj z izjavo o kakovosti toplote. Distributer toplote odjemalca v osmih dneh po končanih meritvah obvesti o svojih ugotovitvah. Če distributer toplote izda izjavo o skladnosti kakovosti toplote, nosi stroške meritev odjemalec.

(4) Če se odjemalec z izsledki meritev o kakovosti toplote ne strinja, lahko opravi meritve na lastne stroške. Uporabljene merilne naprave in metodologija merjenja morajo ustrezati zadnjemu stanju tehnike in morajo biti skladne z določbami predpisov, ki urejajo akreditacije, ter predpisov, ki urejajo skladnost in meroslovje.

(5) Distributer toplote mora v osmih dneh preizkusiti ugotovitve uporabnika glede kakovosti toplote. Distributer toplote je dolžan obvestiti uporabnika o svojih ugotovitvah v osmih dneh po izvedbi meritev.

(6) Če odjemalec dokaže odstopanja v kakovosti toplote, distributer toplote in odjemalec sporazumno določita višino nadomestila, način in rok plačila nadomestila za posamezno vrsto kršitve. Nadomestilo mora biti sorazmerno z nastalo škodo, težo kršitve in stopnjo odgovornosti distributerja.

(7) Ne glede na plačilo nadomestila iz prejšnjega odstavka, lahko odjemalec od distributerja toplote po splošnih pravilih obligacijskega prava zahteva povrnitev škode, če škoda presega izplačano nadomestilo.

(8) Distributer toplote odgovarja za kakovost dobavljene toplote skladno s tem aktom, pogodbo o dobavi toplote in zapisnikom, pod pogojem, da so odjemalčeve toplotne naprave zgrajene in obratujejo skladno s projektno dokumentacijo in da so obratovalno sposobne.

10. Obračun, način plačil, postopek opominjanja in reševanje reklamacij

97. člen

(obračunsko obdobje)

(1) Obračunsko obdobje je časovni interval, na katerega se nanaša obračun.

(2) Redno obračunsko obdobje stroškov dobavljene toplote je mesečno.

98. člen

(obračun toplote)

(1) Stroški dobavljene toplote se obračunavajo glede na:

- razvrstitev odjemalca v ustrezno tarifno skupino;
- obračunsko moč in
- dobavljeno količino toplote.

(2) Obračun se izvede glede da dejanske odčitke merilne naprave.

99. člen

(zaračunavanje storitev dobavljene toplote)

(1) Distributer toplote zaračunava storitve dobave toplote in druge obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo dejavnost

distribucije toplote ter pogodbo o dobavi toplote za vsako odjemno mesto posebej. Na skupnih odjemnih mestih vsak etažni lastnik prejme svoj račun v skladu z razdelilnikom stroškov, če pogoje za to zagotovijo odjemalci skupnega odjemnega mesta.

(2) Perioda izstavljanja računov je mesečna.

(3) Z obračunom obračunske moči in dobavljenih količin toplote je krita storitev distribucije toplote na odjemno mesto.

(4) Ostale storitve, ki jih distributer toplote zaračunava, vendar v tarifnem sistemu za distribucijo toplote niso zajete, obračuna distributer toplote po ceniku, ki ga objavi na spletni strani distributerja toplote (<http://www.js-ptuj.si/>) in na sedežu distributerja toplote.

100. člen

(postopek določanja obračunske moči)

(1) Distributer toplote na osnovi vloge odjemalca v postopku izdaje soglasja za priključitev na distribucijski sistem določi priključno moč za posamezne namene rabe toplote:

- ogrevanje prostorov (OGP);
- priprava sanitarne tople vode (STV).

(2) Priključno moč distributer toplote določi na osnovi nazivne moči internih toplotnih naprav, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav, ki jo korigira v skladu z določbami tega akta in določbami tehničnih zahtev distributerja toplote o priključitvi stavb na distribucijski sistem.

(3) Za vsako spremembo priključne moči, kot posledice spremembe toplotne zaščite stavbe, spremembe namembnosti in uporabe dela stavbe, razširitve, posodobitve ali ukinitve internih toplotnih naprav ipd., mora odjemalec pridobiti novo soglasje za priključitev. Vlogi za izdajo soglasja mora odjemalec priložiti projektno dokumentacijo predelave internih toplotnih naprav in preverbe ustreznosti, oziroma zamenjave elementov toplotne postaje.

(4) Priključne moči za ogrevanje ni možno znižati pod vrednost toplotnih izgub stavbe.

(5) Distributer toplote na osnovi vloge odjemalca v postopku sklepanja pogodbe o dobavi toplote določi obračunsko moč. Obračunska moč je lahko enaka ali manjša od priključne moči po izdanem soglasju za priključitev in se potrdi z zapisnikom o nastavljeni obračunski moči ob nastavitvi v toplotni postaji s strani pooblaščenca osebe distributerja toplote.

(6) V primeru skupnega odjemnega mesta distributer toplote, na osnovi priključne moči po izdanem soglasju za priključitev in s strani odjemalcev predloženega razdelilnika stroškov dobavljene toplote, določi obračunsko moč posameznega odjemalca. Seštevek obračunskih toplotnih moči posameznih odjemalcev mora biti enak priključni moči po izdanem soglasju za priključitev.

(7) Obračunska moč odjemalca je zakupljena in nastavljena moč na odjemnem mestu ali neposredno za merilno regulacijsko opremo, ki omogoča meritev količin prevzema toplote in omejitev toplotne moči na nastavljeno obračunsko moč, ki je lahko enaka ali manjša od nazivne toplotne moči vgrajenih toplotnih naprav distributerja oziroma odjemalca toplote v skladu z dejanskim stanjem vgrajenih toplotnih naprav oziroma projektom izvedenih del strojnih inštalacij. Obračunska moč se potrdi z zapisnikom ob nastavitvi dogovorjene vrednosti s strani pooblaščenca osebe distributerja toplote.

(8) Način in ustreznost nastavitve ter omejitev obračunske toplotne moči na pogodbeno obračunsko moč odjemalca distributer predpiše in javno objavi v tehničnih zahtevah.

101. člen

(rok in način plačila)

(1) Rok plačila računov je deset dni od datuma izstavitve računa, če s pogodbo o dobavi toplote ali predpisi ni drugače določeno.

(2) Če odjemalec ne plača računa pravočasno, distributer toplote odjemalca pozove k izpolnitvi obveznosti s pisnim opo-

minom, v katerem določi dodatni rok plačila, ki za gospodinske odjemalce ne sme biti krajši od 15 dni. Če odjemalec ne plača računa niti po preteku tega roka, distributer toplote odjemalca obvesti o predvidenem odklopu. Rok od prejema obvestila o ustavitvi dobave toplote do dejanske ustavitve ne sme biti krajši od 15 dni.

(3) Za nepravočasna plačila dobavitelj zaračunava zakonske zamudne obresti.

102. člen

(zavarovanje plačil)

Distributer toplote lahko v času trajanja pogodbe o dobavi toplote zahteva od odjemalca, ki ni gospodinski odjemalec, ustrezno zavarovanje za plačilo obveznosti (npr. bančno garancijo, unovčljivo na prvi poziv, menico, predplačilo), največ v višini povprečja stroškov za obdobje dveh mesecev.

103. člen

(reklamacije oskrbe s toploto)

(1) Odjemalec lahko pri distributerju toplote reklamira:

– količino in kakovost dobavljene toplote v priključni postaji;

– nepravilno delovanje merilnikov toplote in ostalih merilnih naprav;

– zastoje ter okvare pri dobavi toplote;

– obračun dobavljene toplote;

– druge storitve.

(2) Odjemalec lahko reklamacijo pošlje pisno ali po elektronski pošti oziroma poda ustno na zapisnik pri distributerju toplote.

(3) Na skupnih odjemnih mestih lahko reklamacijo poda le pooblaščenec v imenu lastnikov posameznih delov stavbe oziroma odjemalcev.

(4) V primeru reklamacije računa za obračun toplote je odjemalec dolžan poravnati nesporni del v pogodbenem roku, za sporni del pa mora podati pisno reklamacijo najkasneje v roku osmih dni od prejema računa.

(5) Distributer toplote je dolžan odjemalcu pisno odgovoriti najkasneje v roku osmih delovnih dni od prejema reklamacije na zadnji distributerju toplote posredovani naslov.

104. člen

(način reševanja reklamacij)

(1) Distributer toplote mora odjemalca pisno obvestiti o svojem stališču do prejete reklamacije in njegovih že sprejetih ukrepih in predlogih za ustrezno rešitev reklamacije.

(2) Če je na osnovi reklamacije ugotovljena napaka po krivdi distributerja toplote v zvezi s kakovostjo dobavljene toplote v priključni postaji in se je ne da odpraviti v najkrajšem času (do 24 ur), mora distributer toplote posredovati odjemalcu ali pooblaščenca odjemalcev pisni odgovor o rešitvi reklamacije v najkrajšem času, najkasneje pa v treh delovnih dneh od prejema reklamacije.

(3) Upravičene reklamacije upošteva distributer toplote pri obračunu toplote sorazmerno s časom njihovega trajanja in upošteva okolščine v času motenj pri dobavi toplote.

VI. TARIFNI SISTEM IN TARIFNI ELEMENTI ZA DOBAVO TOPLOTE

1. Tarifni elementi in tarifne postavke

105. člen

(tarifni elementi in tarifne postavke)

(1) Tarifna elementa, za katera distributer toplote določi tarifne postavke na način in pod pogoji, določenimi s tem aktom, sta obračunska moč in dobavljena količina toplote.

- (2) Tarifne postavke za posamezne tarifne elemente so:
- fiksni del tarife za toploto (TP_F), ki predstavlja ceno za enoto obračunske moči v EUR/MW/leto;
 - variabilni del tarife za toploto (TP_V), ki predstavlja ceno za enoto dobavljene količine toplote v EUR/MWh.

(3) Fiksni in variabilni del tarifnih postavk toplote za namen ogrevanja prostorov, pripravo sanitarne tople vode in uporabo v tehnoloških procesih, distributer toplote oblikuje in določi v skladu s tarifnim sistemom, opredeljenim v tem aktu, in aktom, ki ureja metodologijo za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje.

2. Tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov

106. člen

(tarifne skupine za ogrevanje prostorov)

Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen ogrevanja prostorov, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{OGP})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
OGP₀₁	Gospodinjski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0,050$ MW			
2. podskupina	$0,050 < P_{OBR} \leq 0,300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0,300$ MW			
OGP₀₂	Industrijski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0,050$ MW			
2. podskupina	$0,050 < P_{OBR} \leq 0,300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0,300$ MW			
OGP₀₃	Poslovni in ostali odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0,050$ MW			
2. podskupina	$0,050 < P_{OBR} \leq 0,300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0,300$ MW			

3. Tarifni sistem toplote za namen priprave sanitarne tople vode

107. člen

(tarifne skupine za ogrevanje sanitarne vode)

(1) Distributer toplote razvrsti odjemalce, ki uporabljajo toploto za namen priprave sanitarne tople vode, glede na vrsto odjemalca in njegovo obračunsko moč (P_{OBR}) v posamezne tarifne skupine naslednjega tarifnega sistema:

Tarifna skupina (TS_{STV})		Ogrevni medij	Tarifna postavka (TP)	
			Variabilni del cene Toplota (TP_V)	Fiksni del cene Obračunska moč (TP_F)
STV₀₁	Gospodinjski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0,050$ MW			
2. podskupina	$0,050 < P_{OBR} \leq 0,300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0,300$ MW			
STV₀₂	Industrijski odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0,050$ MW			
2. podskupina	$0,050 < P_{OBR} \leq 0,300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0,300$ MW			
STV₀₃	Poslovni in ostali odjem	Vroča voda	[EUR/MWh]	[EUR/MW/leto]
1. podskupina	$0 < P_{OBR} \leq 0,050$ MW			
2. podskupina	$0,050 < P_{OBR} \leq 0,300$ MW			
3. podskupina	$P_{OBR} > 0,300$ MW			

(2) Če odjemalec uporablja skupni prenosnik toplote, ki se hkrati uporablja za namene ogrevanja prostorov in pripravo sanitarne tople vode, se za namen obračuna uporablja le tarifni sistem toplote za namen ogrevanja prostorov.

4. Tarifni sistem za obračun ostalih storitev

108. člen

(obračun ostalih storitev)

(1) Tarifni sistem za obračun ostalih storitev sestavljajo tarifne postavke za ostale storitve, ki niso vključene v ceni toplote.

(2) Ostale storitve, ki niso vključene v ceni za toploto so storitve, ki jih lahko distributer toplote ponudi na podlagi naročila in dogovora z odjemalcem oziroma izvirajo iz razlogov na strani odjemalca. Storitve se obračunajo skladno z veljavnim cenikom, ki je stroškovno naravnan in javno dostopen vsem odjemalcem.

5. Priprava in objava tarifnih postavk

109. člen

(priprava in objava tarifnih postavk)

(1) Distributer toplote mora pred začetkom zaračunavanja tarifnih postavk tarifne postavke javno objaviti na svoji spletni strani ter vsaj tri dni pred objavo obvestiti Agencijo za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Distributer toplote posreduje obvestilo agenciji v obliki in na način, kot ga določi agencija v skladu s splošnim aktom, ki ureja način posredovanja podatkov in dokumentov izvajalcev energetske dejavnosti.

VII. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

110. člen

(obvestitev odjemalcev o aktu)

Distributer toplote je dolžan obvestiti odjemalce najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega akta na znani naslov za posredovanje pošte o nadaljevanju pogodbenega razmerja na podlagi tega akta, o uvrstitvi odjemalca v tarifno skupino odjema toplote po tem aktu ter o pogojih, pod katerimi jim bo zagotavljal dobavo toplote, če se pogoji dobave razlikujejo od dosedanjih.

111. člen

(prenehanje uporabe predpisov)

Z dnem uveljavitve tega akta se prenehajo uporabljati Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja na območju Mestne občine Ptuj (Uradni list RS, št. 113/06), Tarifni sistem za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja na območju Mestne občine Ptuj (Uradni list RS, št. 113/06) in Sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje za oskrbo s toploto za geografsko območje Mestne občine Ptuj (Uradni list RS, št. 7/14).

112. člen

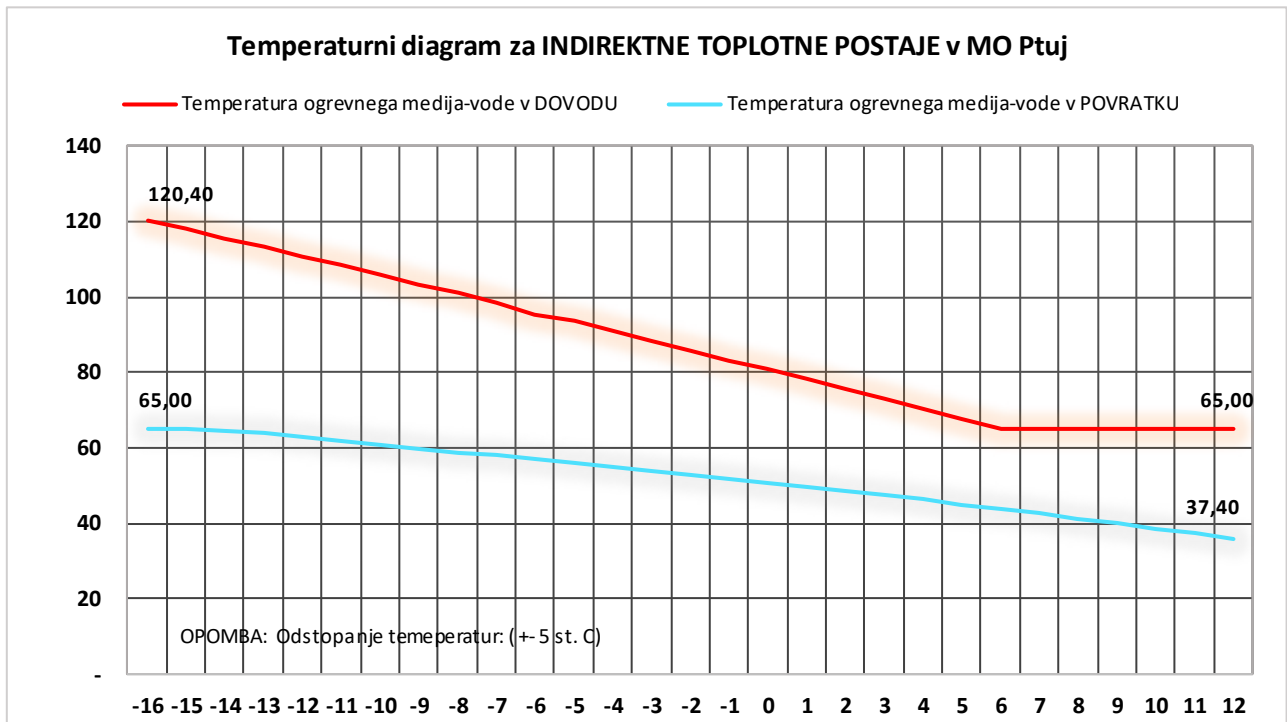
(začetek veljavnosti)

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

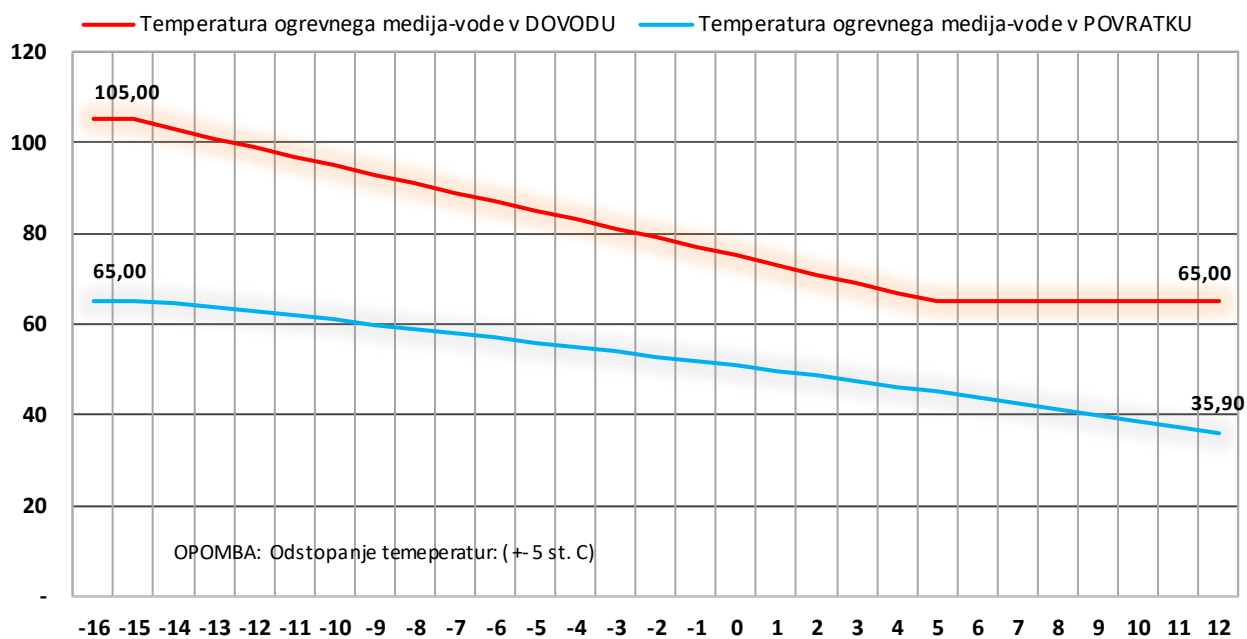
Št. JSP-SON-DO-001/2018
Ptuj, dne 15. januarja 2021
EVA 2020-2430-0123

Javne službe Ptuj, d. o. o.
direktor
mag. Alen Hodnik

PRILOGA 1: Temperaturni diagram ogrevne vode:

Temperaturni diagram DIREKTNIH TOPLOTNIH POSTAJ v MO Ptuj

514. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za januar 2021

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

POROČILO
o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za januar 2021

Cene življenjskih potrebščin so bile januarja 2021 v primerjavi s prejšnjim mesecem nižje za 0,4 %.

Št. 9621-24/2021/5
Ljubljana, dne 12. februarja 2021
EVA 2021-1522-0004

Tomaž Smrekar
generalni direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE**515. Spremembe in dopolnitve Statuta Univerze v Mariboru**

Na podlagi 11. člena Odloka o preoblikovanju Univerze v Mariboru (Uradni list RS, št. 28/00, 98/03, 79/04, 36/06, 137/06, 58/07, 67/08, 96/09, 17/15, 26/17, 8/19) in v skladu z določili 1. točke prvega odstavka 253. člena in 1. točke prvega odstavka 271. člena Statuta Univerze v Mariboru (Uradni list RS, št. 29/17 – UPB 12, 32/19 in 14/20) sta Senat Univerze v Mariboru na 16. redni seji dne 26. 1. 2021 in Upravni odbor Univerze v Mariboru na 35. redni seji dne 28. 1. 2021 sprejela v enakem besedilu naslednje

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA
Univerze v Mariboru**

1. člen

V Statutu Univerze v Mariboru (Uradni list RS, št. 29/17 – UPB 12, 32/19 in 14/20) se v 12. členu v drugem odstavku deveta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Fakulteta za organizacijske vede: (04) Poslovne in upravne vede, pravo, (06) Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), (07) Tehnika, proizvodne tehnologije in gradbeništvo;«.

2. člen

V 21. členu se v prvem odstavku točka 1.5 spremeni tako, da se glasi:

»1.5 Inštitut za finance in umetno inteligenco«.

V prvem odstavku se točki 10.1 in 10.2 spremenita tako, da se glasita:

»10.1 Inštitut za raziskovalno dejavnost
10.2 Inštitut za zdravstveno nego«

V prvem odstavku se točka 15.1 spremeni tako, da se glasi:

»15.1 Inštitut za naravoslovno-matematične raziskave in aplikacije (INMRA)«.

3. člen

V 53. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Strokovne službe članice univerze vodi tajnik članice univerze, ki ga po javnem razpisu in predhodnem mnenju senata članice univerze na predlog dekana članice univerze ter mnenja glavnega tajnika univerze izbere rektor univerze. Strokovne službe druge članice univerze vodi tajnik druge članice univerze, ki ga po javnem razpisu na predlog ravnatelja oziroma direktorja druge članice univerze ter predhodnim mnenjem strokovnega sveta in glavnega tajnika univerze izbere rektor univerze.

Za opravljanje vseh nalog, ki spadajo v delovno področje tajnika članice univerze oziroma druge članice univerze, odgovarja tajnik dekanu članice univerze oziroma ravnatelju/direktorju druge članice univerze in rektorju univerze. Tajnik opravlja svoje naloge, pravice in pristojnosti v skladu z Zakonom o visokem šolstvu, Odlokom o preoblikovanju Univerze v Mariboru, Statutom Univerze v Mariboru in drugimi zakoni ter splošnimi akti, pooblastili dekana članice univerze in rektorja univerze.«

4. člen

V 55. členu se v prvem odstavku besedilo », tajnik članice univerze« črta.

V tretjem odstavku se besedilo »oziroma tajnika članice univerze« črta.

5. člen

V 287. členu v drugem odstavku se 12. točka spremeni tako, da se glasi:

»12. na predlog dekana članice univerze, ravnatelja oziroma direktorja druge članice univerze, izbere tajnika članice univerze oziroma druge članice univerze;«.

6. člen

V 330. členu v drugem odstavku se 12. točka spremeni tako, da se glasi:

»12. na osnovi javnega razpisa in predhodnega mnenja senata članice univerze predlaga rektorju univerze izbor tajnika članice univerze;«.

V drugem odstavku se 13. točka črta.

7. člen

(prehodna in končna določba)

Tajnikom članic univerze in drugih članic univerze, ki so bili imenovani skladno z določili doslej veljavnega Statuta Univerze v Mariboru, se v 15 dneh po uveljavitvi teh Sprememb in dopolnitev Statuta Univerze v Mariboru izročijo pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas.

Te spremembe in dopolnitve Statuta Univerze v Mariboru začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Rektor
Univerze v Mariboru
prof. dr. Zdravko Kačič

Predsednik Upravnega odbora
Univerze v Mariboru
prof. dr. Gorazd Meško

VSEBINA

VLADA

503. Odlok o ustanovitvi Komisije za standardizacijo zemljepisnih imen 1579
504. Odlok o ustanovitvi komisije za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo 1580

MINISTRSTVA

505. Pravilnik o gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Radovljica – desni breg Save (2020–2029) 1582
506. Pravilnik o gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Čičarija (2020–2029) 1582
507. Odredba o sprejetju izobraževalnih programov srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja 1583
508. Odredba o uskladitvi najnižje bruto urne postavke za opravljeno uro začasnih in občasnih del 1584
509. Odredba o določitvi standarda povprečne plače ter stroškov in odhodkov storitev oskrbe institucionalnega varstva za osebe, starejše od 65 let ter za odrasle osebe s posebnimi potrebami v posebnih socialno varstvenih zavodih in enotah domov za starejše, ki ga je možno upoštevati v cenah storitev 1584
510. Rasti elementov cen socialno varstvenih storitev za leto 2021 1585

USTAVNO SODIŠČE

511. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, sodbe Višjega sodišča v Ljubljani in sklepa Okrajnega sodišča v Ljubljani 1585
512. Odločba o delni razveljavitvi drugega in tretjega odstavka 3. člena Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« Občine Trebnje 1589

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

513. Sistemska obratovalna navodila za distribucijski sistem toplote za geografsko območje Mestne občine Ptuj 1596
514. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za januar 2021 1621

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

515. Spremembe in dopolnitve Statuta Univerze v Mariboru 1621

